

لوح مبارک

خطاب بہ شیخ محمد تقی

مجتہد اصفہانی

معروف بہ نخعی

لوح مبارك خطاب به شيخ محمدتقي اصفهاني
معروف به نجفي

مؤسسه معارف هائي، كاتادا

١٥٧ بديع - ٢٠٠١ ميلادي

لوح خطاب به شيخ محمد تقي نجفي اصفهاني
نشر اول: مؤسسه ملي مطبوعات امري سنه ١١٩ بديع
ناشر: مؤسسه معارف بهائي كناندا
١٥٧ بديع ٢٠٠١ ميلادي
شماره بين المللي كتاب ٢- ٤١- ٨٩٦١٩٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الباقي بلا فناء والدائم بلا زوال والقائم بلا إنتقال
 المهيمن بسلطانه والظاهر بآياته والباطن بأسراره الذى بأمره
 ارتفعت راية الكلمة العليا فى ناسوت الانشاء ونصب علم يفعل
 ما يشاء بين الورى هو الذى أظهر أمره لهداية خلقه وأنزل آياته
 إظهاراً لحجته وبرهانه وزين ديباج كتاب الانسان بالبيان بقوله
 ﴿الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ لا إله الا هو
 الفرد الواحد المقتدر العزيز المنان * النور الساطع من أفق سماء
 العطاء والصلاة المشرقة من مطلع إرادة الله مالك ملكوت
 الأسماء على الواسطة الكبرى والقلم الأعلى الذى جعله الله مطلع
 أسمائه الحسنى ومشرق صفاته العليا وبه أشرق نور التوحيد من
 أفق العالم وحكم التفريد بين الأمم الذين أقبلوا بوجوه نورا الى

الأفق الأعلى واعترفوا بما نطق به لسان البيان في ملكوت العرفان
 الملك والمكوت والمظنة والجبروت لله المقتدر العزيز الفياض *
 يا أيها العالم الجليل إسمع نداء المظلوم انه ينصحك لوجه الله
 ويمظك بما يقرّبك اليه في كل الأحوال انه هو الغني المتعال *
 أعلم ان الآذان خلقت لاصغاء النداء في هذا اليوم الذي كان
 مذكوراً في الكتب والزبر والألواح * في أول الأمر طهر نفسك
 بماء الانقطاع وزين رأسك باكليل التقوى وهيكلك بطراز
 التوكل على الله ثم قم عن مقامك مقبلاً الى البيت الأعظم مطاف من
 في العالم من لدن مالك القدم وقل * إلهي إلهي ومقصودي ومعبودي
 وسيدي وسندي وغاية أمني ورجائي تراني مقبلاً اليك ومتمسكاً
 بحبل جودك ومتشبثاً بذيل عطائك ومعترفاً بتقدّس نفسك
 وتنزيه ذاتك مقراً بوحدايتك وفردانيتك أشهد أنك أنت
 الفرد الواحد الأحد الصمد ما اتخذت لنفسك شريكاً في الملك
 ولا نظيراً في الأرض قد شهدت الكائنات بما شهد به لسان
 عظمتك قبلها أنك أنت الله لا إله إلا أنت لم تزل كنت مقدساً
 عن ذكر عبادك ومتعالياً عن وصف خلقك * أي رب ترى الجاهل
 قصد بحر علمك والعطشان كوثر يانك والدليل خباء عزك
 والفقير كنز غنائك والسائل مشرق حكمتك والضعيف مطلع

قدرتك والمساكين سماء كرمك والكليل ملكوت ذكرك
 أشهد يا إلهي وسلطاني بأنك خلقتني لذكرك وثنائك ونصرة
 أمرك وإني نصرت أعداءك الذين تقضوا عهدك ونبذوا كتابك
 وكفروا بك وبآياتك آه من غفلتي وخجلتي وخطيئتي وجريرتي
 التي منعتني عن الورد في طمطم ببحر أحديتك وققام يم رحمتك
 فآه آه ثم آه من سوء حالي وكبر عصياني قد اظهرتني يا إلهي
 لأعداء كلمتك واظهار امرك ولكن غفلتي منعتني وأحاطت بي
 بحيث قت على نحو آثارك وسفك دماء أوليائك ومطالع آياتك
 ومشارق وحيك ومخازن أسرارك * أي رب أي رب أي رب أي
 رب أي رب أي رب أي رب أي رب أشهد بظلمي
 سقطت أثمار سدرة عدلك وبنار عصياني احترقت أفئدة المقر بين
 من خلقك وذابت أكباد المخلصين من عبادك فآه من شقوتي
 فآه من ظلمي فآه من بعدى وغفلتي وجهلي وذلي وإعراضي
 واعتراضي كم من أيام فيها أمرت عبادك وأوليائك على حفظي
 وإتي أمرتهم بضررك وضر أمنائك وكم من ليال فيها ذكرتني
 بفضلك وذكّلتني إلى صراطك وإني أعرضت عنك وعن آياتك *
 وعزتك يا أمل الموحدين ورجاء أفئدة المنقطعين لا أجد لنفسي
 دونك مغيثا ولا سواك سلطانا ولا ملجأ ولا ملاذ فآه من إعراضي

أحرق ستر عصمتي واعتراضي شق حجاب حرمتي* ياليت
كنت تحت أطباق التراب وماظهر سوء أعمالي بين عبادك* أي
رب ترى العاصي أقبل الى مطلع عفوك وعطائك وجبل الظلم أراد
سما رحمتك وغفرانك فآه آه جريراني العظمى منعتني عن
التقرب الى بساط رحمتك وخطيئاتي الكبرى أبعدتني عن ساحة
قربك أنا الذي فرطت في جنبك وتقصت عهدك وميثاقك
وارتكبت ما ناهى به سكان مدائن عدلك ومطالع فضلك في بلادك
أشهد يا إلهي إني تركت أوامرك وأخذت أوامر نفسي ونبذت
أحكام كتابك وأخذت كتاب هواي فآه آه كلما زادت شقوقى
زاد حلمك وكلما اشتعلت نار عصياني سترها عفوك وفضلك
وعزتك يا مقصود العالم ومحبوب الأمم صبرك غرتني واصطبارك
شجعتني ترى يا إلهي عبراتي من خجلتي وزفرائي من غفلتي وعظمتك
لا أجحد لنفسي مقرأ إلا ظل بساط كرمك ولا مهربا إلا تحت
قباب رحمتك تراني في بحر اليأس والقنوط بعد ما أسمعني كلمة
لا تقنطوا وعزتك ظلمي قطع جبل أملى وعصيانى سوّد وجهي
أمام كرسي عدلك* أي رب ترى الميت مطروحا لدى باب عطائك
ويستحي أن يطلب كوثر عفوك من يد فضلك* قد أعطيتني لسانا
لذكرك وثنائك وانه نطق بما ذابت به أكباد المقرّين من

أصفيائك واحترقت أقددة المخلصين من أهل حظائر قدسك
وأعطيتني بصراً لمشاهدة آثارك وملاحظة آياتك ومظاهر صنعك
وإني نبذت ارادتك وعملت ما نأح به المخلصون من خلقك
والمنقطعون من عبادك وأعطيتني سمعاً لأسمع به ذكرك وثناءك
وما أنزلت من سماء كرمك وهواء ارادتك فأه أه أني تركت أمرك
وأمرت عبادك بسبب أمنائك وأوليائك وعملت أمام كرسي عدلك
ما ارتفعت به زفرات الموحدين والمخلصين من أهل مملكته
لم أدري يا الهي أي عصياني أذكره تلقاء أمواج بحر جودك وأي
خطائي أنطق به عند تجليات أنوار شمس مواهبك والطفافك
أسألك في هذا الحين بأسرار كتابك وما كان مكنوناً في علمك
وبالثلثي المستورة في أصداف عمان رحمتك أن تجعلني من الذين
ذكرتهم في كتابك ووصفتهم في ألواحك * هل قدرت لي يا الهي
بعد هذا الحزن من سرور وبعد هذا القبض من بسط وبعد هذا
العسر من يسر فأه أه قد جعلت المنابر لذكرك وارتفاع كلمتك
وإظهار أمرك وإني ارتقيت إليها لاعلاء تقضى عهدك وألقيت
على العباد ما نأح به أهل سرادق عظمتك وسكان مدائن علمك
كم من أوقات أنزلت فيها مائدة يانك من سماء عطائك وإني
كفرت بها وكم من أحيان دعوتني فيها إلى فرات رحمتك وإني

أعرضت عنه بما اتبعت النفس والهوى * وعزتك لم أدر من أيّ
 ذنب أستغفرك وأتوب اليك ومن أيّ ظلم أرجع الى بساط
 جودك وساحة كرمك قد بلغت جريراتي وخطيئاتي مقاما عجز
 المحصون عن إحصائها والمحررون عن تحريرها * أسألك يا مبدل
 الظلمة بالنور ومظهر الأبرار في الطور أيدني في كل الأحوال
 على التوكل عليك وتفويدي الأمور اليك * ثم اجعلي يا الهى
 راضيا بما رقم من قلم قضائك وبراعة تقديرك انك أنت المقتدر
 على ما تشاء وفي قبضتك زمام من في السموات والأرضين لا اله
 الا أنت العليم الحكيم *

يا شيخ أعلم أن مقتريات العباد وإعراضهم واعتراضهم لا تضر
 من تمسك بجبل العناية وتثبت بأذيال رحمة مالك البرية لعمر الله
 إن البهاء مانطق عن الهوى قد أنطقه الذي أنطق الأشياء بذكره
 وتناثه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر المختار *

صاحبان أبصار حديده وآذان واعيه وقلوب منيره وصدور
 منشرحه صدقرا از كذب بشناسند وتميز دهند آين مناجات را كه
 از لسان مظلوم جارى شده قرائت نمائيد و بقلب فارغ و سمع
 طاهر مقدس در آن تفكر فرمائيد شايد نفحات انقطاع را يابيد
 و برخود و عباد رحم كنيد *

إلهام معبودا مقصودا کریا رحیما * جانها از تو واقتدار هادر قبضه
 قدرت تو * هر که را بلند کنی از ملک بکنند و بمقام و رفعا مقاماً
 عیال رسد * و هر که را اینندازی از خاک پست تر بسکه هیچ از او بهتر *
 پروردگار ابا تباه کاری و کناه کاری و عدم پرهیز کاری مقصد صدق
 میطلبیم و لقاء اولیائت را میجوئیم امر امر تو و حکم آن تو و عالم قدرت
 زیر فرمان تو * هر چه کنی عدل صرف است بل فضل محض *
 یک تجلی از تجلیات اسم رحمانت رسم عصیان را از جهان براندازد
 و محو نماید * و یک نسیم از نسائم یوم ظهورت عالم را بخلعت تازه مزین
 نماید * ای توانا توانا تر اتوانائی بخش و مردکار از ندکی عطا فرما *
 شاید تو را یابند و بدریای آکاهیت راه یابند و بر امرت مستقیم
 مانند * اگر از لغات مختلفه عالم عرف ثنای تو متضوع شود همه
 محبوب جان و مقصود روان چه تازی چه پارسی اگر از آن محروم
 ماند قابل ذکر نه چه الفاظ چه معانی * ای پروردگار از تو میطلبیم
 کل را راه نمائی و هدایت فرمائی توئی قادر و توانا و عالم و بینا * نسأل
 الله أن یؤیدک علی العدل والانصاف و یعرفک ما کان مستوراً
 عن العیون والأبصار انه هو العزیز المختار * استدعا انکه در آنچه
 ظاهر شده تفکر نمایند و بعدل و انصاف تکلم فرمایند * شاید
 تجلیات انوار آفتاب صدق و صفای تو افکند و از تاریکی نادانی

نجات بخشد و عالم را بنور دانائی روشن فرماید * این مظلوم مدارس
رفته مباحث ندیده * لعمری انی ما أظهرت نفسی بل الله أظهرنی
کیف أراد * در لوح حضرت سلطان آیده الله تبارک و تعالی این
کلمات از لسان مظلوم جاری *

یا سلطان انی کنت كأحد من العباد وراقداً علی المهاد مرت علی
نسائم السبجان وعلّمتنی علم ما کان لیس هذا من عندی بل من لدن
عزیز علیم * و امرنی بالنداء بین الأرض و السماء بذلك ورد علی
ماذرفت به دموع العارفين * ما قرأت ما عند الناس من العلوم وما
دخلت المدارس فاسأل المدينة التي کنت فيها لتوقن بأنی لست
من الکاذبین * هذه ورقة حرکتها أریاح مشیة ربک العزیز
الحمید * هل لها استقرار عند هبوب أریاح عاصفات لا و مالک
الاسماء و الصفات بل تحرکت کما کیف تريد * لیس لعدم وجود تلقاء
القدم قد جاء أمره المبرم و أنطقني بذكره بین العالمین * انی لم
أکن الا کالمیت تلقاء أمره قلبتی ید إرادة ربک الرحمن الرحیم *
حال بهتر آنکه انجناب خود را بماء انقطاع که از معین قلم اعلی جاری
شده طاهر نمایند و لوجه الله در آنچه از قبل و بعد ظاهر شده و یا نازل
گشته تفکر کنند و بعد بحکمت و بیان در اجتماع نار ضغینه
و بنضاء که در قلوب احزاب عالم مکنون است بقدر مقدور ساعی

وجاهد شوند * مقصود از ارسال رسل و انزال کتب معرفة الله
والفت و اتحاد عباد بوده * حال ملاحظه میشود شریعت الهی را
سبب و علت بغضاء و عناد نموده اند * زهی حسرت و ندامت که
اکثری بعاقد هم متمسک و مشغول و از ماعند الله غافل و محجوب *
قل الهی الهی زین رأسی با کلیل المدل و هیکی بطراز الانصاف
إنک أنت مالک المواب و الألطاف * عدل و انصاف دو حارسند
از برای حفظ عباد و از این دو کلمات محکمه مبارکه که علت صلاح
عالم و حفظ اُمم است ظاهر گردد * دریکی از ألواح از قلم مظلوم
این کلمات جاری * حق جلّ جلاله از برای ظهور جواهر معانی
از معدن انسانی آمده یعنی مشارق اُمر و مخازن لائی علم او
چه که إنه تعالی غیب مکنون مستور عن الأنظار * آنظر ما أنزله
الرحمن فی الفرقان * لا تدركه الابصار و هو یدرك الابصار و هو
اللطیف الخبیر * الیوم دین الله و مذهب الله انکه مذاهب مختلفه
وسبل متعدده را سبب و علت بغضاء نمایند * این اصول و قوانین
و راههای محکم متین از مطلع واحد ظاهر و از مشرق واحد مشرق
و این اختلافات نظر بمصالح وقت و زمان و قرون و اعصار بوده *
ای اهل بها کرمیت را بحکم نمائید که شاید جدال و نزاع مذهبی
از بین اهل عالم مرتفع شود و محو گردد * حباً لله و لعباده بر این اُمر

عظیم خطیر قیام نمائید ضغینه و بنضای مذهبی ناریست عالم سوز
 و اطفاء آن بسیار صعب مکرید قدرت الهی ناس را از این بلا معقیم
 نجات بخشد * در محاربه واقعه بین دولتین ملاحظه نمائید طرفین
 از مال و جان گذشتند چه مقدار قریبها کأن لم یکن ملاحظه شد *
 مشکاة بیان را این کلمه بمثابة مصباح است * ای اهل عالم همه
 بار یکدارید و برك یکسا خسار * بکمال محبت و اتحاد و مودت
 و اتفاق سلوک نمائید * قسم بآفتاب حقیقت نور اتفاق آفاق راروشن
 و منور سازد * حق آگاه کواه این گفتار بوده و هست جهند نمائید
 تا باین مقام بلند اعلی که مقام صیانت و حفظ عالم انسانیست فائز
 شوید این قصد سلطان مقاصد و این امل ملیک آمال * و لکن تافق
 آفتاب عدل از سحاب تیره ظلم فارغ نشود ظهور این مقام مشکل
 بنظر می آید * و سحاب تیره مظاهر ظنون و او هانند یعنی علمای
 ایران * گاهی بلسان شریعت و هنکای بلسان حقیقت و طریقت
 لفظ نمودیم و مقصد اقصی و غایت قصوی ظهور این مقام بلند اعلی
 بوده و کفی بالله شهید * ای اهل بها با جمیع اهل عالم بروح و ربحان
 معاشرت نمائید اگر نزد شما کلمه و باجوهریست که دون شما از آن
 محروم بلسان محبت و شفقت القا نمائید و بنمائید اگر قبول شد
 و اثر نمود مقصد حاصل والا آورابا و کذا رید و درباره او دعا

نمائنده جفا * لسان شفقت جذاب قلوب است و مانده روح و بمثابة
معاینست از برای الفاظ و مانند آفتاب است از برای اشراق آفتاب
حکمت و دانائی * مقصود از علماء در این موارد که ذکر شده
نفوسی هستند که خود را در ظاهر بلباس علم می آریند و در باطن
آزان محروم * در ذکر این مقام در لوح حضرت سلطان چند فقره
از فقرات کلمات مکتوبه که با اسم صحیفه فاطمیه صلوات الله علیها
از قلم ابهی ظاهر ذکر میشود *

﴿ ای بی وفایان ﴾ چرا در ظاهر دعوی شبانی کنید و در باطن
ذنب اغنام من شده اید * مثل شما مثل ستاره قبل از صبح است که
در ظاهر در می و روشن است و در باطن سبب اضلال و هلاکت
کاروانهای مدینه و دیار منست * و همچنین میفرماید *

(ای بظاهر آراسته و بیاطن کاسته) مثل تو مثل آب تلخ صافست که
کمال لطافت و صفا آزان در ظاهر مشاهده شود و چون بدست
صراف ذائقه احدیه افتد قطره آزان را قبول نفرماید * تجلی
آفتاب در تراب و مرآت هرد و موجود و لکن از فرقدان تا ارض
فرق دان بلکه فرق بی منتهی در میان * و همچنین میفرماید *

﴿ ای پسر دنیا ﴾ بسا سحر کاهان تجلی عنایت من از مشرق
لا مکان بمکان تو آمد و ترا در بستر راحت بغیر مشغول دید و چون

برق روحانی بمقرّ عزّ نورانی رجوع نمود و در مکان قرب نزد جنود
 قدس اظهار نداشتم و خجلت ترا نپسندیدم * و همچنین میفرماید
 ﴿أَيُّ مَدْعَى دُوسْتِي مِنْ﴾ در سحر کاهان نسیم عنایت
 من بر تو مرور نمود و ترا در فراش غفلت خفته یافت و بر حال
 تو کریست و باز کشت * أَمَّا عِلْمَائِيكِهِ فِي الْحَقِيقَةِ بِطَرَاذِ عِلْمٍ
 وَأَخْلَاقٍ مَزِينَةٍ إِشَانِ بِثَابَةِ رَأْسِنَدِ أَزْبَرِایِ هِیْکَلِ عَالَمٍ وَمَانِدِ
 بَصَرِنَدِ أَزْبَرِایِ أُمِّ * لِأَزَالِ هِدَايَتِ عِبَادِ بَانَ نَفُوسٍ مُّقَدَّسَةٍ بُوْدَةٍ
 وَهَسْتِ * نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُوقِفَهُمْ عَلَى مَا يُحِبُّ وَيَرْضَى إِنَّهُ هُوَ مُوَلِّی
 الْوَرْدِ وَرَبُّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى *

یا شیخ اَنَا سَمِعْنَا أَنَّ جَنَابَكَ أَعْرَضْتَ عَنَّا وَاعْتَرَضَتْ عَلَيْنَا حَيْثُ
 أَمَرْتَ النَّاسَ بِسِتِي وَأَقْتَبْتَ عَلَى سَفْكَ دِمَاءِ الْعِبَادِ * اللَّهُ دَرِّ مَنْ قَالَ
 ﴿طَوْعًا لِقَاضِيٍّ أَتَى فِي حَكْمِهِ عَجَبًا *

أَفْتِي بِسَفْكِ دَمِي فِي الْحِلِّ وَالْحَرَمِ *
 براستی میکویم آنچه در سبیل الهی وارد شود محبوب جان است
 و مقصود روان * سَمِّ مَهْلَكٍ در سبیلش شهادت فائق و عذابش
 عذیبت لائق * در لوح حضرت سلطان ذکر شده * و نفس
 الحقّ لَا أَجْزَعُ مِنَ الْبَلَايَا فِي سَبِيلِهِ وَلَا مِنَ الزَّوَايَا فِي حَبَّةٍ قَدْ
 جَعَلَ اللَّهُ الْبَلَاءَ غَاذِيَةً لِهَذِهِ الدِّمَكْرِ الْخَضِرَاءِ وَذِبَالَةً لِمَصْبَاحِهِ الَّذِي

به آشرفت الارض والسماء * أقبل بقلبك الى شطر كعبة الله المهيمن
 القيوم * ثم ارفع يديك باستقامة ترتفع بها أيادي المكنات الى سماء
 فضل الله رب العالمين * ثم وجهه اليه بتوجهه بتوجهه به الكائنات
 الى أفقه المشرق المنير * وقل أي رب تراني مقبلا الى سماء جودك
 وبحر عطائك ومعرضا عن دونك * أسألك بتجليات نير ظهورك
 في الطور * وباشراقات شمس فضلك من أفق اسمك الغفور أن
 تنفرد لي وارحمني * ثم اكتب لي من قلمك الأعلى ما يرغني باسمك
 في ناسوت الانشاء * أي رب وفقني على التوجه اليك واصنعاء
 نداء أوليائك الذين ما أضعفهم قوة العالم وما منعتهم سطوة الامم
 أقبلوا وقالوا الله ربنا ورب من في السموات والارضين *

ياشيخ براستي ميكويم ختم رحيق مختوم باسم قيوم برداشته شد
 خود را محروم منا * این مظلوم لوجه الله ميكويد قوم لوجه الله
 در آنچه نازل شده و ظاهر كشته تفكر نما شايد از فيوضات فياض
 حقيقي در اين يوم مبارك نصيب برداري و محروم نماند * ليس هذا
 على الله بعزير * آدم خاكي از كلمه إلهي عرشي شد * وصياد
 ماهي داراي حكمت رباني كشت * حضرت أبو ذر را عي غم
 بود سيد ام شد *

ياشيخ امروز روز علوم و فنون ظاهره نبوده و نيست چه كه

ملاحظه شد نفسی که يك كله از آن علوم آگاه نه بر گزینی
 عقیان در صدر مجلس عرفان مستوی و صاحب علوم و دارای فنون
 محروم * مقصود از این علوم علومی است که از لفظ ابتدا اشود
 و بلفظ منتهی گردد * ولکن علومیکه اثر و ثمر از آن ظاهر و سبب
 راحت و آسایش عباد است عند الله مقبول بوده و هست * لو تسمع
 ندائی تدعُ ما عندك و تتوجه الى مقام ما ج فيه بحر الحكمة
 والبيان و هاج عرف عناية ربك الرحمن * در این مقام بنظر آمد فی
 الجمله از امور گذشته ذکر شود شاید سبب ظهور عدل و انصاف
 گردد * این مظلوم در آیا میکه حضرت سلطان آید الله ربه
 الرحمن عزم توجه باصفهان نموده اذن حاصل کرده قصد زیارت
 بقاع مقدسه منوره ائمه صلوات الله علیهم نموده و بعد از رجوع
 نظر بکرمی هواء دار اختلافه و شدت آن بلو اسان رفتم * و بعد
 از توجه حکایت حضرت سلطان آید الله تبارك و تعالی واقع *
 و در آن آیام امور منقلب و نار غضب مشتعل * جمعی را أخذ
 نمودند از جمله این مظلوم را * لمر الله أبدا داخل آن امر
 منکر نبودیم * و در مجالس تحقیق هم عدم تقصیر ثابت مع ذلك
 ما را أخذ نمودند و ازینا و ران که دران آیام مقرر سلطنت بوده
 سر برهنه و پای برهنه پیاده بازنجیر بسجن طهران بردند چه که يك

ظالمی سواره همراه کلاه از سر برداشت و سرعت تمام باجمعی
 از میر غضبان و فرّاشان مارا بردند و چهار شهر در مقامیکه شبه
 و مثل نداشت مقرّ معین نمودند * اما سجن که محلّ مظلوم
 و مظلومان بوده فی الحقیقه دخمه تنک تاریک از آن افضل بوده *
 و چون وارد حبس شدیم بعد از ورود مارا داخل دالانی ظلمانی
 نمودند از آنجا از سه پله سر اشیب گذشتیم و بمقرّ یکه معین نموده
 بودند رسیدیم * اما محلّ تاریک و معاشر قریب صد و پنجاه نفس
 از سارقین اموال و قاتلین نفوس و قاطعین طرق بوده * مع این
 جمعیت محلّ منفذ نداشت جز طریق که وارد شدیم اقلام از وصفش
 عاجز و روائح منتنه اش خارج از بیان و آن جمع آن کثری بی لباس
 و فرّاش * الله يعلم ماورد علینا فی ذاک المقام الاّ تنی الاّ ظلم * و در
 ایام ولایاتی در سجن مذکور در اعمال و احوال و حرکات حزب
 بانی تفکر مینمودیم که مع علوّ و سموّ و ادراک آن حزب آیا چه
 شده که از ایشان چنین عملی ظاهر * یعنی جسارت و حرکت
 آن حزب نسبت بذات شاهانه * و بعد این مظلوم اراده نمود که
 بعد از خروج از سجن تمام همت در تهذیب آن نفوس قیام نماید
 و در شبی از شهادت عالم رؤیا از جمیع جهات این کلمه علیا اصفاشد *
 انا نصرك بك و بقلک لا تحزن عما ورد علیک ولا تحف انک

من الآمنين * سوف يبعث الله كنوز الأرض وهم رجال ينصرونك
 بك وباسمك الذي به أحيا الله أفئدة العارفين * وچون مظلوم
 از سجن خارج حسب الأمر حضرت پادشاه حرسه الله تعالى
 مع غلام دولت علیه ایران و دولت بهیه روس بمراق عرب توجه
 نمودیم * وبعد از ورود باعانت الهی و فضل و رحمت ربانی آیات
 بمثل غیث هاطل نازل و باطراف ارض ارسال شد و جمیع عباد را
 مخصوص این حزب را بمواعظ حکیمانه و نصایح مشفقانه نصیحت
 نمودیم و از فساد و نزاع و جدال و محاربه منع کردیم تا آنکه از فضل
 الهی غفلت و نادانی بپر و دانائی بدل گشت و سلاح باصلاح
 و در آیات توقف در سجن ارض طایا اگر چه نوم از زحمت سلاسل
 و روائج منتنه قلیل بود و لکن بعضی از اوقات که دست میداد
 احساس میشد از جهت اعلای رأس چیزی بر صدر میریخت
 بمثابه رودخانه عظیمی که از قله جبل باذخ رفیعی بر ارض بریزد
 و بان جهت از جمیع اعضاء آثار نار ظاهر * و در آن حین لسان
 قرائت مینمود آنچه را که بر اصفاء آن احدی قادر نه * و بعضی از
 بیانات که در ألواح مخصوص این حزب نازل ذکر میشود تا یقین
 مبین کل بدانند که این مظلوم عمل نموده آنچه را که نزد عقلاء
 و مظاهر عدل و انصاف محبوب و مقبول بوده * یا اولیاء الله

في بلاده وأحبائه في دياره يوصيكم المظلوم بالأمانة والديانة * طوبى
لمدينة فازت بأنوارها بهما يرتفع مقام الانسان ويفتح باب الاطمينان
على من في الامكان * طوبى لمن تمسك بهما وعرف شأنهما وويل
لمن أنكر مقامهما *

ودرمقام ديكر اين كلمات نازل * إنا نأمر عباد الله واماءه بالعصمة
والتقوى ليقومن من رقد الهوى ويتوجهن الى الله فاطر الأرض
والسماء كذلك أمرنا العباد حين ما أشرق نير الآفاق من جهة
العراق * ليس ضررى سجنى وبلائى وما ورد على من طغاة العباد
بل عمل الذين ينسبون أنفسهم الى نفسى ويرتكبون ما ينوح به
قلبي وقلمى * إن الذين يفسدون في الأرض ويتصرفون في أموال
الناس ويدخلون البيوت من غير اذن صاحبها انى برى منهم
الآ أن يتوبوا ويرجعوا الى الله الغفور الرحيم *

ودرمقام ديكر * ياملأ الأرض سارعوا الى مرضاة الله وجاهدوا
حق الجهاد فى اظهار أمره المبرم المتين * قد قدرنا الجهاد فى سبيل
الله يحنود الحكمة والبيان وبالأخلاق والأعمال كذلك قضى
الأمر من لدن قوى قدير * ليس الفخر لمن يفسد فى الأرض
بمد إصلاحها اتقوا الله يا قوم ولا تكونوا من الظالمين *

ودرمقام ديكر * لاتسبوا أحدا بينكم قد جئنا لاتحاد من على

الارض واتفاقهم يشهد بذلك ماظهر من بحر ياتي بين العباد
ولكن القوم أكثرهم في بعد مبين * ان يسبكم أحد أو يمسكم
ضر في سبيل الله اصبروا وتوكلوا على السميع البصير * إنه يشهد
ويرى ويعمل ما أراد بسلطان من عنده إنه هو المقتدر القدير *
قد منعتهم عن النزاع والجدال في كتاب الله العزيز العظيم * تمسكوا
بما تنتفع به أنفسكم وأهل العالم كذلك يأمركم مالك القدم الظاهر
بالاسم الأعظم أنه هو الأمر الحكيم *

و در مقام دیگر * ایاکم أن تسفکوا الدماء أخرجوا سيف اللسان
عن غمد البیان لان به تفتح مدائن القلوب * إنا رفعنا حکم القتل
عن بینکم ان الرحمة سبقت الممكنات ان کنتم تملون *

و در مقام دیگر * یاقوم لا تفسدوا فی الارض ولا تسفکوا الدماء
ولا تأکلوا أموال الناس بالباطل ولا تتبعوا کل ناعق رجیم *
و در مقام دیگر * آفتاب یان الہی را غروب اخذ نماید و افول
از پی در نیاید * امروز این کلمه علیا از سدره منتهی اصفا شد
إنی لمن أحببني واخذ أوامری ونبت ما نهی عنه فی کتابی *

و در مقام دیگر * امروز روز ذکر و ثناء و روز خد متست خود را
محروم نمائید * شما باید حروفات کلمات و کلمات کتاب * و شما
نہا لہائی هستید کہ از دست عنایت در ارض رحمت کشته شده اید

و از اُمتار کرم غوّ نموده اید * شمارا از عاصفات شرک و قاصفات
کفر حفظ فرمود و بآیادی شفقت تربیت نمود * حال وقت
اُتار و اوراق است * و اُتار مسدده انسانی اُعمال طیّبه و اُخلاق
مرضیه بوده و هست این اُتار را از غافلین منع نمائید ا کر پذیرفتند
مقصود حاصل و حیات ظاهر و الاّ ذروم فی خوضهم یلعبون *
یا حزب الله جهد نمائید شاید قلوب اُحزاب مختلفه عالم بآب
بردباری و شفقت شما از ضغینه و بغضاء پاک و پاکیزه شود و قابل
و لائق تجلیات آفتاب حقیقت گردد *

در اُشراق چهارم از اُشراقات ذکر نمودیم * از برای هر امری
ناصری لازم و جنود منصوره در این ظهور اُعمال و اُخلاق
پسندیده است * و قائد و سردار این جنود تقوی الله بوده اوست
دارای کلّ و حاکم بر کلّ *

در تجلّی سوّم از کتاب تجلیات ذکر نمودیم * سبب علوّ وجود
و سموّ آن علوم و فنون و صنایع است علم بمنزله جناح است
از برای وجود و مرقات است از برای صعود تحصیلش بر کلّ
لازم و لکن علومیکه اهل اُرض از آن منتفع شوند نه علومیکه
از حرف ابتدا شود و منحرف منتهی گردد * صاحبان علوم و صنایع را
حقّ عظیم است بر اهل عالم * یشهد بذلك أمّ البیان فی هذا المقام

المبین * فی الحقیقه کنز حقیقی از برای انسان علم اوست و اوست
 علت عزت و نعمت و فرح و نشاط و بهجت و انبساط * طوبی لمن
 تمسک به وویل للفاصلین * آنجناب باید در جمیع احوال عباد را با آنچه
 سبب ظهور اخلاق روحانیه و اعمال طیبیه است دعوت فرمایند
 تا کل آگاه شوند با آنچه که سبب ارتقاع وجود است * و بهمت
 کامل قصد مقام اعلی و ذروه علیا نمایند * و آنچه سبب
 اول است از برای تربیت خلق خشیه الله بوده طوبی للفائزین *
 کلمه اولی که در ورق اول فردوس از قلم ابهی مذکور و مسطور
 این است * براسی میگویم حفظ مبین و حصن متین از برای
 عموم اهل عالم خشیه الله بوده اوست سبب اکبر از برای حفظ
 بشر و علت کبری از برای صیانت وری * بلی در وجود آتی
 موجود و آن انسان را از آنچه شایسته ولایت نیست منع مینماید
 و حراست میفرماید و نام آنرا حیا گذارده اند و لکن این فقره
 محدود است بمحدودی کل دارای این مقام نبوده و نیستند * باید
 سلاطین ایام و علمای آنان بدین تمسک نمایند چه که اوست علت
 ظهور خشیه الله فیما سواه *

کلمه ثانی که در ورق ثانی از فردوس ذکر نمودیم این است * قلم
 بیان در این حین مظاهر قدرت و مشارق اقتدار یعنی حضرات

ملوك و سلاطين آیدم الله را نصیحت میناید و بدین و تمسك بآن وصیت میکند اوست سبب بزرگ از برای نظم جهان و اطمینان من فی الامکان * سستی ارکان دین سبب قوت جهال و جرئت و جسارت شده * براستی میگویم آنچه از مقام بلند دین کاست بر غفلت اشرار افزود و نتیجه بالآخره هرج و مرج است * **إِسْمَعُوا يَا أُولَى الْإِبْصَارِ ثُمَّ اعْتَبِرُوا يَا أُولَى الْأَنْظَارِ** * امیدانکه آنجناب در آنچه ذکر شد باذن و اعیه اِصفا فرمایند شاید عباد را از ما عندهم بما عند الله آگاه نمایند * از حق میطلیم نور انصاف و آفتاب عدل را از سحاب تیره غفلت نجات بخشند و ظاهر فرماید * هیچ نوری بنور عدل معاد له نمیناید آنست سبب نظم عالم و راحت اُمم *

در صحیفه بیان این کلمه علیا مسطور و مرقوم * بگوای دوستان جهد نمائید شاید مصیباتیکه فی سبیل الله بر مظلوم و شما وارد شده بین ناس ضایع نشود بذیل عفت تمسك نمائید * و همچنین بحبل اُمانت و دیانت * صلاح عالم را ملاحظه نمائید نه هوای نفس را * یا حزب المظلوم شما باید رعاة عالم * اغنام را از ذنب نفس و هوی مقدس دارید و بطر از تقوی الله مزین نمائید این است حکم محکم که از قلم قدم در این حین جاری شده * لعمر الله سیف الأُخلاق

والآداب أحد من سيوف الحديد * إن الفطرة في هذا الحين
تنادی وتقول یا قوم قد أتى اليوم وأظهرنی ربی بنور کسفت عند
إشراقه شمس البیان إتقوا الرحمن ولا تكونوا من الغافلین *
کلمة سوم که در ورق سوم فردوس ذکر نمودیم این است *
یا بن الإنسان لو تكون ناظرا إلى الفضل صنع ما ينفعك وخذ
ما ينتفع به العباد * وان تكن ناظرا إلى العدل اختر لدونك ما تختاره
لنفسك * إن الإنسان مرة يرفعه الخضوع إلى سماء العزة والاعتدار
وأخرى ينزله الغرور إلى مقام الذلة والانكسار * يوم عظیم است
ونداء بزرگ * در لوحی از الواح این کلمه علیاراذل ذکر نمودیم *
اگر عالم روح بتمامه بقوة سامعه تبدیل شود میتوان گفت لائق
إصغاء این نداء است که از آفاق اعلی مرتفع والا این آذانهای
آلوده بقبض کاذبه لائق نبوده و نیست * طوبی للسامعین وویل
للغافلین * از حق جل جلاله سائل و آمل که مشارق ثروت و اقتدار
و مطالع عزت و اختیار یعنی ملوک ارض آیدهم الله را بر صلح
اکبر تأیید فرماید * این است سبب أعظم از برای راحت اُمم *
سلاطین آفاق و فقهیم الله باید باتفاق باین امر که سبب أعظم است
از برای حفظ عالم تمسک فرمایند * امید آنکه قیام نمایند بر آنچه
سبب آسایش عباد است * باید مجلس بزرگی ترتیب دهند

و حضرات ملوك و باوزراء در آن مجلس حاضر شوند و حکم اتحاد
 و اتفاق را جاری فرمایند و از سلاح باصلاح توجه کنند * و اگر
 سلطانی بر سلطانی بر خیزد سلاطین دیگر بر منع او قیام نمایند
 در این صورت عسا کر و آلات و ادوات حرب لازم نه الا علی
 قدر مقدور لحفظ بلادهم * و اگر باین خیر اعظم فائز شوند
 اهل مملکت کلّ بر راحت و مسرتّ بامور خود مشغول گردند
 و نوحه و ندبه اکثری از عباد ساکن شود * نسأل الله أن
 يؤیّدہم علی ما یحبّ و یرضی إنّہ ہو ربّ العرش والثری و مالک
 الآخرة و الأولى * أحسن و أولى آنکہ در آن مجلس خود سلاطین
 عظام حاضر شوند و حکم فرمایند * و هریک از سلاطین کہ بر این
 امر و اجرای آن قیام فرماید او سید سلاطین است عند الله طوبی
 له و نعمایه * در این اراضی هر هنگام نوبت عسکریّه میشود
 از هر جهتی فزع اکبر ظاهر * و هریک از دول در هر سنه بر
 عسا کر میافزاید چه کہ وزرای حرب در این فقره حریصند
 و بھلّ من مزید ناطق * از قرار مذکور دولت ایران ایدها الله
 ہم اراده نموده اند بر عسکر یفزایند * نزد مظلوم حال صد
 هزار عسکر منظم مرتب کفایت میناید * امید آنکہ آنحضرت
 بر نور عدل یفزایند * لعمر الله عدل جندیست قوی اوست

در مقام اول و رتبه اولی فاتح افنده و قلوب و اوست مبین اسرار
وجود و دارای رایت محبت وجود * و در خزائن علوم الهی علمی
موجود که عمل بآن خوف از اثل مینماید و لکن علی قدر مقدور
و آن ترتیبی است که باید از آیام طفولیت بآن عمل شود بسیار
فرق مینماید و آنچه از آن بکاهد بر جرأه میافزاید * اگر
إرادة الهی مدد فرماید شرح مبسوطی در آنچه ذکر شد از قلم
بیان جاری میگردد و شاید در مراتب علوم و فنون هم ظاهر شود
آنچه که سبب تجدید عالم و امم گردد * و همچنین کلمه در صحیفه
حمراء از قلم اعلیٰ مرقوم و مسطور و آن کلمه قوت مکنونه در
عباد را بتمامها ظاهر فرماید بلکه مثل آن بر آن یفزاید * نسأل الله
تبارک و تعالیٰ أن یؤید عبادہ علی ما یحب و یرضی * این آیام
از جمیع جهات أعداء ظاهر و نار بغضاء مشتعل * ای اهل ارض
لعمری و عمر کم این مظلوم خیال ریاست نداشته و ندارد و مقصود
رفع آنچه سبب اختلاف احزاب عالم و تفریق امم است بوده
و هست تا کل فارغ و آزاد شوند و بخود پردازند * استدعا آنکه
دوستان این ذیل را بغبار اکاذیب نیالایند و بدکر خوارق عادات
که نزد ایشان است از شأن و مقام و تقدیس و تنزیه نکاهند *
سبحان الله امروز روزیست که ثقل از این مظلوم اخذرأی نمایند

و از حق بطلبند آنچه را که سبب عزّت و آسایش است * و لکن
 کلّ بر عکس بر اطفاء این نور ساطع لمیع جاهد و ساعی و هر
 نفسی در صدد آن است که تقصیری ثابت ننماید و یا ایرادی وارد
 آورد * امر بمقامی رسیده که از جمیع اطوار این مظلوم اظهار
 نموده اند آنچه را که ذکر آن شایسته نیست * یکی از دوستان
 از نفسی از نفوس مجتمعه در مدینه کبیره ذکر نموده که گفته
 در هر سنه مبلغ پنجاه هزار تومان از وطن بعمکا می رود و بکمال
 افسوس این فقره را ذکر نمود معلوم نشد محاسب که بوده و دفتر
 دار که * باری این مظلوم در جمیع آنچه وارد آورده اند و گفته اند
 صابر و صامت چه که ایراده آنکه از عنایت حق جلّ جلاله
 و رحمت مسبوقه حکم جدال و نزاع و سفک دماء را از عالم بقوه
 بیان محو نمائیم * در جمیع احوال در آنچه گفته اند بصبر جمیل
 تمسک جسته ایم و بحق کذا رده ایم و لکن در جواب این فقره
 ذکر نمودیم * اگر فی الحقیقه در آنچه ذکر نموده صادق است
 باید مالک وجود و سلطان غیب و شهود را شکر نماید که نفسی را
 از ایران مبعوث فرموده که در سجن من غیر ناصر و معین
 ایران را تصرف فرموده و یک مالیات هر سنه از آن اخذ میفرماید *
 این مقام ستایش است نه نکوهش لو یکون من المنصفین *

و اگر نفسی اراده نماید بر او را این مظلوم واقف شود جواب
 این است که در بعضی از لیالی و ایام اسرای عالم و مظلوم‌های امم
 بی قوت شب را بروز آورد آمد و روز را بشب * این اذکار را دوست
 نداشته و نداریم و از کوینده هم شکایت ننموده و غنیمائیم * در این
 سجن شخص معززی چندی از سنک تراشی کسب معاش مینمود
 و در بعضی از اوقات هم بعضی بطعام الله مرزوق یعنی جوع *
 نسأل الله تبارك و تعالی أن یؤید الكلّ علی العدل و الانصاف
 و یوفّقهم علی الانابة و الرجوع انه هو السّامع الحییب *

سبحانك اللهم یا الهی تری ماورد علی المظلوم من الذین معاشرونی
 و قاموا علی ضرّی و مسكنتی بحیث عجزت الاقلام عن ذكره
 و الألسن عن بیانہ و الألواح عن حمله * تسمع حنین قلبی و ضجیج
 کینونتی و ماورد علی أمنائک فی بلادک و أصفیائک فی مملکتک
 من الذین تقضوا عهدک و میثاقک * أي ربّ أسألك بضجیج
 العشاق فی الآفاق و بحنینهم فی بعدهم عن ساحة قربک و بالدماء
 التي سفکت فی حبک و بالأكباد التي ذابت فی سبیلک أن تحفظ
 أولیاءک من ظلم الذین غفلوا من أسرار اسمک المختار * أي ربّ
 أیدهم بقدرتک التي غلبت الاشیاء و وقفهم علی الصبر و الاضطبار
 إنک أنت المقتدر عزیز الوهاب * لا إله إلا أنت الکریم الفیاض *

این آیات بعضی از عدل و انصاف گذشته اند و باسیف ضفینه
 و سنان بغضاء هجوم نموده اند و حال آنکه شأن منصفین آنکه
 مردود عالم و مطرود آدم را إعانت نمایند و بر تقوی تمسک جویند *
 اکثری الی حین ندانسته اند که إرادة این مظلوم چیست و بجهت
 جهت حمل بلا یی لا تحصی نموده * باری لسان قلب بیالیت قومی
 یعلمون ناطق * و مظلوم منقطعاً عن الكل باین کلمه علیا متکلم *
 قد أحاطت الأمواج سفينة الله المهيمن القيوم * إنك يا ملاح
 لا تضرب عن الأرياح إن فالق الإصباح معك في هذه الظلمة
 التي بها اضطربت أفئدة العباد الآ من شاء الله العزيز المختار *
 یا شیخ قسم بآفتاب حقیقت که از افق سماء سجن مشرق و لایح
 این مظلوم جز اصلاح قصدی نداشته یشهد بذلك کل عارف
 بصیر و کل عالم خیر * و فی حین البلا یا کان متمسکاً بحبل الصبر
 و الاضطبار و راضیا بما ورد علیه من الأعداء و هو یقول *
 یا الهی ترکت إرادتی لارادتك و مشیتي لظهور مشیتك * و عزتك
 لا أريد نفسي و بقاءها إلا للقيام على خدمة أمرك و لأحب وجودی
 إلا للقاء في سبيلك * أي رب ترى و تعلم أن الذين أردنا منهم
 العدل و الانصاف قاموا علينا بالظلم و الاعتساف * فی الظاهر كانوا
 معی و فی الباطن نصروا أعدائی الذين قاموا علی هتك حرمتی *

الهی الهی اشهد انک خلقت عبادک لنصرة أمرک واعلاء کلمتک
 وهم نصرُوا اعداءک * أسألك بامرک الذی أحاط بالوجود *
 وباسمک الذی به سخرت الغیب والشهود * أن ترین أهل الارض
 بنور عدلک ونور قلوبهم بضیاء معرفتک * أی رب أنا عبدک
 وابن عبدک أشهد بوحدا نیتک وفردا نیتک وبتقدیس ذاتک وتنزیه
 کینوتک * أی رب ترى أمناک بین آیادی الخائنین من خلقتک
 والمفترین من بریتک وتعلم ماورد علینا من الذین أنت أعلم بهم منا *
 قد ارتکبوا ما انشق به ستر المقرین من خلقتک * أسألك أن
 تؤیدهم علی القيام علی ما فات عنهم فی آیام مشرق وحیک ومطلع
 إلهامک انک أنت المقتدر علی ماشاء وفي قبضتک زمام من فی
 السموات والارضین * قد ارتفع نداء الفطرة وحنینها وتنادی بأعلى
 النداء وتقول یا قوم تالله انی فزتُ بمظهری ومنزلی * هذا يوم فيه
 ابتسم الطور بمکلمه وکرمل بمنزلها والسدره بمعلمها إتقوا الله
 ولا تكونوا من المنکرین * لا تحرموا أنفسکم عما ظهر بالفضل
 خذُوا کوثر البقاء باسم ربکم مالک الاسماء ثم اشربوا منه بذکره
 العزیز البدیع *

در جمیع احوال عباد را بمعروف امر نمودیم واز منکر نهی *
 مالک وجود شاهد وکواه که این مظلوم از حق برای خلق طلبیده

آنچه را که سبب اُلفت و اتحاد و مودّت و اتفاق است * لعمر الله
این مظلوم قادر بر ستر نبوده، إنه أظهر ما أراد وهو المقتدر المختار *
این کلمات عالیات که در لوح حضرت سلطان نازل بعضی از انرا
مکرّر ذکر مینمائیم تا انجناب یقین مبین بدانند که آنچه ذکر
شده من عند الله بوده *

يا سلطان اني كنتُ كأحدٍ من العباد وراقداً على المهاد مرتّ على
نسائم السّبحان وعلمني علمَ ما كان ليس هذا من عندي بل من
لَدُن عزيزٍ عليمٍ * وأمرني بالتّداء بين الأرض والسّماء بذلك ورد
على ما ذرفت به دموع العارفين * ما قرأتُ ما عند النّاس من العلوم
وما دخلتُ المدارس فاسأل المدينة التي كنتُ فيها لتوقن بأنّي
لستُ من الكاذبين * هذه ورقة حرّكتها أرياحُ مشيّة ربّك
العزيز الحميد * هل لها استقرار عند هبوب أرياح عاصفات
لا ومالك الاسماء والصفّات بل تحرّكتها كيف تريد * ليس للعدم
وجودٌ تلقاء القَدَم قد جاء أمره المبرم وأنطقني بذكره بين العالمين *
انّي لم أكن الاّ كالميت تلقاء أمره قلبتني يد ارادة ربّك الرّحمن
الرّحيم * هل يقدر أحد أن يتكلّم من تلقاء نفسه بما يعترض به
عليه العباد من كلّ ضيع وشریف * لا والذي علّم القلم أسرار
القَدَم الاّ من كان مؤيداً من لدُنٍ مقتدر قدير * يا سلطان انظر

بطرف العدل الى المظلوم ثم احكم بالحق فيما ورد عليه ان الله قد
 جعلك ظله بين العباد وآية قدرته لمن في البلاد احكم بيننا وبين
 الذين ظلمونا من دون يئنة ولا كتاب منير * ان الذين حولك
 يحبونك لا انفسهم والغلام يحبك لنفسك وما اراد الا ان يقر بك
 الى مقر الفضل ويقلبك الى عين العدل وكان ربك على ما أقول
 شهيدا * يا سلطان لو تسمع صرير القلم الاعلى وهدير ورقاء البقاء
 على افنان سدره المنتهى في ذكر الله موجد الاسماء وخالق
 الارض والسماء ليلفك الى مقام لا ترى في الوجود الا تجلي حضرة
 المعبود وترى الملك احقر شئ عندك تضعه لمن اراد وتوجه الى
 افق كان بانوار الوجه مضيئا * ولا تحمل ثقل الملك ابدا الا لنصرة
 ربك العلى الاعلى * اذا يصلي عليك الملائكة الاعلى حبذا هذا المقام
 الاسنى لو ترتقى اليه بسلطان كان باسم الله مبروفا *

اتجناب يا غير كفته سورة توحيد را ترجمه نمايند تا نزد كل معالوم
 ومبرهن گردد كه حق لم يلد ولم يولد است وبابها بربوبيت
 والوحيات قائلند *

يا شيخ اين مقام مقام فناى از نفس وبقاء بالله است واين كلمه اكر
 ذكر شود مدلل بر نيتى بحت بات است * اين مقام لا املك لنفسى
 نفعا ولا ضرا ولا حياة ولا نشورا است *

یاشیخ علمای عصر در تجلیات سدره بیان لابن عمران در طور
عرفان چه میگویند انحضرت کلمه را از سدره اصفا نمود و قبول
فرمود و لکن اکثری از ادراک این مقام محروم چه که بعاندم
مشغولند و از ما عند الله غافل * سید فندرسک در این مقام خوب گفته *
* این سخن را در نیاید هیچ فهم ظاهری *

کر أبو نصرستی و وربو علی سیناستی *
آباد را ینفقره که خاتم انبیاء روح ماسواه فداه فرموده چه میگویند
میفرماید * سترون ربکم کما ترون البدر فی لیلة أربعة عشر *
و حضرت امیر علیه السلام در خطبه طنجیه میفرماید * فتوقعوا
ظهور مکلم موسی من الشجرة علی الصور * و همچنین حسین بن علی
علیه السلام میفرماید * أیکون لغيرک من الظهور ما لیس لك
حتى یکون هو المظهر لك عمیت عین لاراک * امثال این اذکار
از بیانات اولیاء صلوات الله علیهم مذکور و مشهور * و در کتب
معتبره موجود * طوبی لمن ینظر یتکلم بالصدق الخالص *
ذیم از برای نفسیکه خود را بعدد کثر بیان مقصود عالمیان
از ظنون و اوهام ظاهر نمود * و سبحات جلال را باسم غنی متعال
شق کرد * و از عالم و عالمیان گذشت و قصد سجن اعظم نمود *
یاشیخ نفحات وحی از دوش ممتاز و بیان الهی مابین کتب بمثابة

آفتاب مشرق و لائح * طوبی لمن وجد و عرف و قال لك الحمد یا مقصود
 العالم و لك الشكر یا محبوب افئدة المخلصین * مقصود از ذکر
 الوهیت و ربوبیت را عباد ملتفت نشده اند چه اگر بیابند از مقام
 خود قیام کنند و بکلمه تَبْنَا إِلَى اللَّهِ ناطق گردند * حضرت خاتم
 روح ماسواه فداء میفرماید * لَنَا مَعَ اللَّهِ حَالَاتٌ نَحْنُ فِيهَا هُوَ
 وَهُوَ نَحْنُ وَهُوَ هُوَ وَنَحْنُ نَحْنُ * از این مقام هم گذشته چرامقامات
 دیگر را که از قلم ابهی نازل ذکر نموده اند * لسان مظلوم
 در اکثری از آیام و لیلای باینکلمات عالیات ناطق *

الهی الهی أشهد بوحدانیتك وفردانیتك وبأنك أنت الله لا اله
 الا أنت لم تزل كنت مقدساً عن ذكر دونك وثناء غيرك ولا
 تزال تكون بمثل ما قد كنت من قبل ومن بعد * أسألك یا مالك
 القَدَمَ بالاسم الأعظم و تجلیات نیر ظهورك فی طور البیان و بامواج
 بحر علمك فی الامكان أن تؤیدنی علی ما یقرّ بنی الیک و یقطعنی
 عن دونك * وعزتك یا اله الكائنات و مقصود المكنات أحب
 أن أضع وجهی علی كل بقعة من بقاع أرضك لعلّه یتشرف
 بمقام تشرف بقدم أولیائك * لعمر الله أو هام عباد را از افق
 ایقان محروم نموده * و ظنون از حقیق محتوم منع کرده * براستی
 میگویم و لوجه الله میگویم این عبد و این مظلوم شرم دارد خود را

بهستی و وجود نسبت دهد تاچه رسد بمقامات فوق آن * انسان
 بصیر هر هنگام بر ارض مشی میناید خود را خجل مشاهده
 میکند چه که یقین مبین میداند که علت نعمت و ثروت و عزت
 و علو و سمو و اقتدار او باذن الله ارضی است که تحت جمیع اقدام
 عالم است * و نفسیکه باین مقام آگاه شد البته از نخوت و کبر
 و غرور مقدس و مبر است * آنچه گفته شد من عند الله بوده
 آنکه شهد و يشهد و هو العليم الخیر * از حق آذان و اعیه و ابصار
 حدیده و صدور منشرح و قلوب مقبله مسئلت نمائید شاید عباد
 مقصود را بیابند و بشتر دوست توجه نمایند * بلایانی بر این مظلوم
 وارد شد که شبه آن را عیون مشاهده نکرده و در اظهار امر
 بهیچوجه توقف ننمود * و بحضورات ملوک و سلاطین ایدم الله تعالی
 القا نمود آنچه را که سبب آسایش و اتحاد و اتفاق و عمار عالم و راحت
 اُمم است * از جمله دو کله از نایلون ثالث ایضا شد و آن سبب
 شد که در ادرنه لوحی با و ارسال نمودیم جواب نفرمودند و بعد از
 ورود در سجن اعظم از وزیر ایشان نامه و دستخطی رسید اول
 ان بخط عجمی و آخر آن را بخط خودشان مرقوم داشته بودند
 و اظهار عنایت فرموده بودند * و مذکور داشتند که نامه را حسب
 الخواهن رساندم و الی حین جوابی نفرموده اند و لکن بوزیر

مختار خودمان در علیه و قونسلوس آن اراضی سفارش نمودیم هر
مطلبی باشد اظهار فرمائید اجراء میگردد * از این بیان ایشان
معلوم شد مقصود این عبد را اصلاح امور ظاهره دانسته اند
لذا آیاتی باسم ایشان در سورة هیکل نازل * بعضی از آن ذکر
میشود تا انجناب بدانند که امر این مظلوم لله و من عند الله بوده *
یاملک باریس نبی القستیس أن لا یدقّ النواقیس * تالله الحق قد
ظهر الناقوسُ الأثم علی هیکل الاسم الاعظم و تدقه أصابعُ منشیة
ربک العلیّ الأعلی فی جبروت البقاء باسمه الأبهی * كذلك نزلت
آیات ربک الکبری تارة أخرى لتقوم علی ذکر الله فاطر الارض
والسماء فی هذه الأيام الّتی فیها ناحت قبائل الأرض کأها و ترزلت
أركان البلاد و غشت العباد غيرةُ الاتحاد الآمن شاء ربک العليم
الحکیم * قل قد أتى المختار فی ظلل الأنوار لیجی الا کو ان من
تفحات اسمه الرحمن و یتحّد العالم و یجتمعوا علی هذه المائدة الّتی
نزلت من السماء * إیاکم أن تکفروا بنعمة الله بعد أنزالها هذا خیر
لکم ممّا عندکم لانه سیفنی و ما عند الله یتقی انه هو الحاکم علی
ما یرید * قد هبت نسائم الففران من شطر ربکم الرحمن * من أقبل
الیها طهرته عن العصیان و عن کلّ داء و سقم * طوبی لمن أقبل
الیها و ویل للمعرضین * لو تتوجه بسمع الفطرة الی الاشیاء تسمع

منها قد أتى القديم ذو المجد العظيم * يسبح كل شيء بحمد ربّه * منهم
 من عرف الله ويذكر * ومنهم من يذكر ولا يعرف * كذلك
 أحصينا الأمر في لوح مبين * يملك إسمع النداء من هذه النار
 المشتعلة من هذه الشجرة الخضراء في هذا الطور المرتفع على البقعة
 المقدسة البيضاء خلف قلزم البقاء * انه لا اله الا أنا الغفور الرحيم *
 قد أرسلنا من أيدينا بروح القدس ليخبركم بهذا النور الذي أشرق
 من أفق مشيئة ربكم العليّ الأبهى * وظهرت في الغرب آثاره
 توجهوا اليه في هذا اليوم الذي جملة الله غرة الأيام وفيه تجلي
 الرحمن على من في السموات والأرضين * قم على خدمة الله ونصرة
 أمره انه يؤيدك بجنود الغيب والشهادة ويحكمك سلطانا على ما تطلع
 الشمس عليه ان ربك هو المقتدر القدير * قد فاحت تفحات
 الرحمن في الامكان * طوبى لمن وجد عرفها وأقبل اليها بقلب
 سليم * زين هيكلك بطراز اسمي ولسانك بذكرى وقلبك
 بحبي العزيز المنيع * ما أردنا لك الا ما هو خير لك مما عندك ومن
 خزان الأرض كلها ان ربك هو العليم الخبير * قم بين المبادي اسمي
 وقل ياملا الأرض أقبلا الى من أقبل اليكم انه لوجه الله ينكم
 وحجته فيكم ودليله لكم قد جاءكم بآيات عجز عنها العالمون *
 إن شجرة الطور تنطق في صدر العالم وروح القدس ينادي بين

الأمم * قد أتى المقصود بسلطان مبين * ياء لك قد سَقَطَتْ أَنْجُمُ
 سماء العلم الذين يستدلون بما عندهم لا ثبات أمرى ويذكرون الله
 باسمى فلما جشَّهْمُ بمجدي أعرضوا عني ألا إيتهم من السَّاقِطِينَ *
 هذا ما أخبركم به الرُّوح إذ أتى بالحقّ واعترض عليه علماء اليهود
 إلى أن ارتكبوا ما نأحر به روح القدس وذرفت دموع المقرّبين *
 قل ياملأ الرهبان لا تمكفوا في الكنائس والمعابد * أخرجوا
 باذني ثم اشتغلوا بما تنتفع به أنفسكم وأنفس العباد * كذلك يأمركم
 مالك يوم الدين * اعتكفوا في حصن حتى هذا حقّ الاعتكاف
 لو كنتم من العارفين * من جاور البيت إنّه كالبيت ينبغي للإنسان
 أن يظهر منه ما ينتفع به العباد * والذي ليس له ثمر ينبغي للنار *
 كذلك يمظكم ربكم أنّه هو العزيز الكريم * تزوجوا ليقوم بعدكم
 أحد مقامكم إنا منعناكم عن الخيانة لآعما تظهر به الامانة * الأخذتم
 أصول أنفسكم ونبذتم أصول الله ورأيكم * اتقوا الله ولا تكونوا
 من الجاهلين * لولا الإنسان من يذكرني في أرضي وكيف تظهر
 صفاتي وأسماي تفكروا ولا تكونوا من الذين احتجبوا وكانوا
 من الرّاقدين * إنّ الذي مات زوج أنّه ما وجد مقراً ليسكن فيه
 أو يضع رأسه عليه بما اكتسبت أيدي الخائنين * ليس تقدس
 نفسه بما عرفتم وعندكم من الأوهام بل بما عندنا * اسألوا التعرفوا

مقامه الذى كان مقدساً عن ظنون من على الارض كلها طوبى
 للعارفين * ياملك انا سمعنا منك كلمة تكلمت بها اذ سألك ملك
 الروس عما قضى من حكم الغزاة ان ربك هو العليم الخبير * قلت
 كنت راقداً فى المهاد ايقظنى نداء العباد الذين ظلموا الى ان غرقوا
 فى البحر الأسود كذلك سمعنا وربك على ما أقول شهيد * نشهد
 انك ما أيقظك النداء بل الهوى لاننا بلونك وجدناك فى معزل *
 اعرف لحن القول وكن من المتفرسين * انا مانح ان نرجع
 إليك كلمة سوء حفظا للمقام الذى أعطيناك فى الحياة الظاهرة انا
 اخترنا الأدب وجعلناه سجية المقرئين * انه ثوب يوافق النفوس
 من كل صغير وكبير * طوبى لمن جعله طراز هيكله ويل لمن جعل
 محروماً من هذا الفضل العظيم * لو كنت صاحب الكلمة ما نبذت
 كتاب الله وراء ظهرك اذ أرسل اليك من لدن عزيز حكيم *
 انا بلونك ما وجدناك على ما ادعيت * قم وتدارك ما فات عنك
 سوف تفتى الدنيا وما عندك ويبقى الملك لله ربك ورب آبائك
 الأولين * لا يبنى لك أن تقتصر الامور على ما يهوى هواك اتق
 زفات المظلوم احفظه من سهام الظالمين * بما فعلت تختلف
 الامور فى مملكته ويخرج الملك من كفك جزاء عملك اذا تجدد
 نفسك فى خسران مبين * وتأخذ الزلازل كل القبائل هناك الا

بان تقوم على نصرة هذا الأمر وتتبع الروح في هذا السبيل
 المستقيم * أعزك غرك لعمري انه لا يدوم وسوف يزول الا بان
 تمسك بهذا الجبل المتين * قد نرى الذلة تسعى وراءك وانت من
 الغافلين * ينبغي لك اذا سمعت النداء من شطر الكبرياء تدع
 ما عندك وتقول لييك يا الله من في السموات والأرضين * ياملك
 قد كنا بأمر العراق الى أن حُمّ الفراق * توجهنا الى ملك الاسلام
 بأمره فلما أتيناه ورد علينا من أولى النفاق ما لا يتم بالاوراق * بذلك
 ناح سكان الفردوس وأهل حظائر القدس ولكن القوم في حجاب
 غليظ * الى أن قلنا * قد اشتد علينا الأمر في كل يوم بل في كل
 ساعة الى أن أخرجونا من السجن وأدخلونا في السجن الأعظم
 بظلم مبين * اذا قيل بأي جرم حبسوا قالوا انهم أرادوا أن يحدّوا
 الدين * لو كان القديم هو المختار عندكم لم تركتم ما شرع في التوراة
 والإنجيل * يتنوا يا قوم لعمري ليس لكم اليوم من محيص * ان كان
 هذا جرمي قد سبقني في ذلك محمد رسول الله ومن قبله الروح
 ومن قبله الكلم * وان كان ذنبي اعلاء كلمة الله واظهار أمره فأنا
 أوّل المذنبين * لا أبدل هذا الذنب بملكوت ملك السموات
 والأرضين * الى أن قلنا * كلما ازداد البلاء زاد البهاء في حب الله
 وأمره بحيث ما منعني ما ورد على من جنود الغافلين * لو استروني

في أطباق التراب يحدوني راكبا على السحاب وداعيا الى الله المقتدر
 القدير * اني فديتُ نفسي في سبيل الله واشتاق البلى في حبه
 ورضائه يشهد بذلك ما أنا فيه من البلى التي ما حملها أحد من
 العالمين * وينطق كل شعر من شعراتي بما نطق شجر الطور وكل
 عرق من عروقي يدعو الله ويقول يا ليت قُطعتُ في سبيلك حياة
 العالم واتحاد من فيه كذلك قضى الأمر من لدن عليم خبير * واعلم
 أن الرعية أماناتُ الله بينكم احفظوهم كما تحفظون أنفسكم إياكم
 أن تجمعوا الذناب رعاة الاغنام * وأن يمنعكم الفرور والاستكبار
 عن التوجه الى الفقراء والمساكين * اطلع من أفق الانقطاع
 باسمي ثم اقبل الى الملكوت بأمر ربك المقتدر القدير * (الى أن قلنا) *
 زين جسد الملك بطراز اسمي وقم على تبليغ أمرى هذا خير
 لك مما عندك ويرفع الله به اسمك بين الملوك انه على كل شيء قدير *
 امش بين الناس باسم الله وسلطانه لتظهر منك آثاره بين العالمين *
 * (الى أن قلنا) * قل يا قوم هل ينبغي لكم أن تنسبوا أنفسكم الى الرحمن
 وترتكبوا ما ارتكبه الشيطان * لا وجمال السبحان لو كنتم من
 العارفين * قدسوا قلوبكم عن حب الدنيا والسكنى عن الافتراء
 وأركانكم عما يمنعكم عن التقرب الى الله العزيز الحميد * قل الدنيا
 هي اعراضكم عن مطلع الوحي واقبالكم الى ما لا ينفعكم وما منعكم

اليوم عن شطر الله إله أصل الدنيا اجتنبوها وتقرّبوا الى المنظر
 الأكبر هذا المقرّ المشرق المنير * يا قوم لا تسفكوا الدماء ولا
 تحكموا على نفس الآ بالحق * كذلك أمرتم من لدن عليم خبير *
 ان الذين يفسدون في الارض بعد اصلاحها أولئك جاوزوا ما حدّد
 في الكتاب فبئس مثوى المعتدين * ﴿ الى أن قلنا ﴾ لا تخونوا
 في أموال الناس كونوا أمناء في الارض ولا تحرموا الفقراء عما آتاكم
 الله من فضله انه يمطيكم ضعف ما عندكم انه هو المعطي الكريم *
 يا أهل البهاء سخروا مدائن القلوب بسيوف الحكمة والبيان * ان
 الذين يجادلون باهواء أنفسهم أولئك في حجاب مبين * قل سيف
 الحكمة أحرّ من الصيف وأحدّ من سيف الحديد لو كنتم
 من العارفين * أخرجه باسمى وسلطاني ثم افتحوا به مدائن أفئدة
 الذين اعتكفوا في حصن الهوى كذلك يأمركم قلم الأبهى اذ
 كان جالساً تحت سيوف الغافلين * ان اطلعت على خطيئة أستروها
 ليستر الله عنكم انه هو الستار ذو الفضل العظيم * ياملاً الأغنياء
 ان رأيتم فقيراً لا تستكبروا عليه تفكروا فيما خلقت منه قد خلق
 كلّ من ماء مهين * ﴿ الى أن قلنا ﴾ أنظروا العالم كهيكل إنسان
 إعترته الأمراض وبرؤه منوط باتحاد من فيه * اجتمعوا على
 ما شرعناه لكم ولا تتبعوا سبل المختلفين * تفكروا في الدنيا وشأن

أهلها انّ الذي خلق العالم لنفسه قد حُيسَ في أخرب الديار بما
اكتسبت أيدي الغافلين * ومن أفق السّجن يدعو النّاس الى جبر
الله العليّ العظيم * هل تفرح بما عندك من الزّخارف بعد اذ تعلم
انّها ستفنى أو تُسرّ بما تحكم على شبر من الأرض بعد اذ كلّها لم
تكن عند أهل البهائم الاّ كسواد عين غلة ميّنة دَعَاها لأهلها ثمّ
اقبل الى مقصود العالمين * أين أهلُ الغرور وقصورهم * أنظر
في قبورهم لتعتبر بما جعلناها عبرةً للناظرين * لو تأخذك نفحات
الوحي لتفرّ من الملك مقبلاً الى الملكوت وتنفق ما عندك للتقرّب
الى هذا المنظر الكريم * وأمر غوديم يكي أز ملاّ حضرت روح
اين لوح را إرسال دارد * واو ذكر غود لوح وترجه آن را
إرسال داشتّم * العلم عند الله العزيز العلام *
ويكي أز أجزاء هيكّل لوح حضرت امپراطور روس آيدد الله تبارك
وتعالى است *

يا ملكَ الرّوس اسمع نداء الله الملك القدّوس * وأقبل الى الفردوس
المقرّ الذي فيه استقرّ من سعي بالاسماء الحسنی بين الملأ الأعلى
وفي ملكوت الانشاء باسم الله البهيّ الأبهی * إياك أن يحجبك
شيء عن التوجّه الى ربّك الرّحمن الرّحيم * إنا سمعنا ماناديت به
مولاك في نجواك لذا هاج عرف عنايتي وماج بحر رحمتي أجبناك

بالحق ان ربك هو العليم الحكيم * قد نصرني أحدُ سفرائك
 اذ كنتُ في سجن الطاء تحت السلاسل والإغلال * بذلك كتب الله
 لك مقاماً لم يحط به علمُ أحد الآهو * إياك أن تبدل هذا
 المقام العظيم * الى أن قلنا * قد أتى الأب والابن في الواد المقدس
 يقول * لييك اللهم لييك والطور يطوف حول البيت والشجر
 ينادى بأعلى النداء * قد أتى الوهابُ راكبا على السحاب * طوبى
 لمن تقرب اليه ويل للمبغدين * قم بين الناس بهذا الامر المبرم * ثم
 ادع الأمم الى الله العزيز العظيم * لا تكن من الذين كانوا ان يدعوا
 الله باسم من الاسماء فلما أتى المسمى كفروا به وأعرضوا عنه الى
 أن أفتوا عليه بظلم مبين * أنظر ثم اذكر الأيام التي فيها أتى
 الروح وحكم عليه هيرودس * قد نصر الله الروحَ يجنود الغيب
 وحفظه بالحق وأرسله الى أرض أخرى وعداً من عنده أنه هو
 الحاكم على ما يريد * ان ربك يحفظ من يشاء لو يكون في قطب
 البحر أو في فم الثعبان أو تحت سيوف الظالمين * الى أن قلنا *
 إسمع ندائي مرة أخرى من شطر سجن ليخبرك بما ورد على جمالي
 من مظاهر جلالي وتعرف صبري بعد قدرتي واصطباري بعد
 اقتداري * وعمرى لو تعرف ما نزل من قلبي وتطلع على خزان
 أمري ولا لى أسرارى في بحور أسماي وأواعي كلماتي لتفدى بنفسك

فی سبیل الله شوقاً إلى ملکوته العزیز المنیع * اعلم جسمی تحت
سیوف الاعداء وجسدی فی بلاء لا یحصی ولكن الروح فی بشاره
لا یعاد لها فرح العالمین *

و همچنین بعضی از آیات لوح حضرت مَلِکْه اَیْدها الله تبارک
و تعالی ذکر میشود * مقصود آنکه شاید نفحات وحی آنجناب را
أخذ نماید و لوجه الله بر خدمت امر قیام کنند و آنچه از ألواح
حضرات ملوک و فقهم الله بر سیده برسانند * این امر عظیم است
این خدمت عظیم * در آن ارض علمای اعلام بسیارند از جمله حضرات
سادات که در بزرگی و شأن معروفند با ایشان مشورت نمایند
و آنچه از قلم اعلی جاری شده بنماید شاید بر اصلاح عالم و تهذیب
نفوس اُمم مؤید شوند و ضغینه و بغضای مکنونه مخزن و در افنده را
بکوتر نصائح الهی ساکن نمایند * این توفیق را از حق میطلبیم
و لیس هذا علیه بعزیز *

یا اَیَّتْهَا الْمَلِکَۃُ فِی لَنْدَنْ اِسمِی نداء رَبِّکَ مالِک البریة من السّدرۃ
الالهیة انه لا اله الا انا العزیز الحکیم * صمعی ما علی الارض
وزینی رأس الملك بأکلیل ذکر رَبِّکَ الْجَلِیل * انه قد اَتی فی العالم
بمجدہ الأَعْظَم وکل ما ذُکِرَ فی الانجیل * قد تشرف بر الشّام
بقُدوم رَبِّه مالِک الأَنام * وَاخذ سکر خمر الوصال شطر الجنوب

والشمال * طوبى لمن وجد عرف الرحمن وأقبل الى مشرق الجبال
 فى هذا الفجر المنير * قد اهتز المسجد الأقصى من نسيمات ربه
 الأبهى * والبطحاء من نداء الله العلى الأعلى * وكل حصاة منها
 تسبح الرب بهذا الاسم العظيم ﴿إلى أن قلنا﴾ إنا نذكرك لوجه
 الله ونحب أن يعلو اسمك بذكر ربك خالق الارض والسماء إنه
 على ما أقول شهيد * قد بلغنا أنك منعت بيع الغلمان والاماء هذا
 ما حكم به الله فى هذا الظهور البديع * قد كتب الله لك جزاء
 ذلك إنه موفى أجور المحسنات والمحسنين ان تتبى ما أرسل
 اليك من لدن عليم خبير * إن الذى أعرض واستكبر بعدما جاءته
 اليات من لدن منزل الآيات ليخبط الله عمله إنه على كل شئ
 قدير * إن الأعمال تقبل بعد الاقبال * من أعرض عن الحق إنه
 من أحجب الخلق كذلك قدر من لدن عزيز قدير * وسمعنا أنك
 أودعت زمام المشاورة بأيادى الجمهور نعم ما عملت لأن بها تستحكم
 أصول أبنية الأمور وتطمئن قلوب من فى ظلك من كل وضيع
 وشريف * ولكن ينبغى لهم أن يكونوا امناء بين العباد ويرون
 أنفسهم وكلاء لمن على الارض كلها هذا ما وعظوا به فى اللوح من
 لدن مدبر حكيم * واذا توجه أحد الى المجمع يحول طرفه الى
 الافق الأعلى ويقول * يا الهى أسألك باسمك الأبهى أن تؤيدنى

على ما تصلح به أمور عبادك وتممر به بلادك إناك أنت على كل
شيء قدير * طوبى لمن يدخل المجمع لوجه الله ويحكم بين الناس بالعدل
الخالص ألا إنا من الفائزين * يا أصحاب المجالس هناك وفي ديار
أخرى تدبروا وتكلموا فيما يصلح به العالم وحاله لو كنتم من المتوسمين *
أنظروا العالم كهيكل إنسان إنا خلقنا صحيحاً كاملاً إعرته
الأمراض بالأسباب المختلفة المتغيرة وما طابت نفسه يوماً بل
اشتد مرضه بما وقع تحت تصرف المتطيين الذين ركبوا مطية
الهوى وكانوا من الهائمين * الآمن شاء الله رب العالمين * وإن
طاب عضو من أعضائه في عصر من الأعصار بطيب حاذق
بقيت أعضائه أخرى فيما كان * كذلك ينبتكم العليم الخبير * واليوم
نراه تحت أيادي الذين أخذهم سكر خمر الغرور بحيث لا يعرفون
خير أنفسهم فكيف هذا الأمر الأوعر الخطير * إلى أن قلنا *
وما جعله الله الدرياق الأعظم والسبب الأتم لصحته هو اتحاد من
على الأرض على أمر واحد وشريعة واحدة * هذا لا يمكن أبداً إلا
بطيب حاذق كامل مؤيد * لعمري هذا هو الحق وما بعده إلا
الضلال المبين * كلما أتى ذاك السبب الأعظم وأشرق ذاك النور
من مشرق القديم منعه المتطيون وصاروا سحاباً بينه وبين العالم
لذا ما طاب مرضه وبقي في سقمه إلى الحين * أنهم لم يقدرُوا على

حفظه وصحته والذي كان مظهر القدرة بين البرية منع عما أراد
 بما اكتسبت أيدي المتطيين * أنظروا في هذه الأيام التي أتى
 جمال القدم بالاسم الأعظم لحياة العالم واتحادهم انهم قاموا عليه
 بأسياف شاحنة وارتكبوا ما فرغ به الروح الأمين * إلى أن
 جعلوه مسجوناً في أخرج البلادوا تقطعت عن ذيله أيادي المقبلين *
 اذا قيل لهم أتى مصلح العالم قالوا قد تحقق إنه من المفسدين * مع
 أنهم ما عاشروه ويرون أنه ما حفظ نفسه في أقل من حين * كان
 في كل الأحيان بين أيادي أهل الطغیان * مرة حبسوه وطوراً
 أخرجوه وتارة أداروا به البلاد * كذلك حكموا علينا والله بما أقول
 عليم * ابن نسبت فساد همان نسبت فساد يست كه از قبل فراعنه
 بحضرت كلیم الله داده اند * اقرأ ما أنزله الرحمن في الفرقان * قوله
 تبارك وتعالى (ولقد أرسلنا موسى بآياتنا وسلطان مبين إلى فرعون
 وهامان وقارون فقالوا ساحر كذاب * فلما جاءهم بالحق من عندنا
 قالوا اقتلوا أبناء الذين آمنوا معه واستحيوا نساءهم وما كيد
 الكافرين إلا في ضلال * وقال فرعون ذروني أقتل موسى وليدع
 ربه إني أخاف أن يبدل دينكم أو أن يظهر في الأرض الفساد *
 وقال موسى أتى عدت ربّي وربكم من كل متكبر لا يؤمن بيوم
 الحساب) لازال مصلح عالم را مفسد دانسته اند وكفته اند آنچه را

که کلّ شنیده اند * هر هنگام نیز ظهور از افق سماء اراده الهی اشراق نمود جمعی بانکار و برخی باعراض و حزبی بمقتربات تمسّك جستند و عباد را از شریعت عنایت مالک ایجاد محروم ساختند * چنانچه حال نفوسیکه اینمظلوم را ندیده اند و معاشرت نکرده اند گفته و میگویند آنچه را که آنجناب شنیده و میشنوند * بگوئید ای قوم امروز آفتاب بیان از افق سماء فضل مشرق و نور ظهور مکلم طور امام ادیان ساطع و لامع * صدر و قلب و سمع و بصر را بگوئید بیان رحمن مقدّس و مطهر سازید و بعد توجه نمائید * لعمر الله از جمیع اشیاء نداء قد اتی الحقّ اصفا کنید * طوبی للمنصفین و هنیئا للمقبلین * از جمله نسبت بسدره مبارکه گفته اند آنچه را که هر عالم بصیری و هر عارف خیبری بر کذبش کواهی دهد * البتّه آنجناب آیاتی که در باره حضرت کلیم نازل شده ملاحظه و قرائت نموده اند * قوله تبارک و تعالی (قال ألم تر ربّک فینا ولیداً و لبثت فینا من عمرک سنین و فعلت فعلتک الّتی فعلت و انت من الکافرین * قال فعلتها اذاً و انا من الضّالّین * فقررت منکم لما خفتکم فوہب لی ربّی حکماً و جعلنی من المرسلین) و در مقام دیگر * قوله تبارک و تعالی (و دخل المدینة علی حین غفلة من اهلها فوجد فیها رجلین یقتلان هذا من شیعتہ و هذا من

عدوه فاستغاثه الذي من شيعته على الذي من عدوه فذكره
 موسى فقصى عليه قال هذا من عمل الشيطان إنه عدو مضل
 مبين * قال رب إني ظلمت نفسي فاغفر لي فغفر له أنه هو الغفور
 الرحيم * قال رب بما أنعمت علي فلن أكون ظهيراً للمجرمين *
 فأصبح في المدينة خائفاً يترقب فإذا الذي استنصره بالأمس
 يستصرخه قال له موسى إنك لن تؤي مبين * فلما أن أراد أن
 يبطش بالذي هو عدو لهما قال يا موسى أتريد أن تقتلني كما قتلت
 نفساً بالأمس إن تريد إلا أن تكون جباراً في الأرض وما تريد
 أن تكون من المصلحين (حال سمع وبصر مقدس وظهر لازم
 که بعدل وانصاف تمسک نماید * حضرت کلیم هم بظلم وکراهی
 اقرار نموده و همچنین بخوف و فرار و عصیان * و طلب مغفرت
 از حق جلّ جلاله کرده و بآن فائز گشت *

یا شیخ حقّ جلّ جلاله هر چند بمظاهر نفسش ظاهر باعلیم
 یفعل ما یشاء و بحکم ما یرید آمده * لیس لأحد أن يقول لم وبم
 ومن قال إنه أعرض عن الله ربّ الأرباب * در آیام ظهور این
 امور ظاهر و موجود چنانچه در باره این مظلوم هم گفته اند آنچه را
 که مقرر بین و مخلصین بر کذبش کواهی داده و میدهند * لعمر الله
 این ذیل مقدس بوده و هست اگر چه حال جمعی اراده نموده اند

آن را بمفتریات کذبۀ نالایقہ بیالایند * ولكن الله يعلم
وہم لا يعلمون * نفسیکہ بقدرت وقوت الہی مقابل جمیع
أحزاب عالم قیام نمود وکلّ را بأفق اعلی دعوت فرمود اورا
إنکار نمودہ اند * ونفوسیکہ لا زال خلف أستار وأحجاب
ساکن وبحفظ خود مشغول بان نفوس تمسک جستہ اند * حال
م جمعی بکذب واقتراء مشغول قصدی جز إدخال شہات در
آفتندہ وقلوب نداشتہ وندارند * ہر نفسی از مدینۂ کبیرہ باین
أرض توجہ مینماید فوراً بسیالۂ برقیۂ خبر میدہند کہ وجہی
سرت نمودہ وبمکارفتہ * شخصی عالم وکامل وفاصل در آخر
عمر بأرض مقدسہ توجہ نمودہ ومقصودش اعتکاف بودہ دربارۂ
آنوشتہ اند آنچه را کہ زفرات مخلصین ومقرّین مرتفع * این
مظلوم رامرحوم مغفور حضرت مشیرالدّولہ میرزا حسین خان
غفر اللہ لہ شناختہ بود والبتہ نزد اولیای دولت تفصیل ورود
این مظلوم رادر استانہ وأقوال وأعمالش را ذکر فرمودہ * یوم
ورود میہما ندار دولت حاضر ومارا بحلیکہ مأمور بود بردہ
فی الحقیقہ کمال محبت وعنايت از جانب دولت نسبت باین مظلومان
ظاهر ومشہود * یوم دیگر شاہزادہ شجاع الدّولہ ومیرزا صفا
بنیابت مرحوم مغفور مشیر الدّولہ وزیر مختار تشریف آوردند *

و همچنین بعضی از وزاری دوات علیّه از جمله مرحوم کمال پاشا
و بعضی دیگر * و این مظلوم متوکل اعلی الله من غیر ذکر حاجت
و مطلبی چهار شهر در آن أرض بوده و اعمالش نزد کل معلوم
و مشهود * لاینکرها الا کل مبغض کذاب * من عرف الله
لم یعرف دونه * دوست نداشته و نداریم امثال این امور را ذکر
نمائیم * بعضی از بزرگان ایران هر هنگام وارد آن مدینه شده اند
در ب خانه ها لأجل شهریه و انعام کمال جدّ و جهد را مبذول
داشته اند * و این مظلوم اگر سبب اعزاز نبوده علت ذلت هم
نشده * و این عمل حضرت مرحوم مغفور اعلی الله مقامه نظر
بدوستی این مظلوم نبوده بلکه نظر بمقتضیات حکمت و خدمتی
که سرّاد نظر داشته اند بوده * شهادت میدهم که در خدمت
دولت امین بوده بشأنی که خیانت را در عرصه اش راهی
و مقامی نبوده * و سبب ورود این مظلومان در سجن اعظم هم
او بوده * و لکن چون در عمل خود صادق بود لائق ذکر
خیر است * این مظلوم لازال همش و قصدش ارتفاع و ارتقاء دولت
و ملت بوده نه ارتفاع مقام خود * حال جمعی جمعی راجع نموده اند
و برهتک حرمت این مظلوم قیام کرده اند * و لکن المظلوم
یسأل الله تبارک و تعالی أن یؤیّدہم علی الرجوع و یوفّقہم علی تدارک

ما فات عنهم والابابة لدى باب عطائه إنه هو الغفور الرحيم *
 ياشيخ إن قلبي ينوح لنفسي واللوح يبكي بما ورد علي من الذي
 حفظناه في سنين متواليات وكان أن يخدم أمام وجهي في الليالي
 والأيام الي أن أغواه أحد خدامي الذي سمي بسيد محمد يشهد
 بذلك عباد موقنون * الذين هاجروا معي من الزوراء الي أن
 وردنا في هذا السجن العظيم * وورد منهما علي ما صاح به كل
 عالم وناح به كل عارف وذرفت دموع المنصفين * نسأل الله أن
 يؤيد الغافلين علي العدل والانصاف ويُعَرِّفَهُمْ ما غفلوا عنه إنه
 هو الفضال الكريم * أي رب لا تمنع عبادك عن باب فضلك
 ولا تطردهم عن بساط قربك * أيدهم علي كشف سبحات الجلال
 وخرق حجابات الأوهام والآمال * إنك أنت الغني المتعال *
 لا إله إلا أنت العزيز الفضال *

قسم بآفتاب برهان كه از أفق سماء ايقان اشراق غوده
 اينمظلوم در ليالي وآيام بهذيب نفوس مشغول تا انكه نور
 دانائي برتاريكي ناداني غلبه غود *

ياشيخ مكرر ذكر شده وميشود چهل سنه بعنايت الهي
 وارادة قويه نافذه رباني حضرت سلطان آيده الله را نصرت
 غوديم نصرتيکه نرد مظاهر عدل وأنصاف ثابت ومحقق است *

ولا ینکرها الا کلّ معتد اثم وکلّ مبغض مریب * عجب
 آنکه وزراء دولت و اماناء ملتّ إلى حین باین خدمت ظاهر مبین
 ملتفت نشده اند و یا شده اند نظر بحکمت ذکر نفر موده اند * قبل
 از اربعین هر سنه ما بین عباد مجادله و محاربه ظاهر و قائم و بعد
 بخنود حکمت و بیان و نصیحت و عرفان کلّ بجبل متین صبر
 و ذیل منیر اضطبار تمسک جستند و تشبث نمودند بشأ نیکه آنچه
 بر این حزب مظلوم وارد شد تحمل کردند و بحق گذاشتند * مع
 آنکه در مازندران ورشت جمع کثیری را یدترین عذاب معذب
 نمودند * از جمله حضرت حاجی نصیر که فی الحقیقه نوری بود
 مشرق از افق سماء تسلیم * بعد از شهادت چشم او را کردند
 و دماغش را بریدند و ظلم بمقامی رسید که اهل ممالک خارجه
 گریستند و نوحه نمودند * و در باطن از برای عیال و صغار بعضی
 در اطراف ممالک إعانت نمودند * یا شیخ قلم حیا میکند از ذکر
 آنچه واقع شده * و در ارض صادقان ظلم مشتعل بشأ نیکه هر
 منصفی نوحه نمود * لعمرک از مدائن علم و معرفت نجیب و بکاء
 مرتفع بقسمیکه اکباد اهل برّ و تقوی محترق * نورین نیرین
 حسنین در آن ارض رایگان جان فدا نمودند * دولت و ثروت
 و عزّت ایشانرا منع نمود * الله یعلم ماورد علیهما والقوم اکثرهم

لا يعلمون * و قبل از ایشان جناب کاظم و من معه * و در آخر
حضرت اشرف کل شربت شهادت را بکمال شوق و اشتیاق
نوشیدند و برفیق اعلی شتافتند * و همچنین در عهد سردار
عزیز خان جناب عارف بالله میرزا مصطفی و من معه را أخذ
نمودند و برفیق اعلی و افق اُهی فرستادند * باری در هر بلدی
آثار ظلم ظاهر و مشهود ظلمیکه شبه و مثل نداشته مع ذلك نفسی
بر دفاع قیام نمود * در حضرت بدیع که حامل لوح حضرت
سلطان بوده تفکر نما که چگونه جان داد * آن فارس مضمار انقطاع
اکلیل ثمن حیات را نثار دوست یکتا نمود *

یا شیخ اگر این اُمور انکار شود کدام امر لائق اقرار است بین
لوجه الله ولا تکن من الصّامتین * حضرت نجفعلی را أخذ نمودند
و با کمال جذب و شوق قصد مقام شهادت نمود و باین کله ناطق
* ما بها و خون بهارا یافتیم * این بگفت و جان داد * در اِشراق
و تجلی نیر انقطاع که از شطر اعلای قلب ملا علیجان اِشراق نمود
نظر نمائید تفحات کلمه علیا و اقتدار قلم اعلی بشائی جذبش کرد
که میدان شهادت و ایوان عشرت نزدش یکسان بل الأولى
اولی * در جناب ابا بصیر و سید اشرف زنجانی تفکر نمائید *
اُم اشرف را حاضر نمودند که ابنش را نصیحت نماید ترغیب نمود

إلى أن فاز بالشَّهادة الكبرى * يا شيخ این حزب از خلیج اسماء
 گذشته اند و بر شاطی بجزا تقطاع خرگاه برافراشته اند * ایشان
 صد هزار جان رایگان نثار نمایند و بما اراده الاُعداء تکلم نمایند *
 بارادة الله متمسکند و از ما عند القوم فارغ و آزاد * سردادند
 و کلمة نالاتقه نکفتند * تفکر ننمایند کویا از بجزا تقطاع نوشیده اند
 زندگی دنیا ایشانرا از شهادت در سبیل الهی منع ننمود *
 درمازندران جمع کثیری از عباد الله را تمام نمودند حاکم بمفتريات
 جمعی را تاراج کرد * از جمله ذکر نمود حضرات اسلحه جمع
 کرده اند و بعد از تفحص ملاحظه شد يك لوله تفنگ من غیر
 أسباب بوده * سبحان الله این حزب بسلاح محتاج نه چه که
 کرمهت لأجل اصلاح عالم بسته اند * جندشان أعمال طیبه
 سلاحشان أخلاق مرضیه * و سردارشان تقوی الله * طوبی لمن
 أنصف * لعمر الله این حزب از صبر و سکون و تسلیم و رضامظاهر
 عدل شده اند و در اضطبار بمقامی رسیده اند که کشته شده اند
 و نکشته اند * مع آنکه بر مظلومهای أرض وارد شد آنچه که تاریخ
 عالم شبه آن را ذکر ننموده و چشم اُمم مثلش راندریده * آیا
 سبب آنکه این بلایای عظیمه را قبول نموده اند و در دفع آن
 دست در نیاورده اند چه بوده و علت تسلیم و سکون چه * سبب

منع قلم اعلیٰ در صباح و مساء و أخذ زمام امور بقدرت و قوت
 مولی الوری * در ابا بدیع تفکر نمایند آن مظلوم را أخذ نمودند
 و بسب و لعن این مظلوم امر کردند * ولکن بعنایت الهی و رحمت
 ربانی شهادت اختیار نمود و بآن فائز گشت * إن تعدوا الشهداء
 فی سبیل الله لا تحصوهم * در حضرت سید اسماعیل علیه سلام
 الله و عنایتہ نظر نمایند کہ قبل از حجر باب بیت را با عمامه خود
 جاروب نمود و بعد در کنار شط مقبلاً الی البیت بدست خود
 جان نثار نمود * در نفوذ کلمه نظر نمایند جمیع این نفوس را اول بسب
 و لعن امر نمودند * ولکن هیچکدام اراده خود را ابراراده الله
 مقدم نداشت *

یا شیخ از قبل حضرت ذبیح یک نفس بوده و حال این مظلوم
 ظاهر نمود از برای شما آنچه را کہ علت حیرت منصفین است *
 أَنْصِفْ بِاللّٰهِ وَ قُمْ عَلَى خِدْمَةِ رَبِّكَ أَنَّهُ يَجْزِيكَ جِزَاءً لَا تَمَادِلُهُ
 كُنُوزَ الْأَرْضِ وَلَا خَزَائِنَ الْمُلُوكِ وَالسَّلَاطِينِ * توکل فی کلّ
 الْأُمُورِ عَلَى اللَّهِ وَفَوَضَّهَا إِلَيْهِ إِنَّهُ يَعْطِيكَ أَجْرًا كَانُ فِي الْكِتَابِ
 عَظِيمًا * و در این دوروزہ عمر با اعمالی مشغول شو کہ عرف رضا
 ازان متضوع گردد و بطراز قبول مزین شود * حضرت بلال
 حبشی چون عملش مقبول افتاد سین آواز شن عالم سبقت

گرفت * امروز باید جمیع احزاب بنور اتحاد و اتفاق منور
کردند * باری کبر و غرور بعضی از احزاب عالم داناتی را خراب
کرده و بیت عدل و داد را ویران نموده *

یا شیخ وارد شد بر این مظلوم آنچه که شبهه و مثل نداشته و کل را
بکمال تسلیم و رضا لأجل تهذیب نفوس و ارتفاع کلمه الله حمل
نمودیم * در آیتا می که در سجن ارض میم بودیم ما را یک یوم بدست
علمادادند دیگر معلومست که چه وارد شد * و اگر وقتی انجناب
در آنبار حضرت سلطان وارد شوند از نائب و رئیس آن محل
بطلبند که آن دوزنجیر را که یکی بقره کهر و یکی بسلاسل
معروفست بنمایند * قسم بنسیر عدل که چهار شهر این مظلوم
در یکی از این دو معذب و مغلول *

وَحَزَنَتِي مَا يَعْقُوبُ بَيْتَ أَقْلَهُ * وَكُلَّ بَلَاءِ أَيُّوبَ بِمَضُ بَلِيَّتِي
و همچنین در شهادت حاجی محمد رضا در مدینه عشق تقسّر
نمائید ظالمهای عالم بر آن مظلوم وارد آوردند آنچه را که بعضی از
ملل خارجه کریستند و نوحه نمودند چه که از قرار مذکور و معلوم
سی و دوزخم بر جسد مبارکش وارد مع ذلك احدى از امر تجاوز نمود
و دست در نیاورد * در هر حال حکم کتاب را بر اراده خود مقدم
داشتند * مع آنکه در آن مدینه جمعی از این حزب بوده و هستند *

استدعا آنکه حضرت سلطان آیده الله تبارک و تعالی در این
 امور بنفسه تفکر فرمایند و بعدل و انصاف حکم نمایند مع آنکه
 در اکثری از بلاد ایران در این سنین اخیره این حزب کشته
 شدند و نکشتند * مشاهده میشود بغضای افندۀ بعضی زیاده
 از قبل ظاهر * و از سید اعمال شفاعت مظلومها از اعداء نزد امراء
 بوده البته بسمع بعضی رسیده که حزب مظلوم دران مدینه نزد
 حاکم از قاتلها شفاعت نمودند و تخفیف طلب کردند * فاعتبروا
 یا اولی الأبصار *

یاشیخ این آیات محکمات در یکی از الواح از قلم ابهی نازل *
 يَاعْبُدْ اَسْمِعْ نِدَاءَ الْمَظْلُومِ الَّذِي حَمَلَ الشَّدَائِدَ وَالْبَلَايَا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ مَالِكِ الْأَسْمَاءِ إِلَى أَنْ سُجِنَ فِي أَرْضِ الطَّاءِ إِنَّهُ دَعَا النَّاسَ إِلَى
 الْجَنَّةِ الْعَالِيَا وَهُمْ اخَذُوهُ وَدَارُوا بِهِ فِي الْمَدَنِ وَالْدِّيَارِ * كَمْ مِنْ لَيْلٍ
 طَارَ النَّوْمُ مِنْ عِيُونِ أَحِبَّائِي حُبًّا لِنَفْسِي * وَكَمْ مِنْ يَوْمٍ قَامَ عَلَى
 الْأَحْزَابِ * مَرَّةً رَأَيْتُ نَفْسِي عَلَى أَعْلَى الْجِبَالِ * وَأُخْرَى فِي سَجْنِ
 الطَّاءِ فِي السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ * لَمَرُّ اللَّهِ قَدْ كُنْتُ شَاكِرًا نَاطِقًا
 ذَا كَرَامَتٍ وَجْهًا رَاضِيًا خَاضِعًا خَاشِعًا فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ * كَذَلِكَ
 مَضَتْ أَيَّامِي إِلَى أَنْ انْتَهَتْ إِلَى هَذَا السَّجْنِ الَّذِي بِهِ تَرَزَلْتُ
 الْأَرْضُ وَنَاحَتْ السَّمَوَاتُ * طَوْبِي لِمَعْدِنِذِ الظُّنُونِ إِذْ أَتَى الْمَكْنُونُ

برايات الآيات * إنا أخبرنا الناس بهذا الظهور الأعظم ولكن
 القوم في سكر عجاب * عند ذلك ارتفع النداء من شطر الحجاز
 نادى وقالت طوبى لك يا عكا بما جمع لك الله مطاع ندائه الأحملى
 ومشرق آياته الكبرى * ونعياً لك بما استقر عليك كرسي العدل
 واشرق من افقك نير العناية والأطاف * طوبى لنصف أنصف
 في هذا الذکر الأعظم وويل لكل غافل مرتاب * وبعد از
 شهادت بعضی از شهداء لوح برهان از سماء امر مالک اديان نازل
 ﴿هو المقتدر العليم الحكيم﴾

قد أحاطت أرياح البغضاء سفينة البطحاء بما اكتسبت
 ايدي الظالمين * يا أيها المشهور بالعلم قد افتيت على الذين ناح لهم
 كتب العالم وشهد لهم دفاتر الأديان كما أو انك انت يا أيها البعيد
 في حجاب غليظ * تالله قد حكمت على الذين بهم لاح افق الايمان *
 يشهد بذلك مطالع الوحي ومظاهر امر ربك الرحمن الذين اتفقوا
 ارواحهم وما عندهم في سبيله المستقيم * قد صاح من ظلمك دين
 الله فيما سواه وإنك تلعب وتكون من الفرحين * ليس في قلبى
 بغضك ولا بغض أحد من العباد * ان العارف براك وامثالك في
 جهل مبين * انك لو اطلعت على ما فعلت لألقيت نفسك في النار
 او خرجت من البيت متوجهاً الى الجبال ونحمت الى ان رجعت

الى مقام قدّر لك من لدن مقتدر قدير * يا أيها الموهوم أخرج
 حجب الظّنون والأوهام لترى شمس العلم مشرقة من هذا
 الأفق المنير * قد قطعت بضعة الرسول وظننت أنك نصرت
 دين الله كذلك سوّلت لك نفسك وأنت من الغافلين * قد
 احترق من فعلك قلوب الملأ الأعلى والذين طافوا حول أمر
 الله رب العالمين * قد ذاب كبد البتول من ظلمك وناح أهل
 الفردوس في مقام كريم * أنصف بالله بأى برهان استدلى علماء
 اليهود وأفتوا به على الروح اذ أتى بالحق * وبأى حجة أنكر
 الفريسيون وعلماء الأصنام إذ أتى محمد رسول الله بكتاب حكيم
 الحق والباطل بعدل أضاء بنوره ظلمات الأرض وانجذبت قلوب
 العارفين * وأنت استدلت اليوم بما استدلت به علماء الجهل في
 ذاك العصر * يشهد بذلك مالك مصر الفضل في هذا السّجن العظيم *
 إنك اقتديت بهم بل سبقتهم في الظلم وظننت أنك نصرت الدين
 ودفعت عن شريعة الله العليم الحكيم * ونفسه الحق ينوح من
 ظلمك الناموس الأكبر وتصبح شريعة الله التي بها سرت
 نعمات العدل على من في السموات والأرضين * هل ظننت أنك
 رجحت فيما أفتيت لاوساطان الأسماء يشهد بخسرانك من عنده
 علم كل شيء في لوح حفيظ * يا أيها الغافل أنك ما رأيتني وما

عاشرت وما آنتست معي في أقل من آن فكيف أمرت الناس
 بسبي هل اتبعت في ذلك هواك أم مولاك فأنت بآية إن أنت
 من الصادقين * نشهد أنك نبذت شريعة الله ورائك وأخذت
 شريعة نفسك انه لا يعزب عن علمه من شيء انه هو الفرد الخبير *
 يا أيها النافل إسمع ما أنزله الرحمن في الفرقان (لا تقولوا لمن
 أتق إليكم السلام لست مؤمناً) كذلك حكم من في قبضته
 ملكوت الأمر والخلق إن أنت من السامعين * إنك نبذت
 حكم الله وأخذت حكم نفسك فويل لك يا أيها النافل المريب * إنك
 لو تنكرني بأي برهان يثبت ما عندك فأنت به يا أيها المشرك بالله
 والمعرض عن سلطانه الذي أحاط العالمين * اعلم أن العالم من
 اعترف بظهورى وشرب من بحر علمى وطار في هواه حيي ونبذ
 ما سوائى وأخذ ما نزل من ملكوت ياتى البديع * انه بمنزلة
 البصر للبشر وروح الحيوان لجسد الامكان تعالى الرحمن الذي
 عرفه وأقامه على خدمة أمره العزيز العظيم * يصلي عليه الملا
 الأعلى وأهل سرادق الكبرياء الذين شربوا حقيق الختم باسمى
 القوى القدير * أنك إن تك من أهل هذا المقام الأعلى فأنت
 بآية من لدى الله فاطر السماء * وإن عرفت عجز نفسك خذأعنة
 هواك ثم ارجع الى مولاك لعل يكفر عنك سيئاتك التي بها

احترقت أوراقُ السِّدْرَةِ وصاحت الصَّخْرَةُ وبكت عيونُ
 العارفين * بك انشقَّ سِتْرُ الرُّبُوبِيَّةِ وغرقت السَّفِينَةُ وعُقرتِ
 النِّاقَةُ وناحَ الرُّوحُ في مقامٍ رفيعٍ * أنعِرضْ على الَّذي أتاك بما عندك
 وعند أهل العالم من حُججِ اللَّهِ وآيَاتِهِ إفتحْ بِصْرَكَ لِتَرى المَظْلُومَ
 مشرقاً من أَفقٍ ارادةَ اللَّهِ الملكَ الحَقَّ البَينَ * ثم افتحْ سَمْعَ فُؤادِكَ
 لِتَسْمَعَ ما تَنطِقُ بِهِ السِّدْرَةُ الَّتِي ارْتَفَعَتْ بِالْحَقِّ * من لَدَى اللَّهِ العَزيزِ
 الجَمِيلِ * إِنْ السِّدْرَةَ مَعَ ما وُردَ عَلَيْهَا من ظَلَمِكَ واعتسافِ أمثالكِ
 تَنادى بِأَعلى النِّداءِ وتَدعو الكُلَّ إلى سِدْرَةِ المُنْتَهَى والأَفقِ
 الأَعلى * طوبى لِنَفْسٍ رَأَتْ الآيَةَ الكَبرى وَلَاحِظَ سَمِعَتْ نِداءَها
 الأَحلى ووَيْلَ لِكُلِّ مَعْرُضٍ أَثِمٍ * يا أَيُّها المَعْرُضُ بِاللَّهِ لو تَرى
 السِّدْرَةَ بِعَيْنِ الانصافِ كَما تَرى آثَرَ سَيفِكَ في أَفئادِها وأَغصانِها
 وأوراقِها بَعْدَ ما خَلَقَكَ اللَّهُ لِعِرفانِها وخدمَتِها تَفَكَّرْ لَعَلَّ تَطَّلِعَ
 بِظَلَمِكَ وتَكُونُ مِنَ التَّائِبِينَ * أَظَنَنْتَ أَنَّا نَخَافُ مِنْ ظَلَمِكَ * فَاعْلَمْ
 ثُمَّ أَيْقِنْ أَنَّا فِي أَوَّلِ يَوْمٍ فِيهِ ارْتَفَعَ صَريْرُ القَلَمِ الأَعلى بَينَ الأَرْضِ
 والسَّمَاءِ أَتَفَقَّنَا أَرْواحِنا وَأَجسادِنا وَأَبناؤَنا وَأَموالِنا في سَبيلِ اللَّهِ
 العَلى العَظيمِ * وَنَفْتَخِرُ بِذلِكَ بَينَ أَهْلِ الانشَاءِ والمَلَأِ الأَعلى بِشَهادَةِ
 بِذلِكَ ما وُردَ عَلَينا في هَذا الصَّرَاطِ المَسْتَقِيمِ * تَاللَّهِ قَدِ ذَابَتْ
 الأَكْبَادُ وَصَلَبَتْ الأَجسادُ وَسُفِكَتِ الدِّماءُ * والأَبْصارُ كَانَتْ

ناظرة الى أفق عناية ربها الشاهد البصير * كلما زاد البلاء زاد أهل
 البهاء في حبهم قد شهد بصدقهم ما أنزل الرحمن في الفرقان بقوله
 (فتمتوا الموت ان كنتم صادقين) هل الذي حفظ نفسه خلف
 الأ حجاب خير أم الذي أنفقها في سبيل الله * أنصف ولا تكن
 في تيه الكذب من الهائمين * قد أخذهم كثر محبة الرحمن على شأن
 ما منعتهم مدافع العالم ولا سيوف الأمم عن التوجه الى بحر
 عطاء ربهم المعطي الكريم * تالله ما أعجزني البلاء وما أضعفني
 اعراض العلماء نطقته وأنطق أمام الوجوه قد فتح باب الفضل
 وأتى مطلع العدل بآيات واضحات وحجج باهرات من لدى الله
 المقتدر القدير * اخضر بين يدي الوجه لتسمع أسرار ما سمعه ابن
 عمران في طور العرفان * كذلك يأمرك مشرق ظهور ربك الرحمن
 من شطر سجنه العظيم * عند ذلك ارتفع نداء الفطرة مرة أخرى
 وحينها تقول ان الطور ينادي ويقول ياملاً البيان اتقوا الرحمن
 اتى فزت بمكلمي وأخذ جذب فرحي حصاة الأرض وترابها
 والسدرة تقول ياملاً البيان أنصفوا فيما ظهر بالحق قد ظهرت
 النار التي أظهرها الله للكليم يشهد بذلك كل ذي بصر عليم *

ياشيخ بمضى از شهدای این ظهور ذکر شد و همچنين بمضى
 از آیات که در ذکر ایشان از ملکوت بیان نازل امید آنکه

منقطعاً عن العالم در آنچه ذکر شده تفکر فرمایند * حال در
 میرزا هادی دولت آبادی و صاد اصفهانی در ارض طائف فکر لازم *
 اول بمجرد آنکه شنید او را بانی گفته اند اضطراب اخذش نمود
 بشانیکه وقار و سکون مفقود گشت بر منابر ارتقا جست و نطق
 نمود بکلماتیکه سزاوار نبود * لازال گلیارهای عالم محض حب
 ریاست عمل نموده اند آنچه را که سبب و علت گمراهی عباد گشته
 آنجناب جمیع را مثل آن نفوس ندانند * استقامت و ثبوت
 و رسوخ و اطمینان و تمکین و وقار شهدای این ظهور ذکر شد
 تا آنجناب آگاه شوند * و مقصود از آنچه بیان شد از الواح
 ملوک و غیره آنکه آنجناب یقین مبین بدانند که این مظلوم امر
 الله راستر ننمود و بآنچه مأمور بود امام وجوه عالم بأفصح بیان
 ذکر نمود و القافر مود * و لیکن امثال آن نفوس ضعیفه مثل
 هادی و غیره امر الله را تبدیل نمودند و نظر بزند کانی دور و زده
 دینا عمل کردند و گفتند آنچه را که عین عدل کریمست و قلم اعلی
 نوحه نمود مع آنکه از اصل امر بی خبر بوده هستند و این مظلوم
 لوجه الله اظهار نمود * یا هادی نزد اخوی رفتی و دیدی حال بساحت
 مظلوم توجه نمائید تفحات وحی و فروحات الهام ترا تأیید نماید
 و مقصود فائز گرداند * هر نفسی الیوم بمشاهده آثار فائز شود

حق را از باطل بمثابه شمس از ظل تمیز دهد و بمقصود آگاه
 گردد * حق شاهد و گواه که آنچه ذکر شده لوجه الله بوده که
 شاید آنجناب سبب هدایت خلق شوند و احزاب عالم را از ظنون
 و اوهام نجات بخشند * سبحان الله الى حين معرضين و منكرين
 نمیدانند آنچه نزد مبشر یعنی تقطه رفته از که بوده العلم عند الله
 رب العالمين *

یاشیخ همت کن و بر خدمت امر قیام نما امروز حقیق محنوم
 امام وجوه ظاهر * خذه باسم ربك ثم اشر به بذكره العزيز البديع *
 اینمظلوم در لیالی و ایام بتألیف قلوب و تهذیب نفوس مشغول *
 امورات واقعه در ایران در سنين اولیه فی الحقیقه سبب حزن
 مقرّین و مخلصین بوده * و در هر سنه قتل و غارت و تاراج و سفك
 دماء موجود * يك سنه در زنجان ظاهر شد آنچه که سبب فزع
 اكبر بود * و همچنین يك سنه در نیریز و سنه دیگر در طبری تا آنکه
 واقعه ارض طاواقع و از ان بعد اینمظلوم باعانت حق جلّ جلاله
 این حزب مظلوم را بما ینبئی آگاه نمود * کلّ از ما عندم و ما عند
 القوم مقدّس و بما عند الله متشبّت و ناظر * حال باید حضرت
 سلطان حفظه الله تعالی بعنایت و شفقت با این حزب رقتار فرمایند
 و اینمظلوم امام کعبه الهی عهد مینماید از این حزب جز صداقت

وَأَمَانَتِ أُمْرِي ظَاهِرٌ نَشُودُكَ مَغَائِرَ رَأْيِ جِهَانِ آوَايَ حَضْرَتِ
 سُلْطَانِي بَاشِدْ * هَر مَلْتِي بَايِدْ مَقَامِ سُلْطَانَش رَا مِلَاحِظَه نَمَايِدْ وَدِرَانِ
 خَاضِعِ بَاشِدُو بَا مَرِشِ عَامِلِ وَبِحَكْمَشِ مَتَمَسِّكْ * سِلَاطِينِ مِظَاهِرِ
 قُدْرَتِ وَرَفْعَتِ وَعِظْمَتِ إلهِي بُوْدَه وَهَسْتَنْدْ * إِيْنِ مِظْلُومِ بَا أَحَدِي
 مِدَا هِنَه نَمُودَه كَلِّ بَرَايْنِ فُقْرَه شَاهِدِ وَكُوَاهَنْدْ * وَلَكِنْ مِلَاحِظَه
 شَتُونِ سِلَاطِينِ مِنْ عِنْدِ إلهِ بُوْدَه وَازِ كَلِمَاتِ أَنْبِيَاءِ وَأَوْلِيَاءِ وَاضِحِ
 وَمَعْلُومِ * خِدْمَتِ حَضْرَتِ رُوحِ عَلَيْهِ السَّلَامِ عَرْضِ نَمُودَنْدْ *
 ﴿يَا رُوحَ إلهِ اَيْجُوزْ أَنْ تُعْطِيَ جِزْيَةً لِقَيْصَرَ أَمْ لَا قَالَ بَلَى مَا لِقَيْصَرَ
 لِقَيْصَرَ وَمَا لَإلهِ لَهِ﴾ مَنَعِ نَفَرِ مُودَنْدْ * وَإِيْنِ دُوكَلَه يَكِي اسْتِ زَرْدِ
 مَتَبَصِّرِيْنِ چِه كِه مَا لِقَيْصَرَ أَكْرَمِنْ عِنْدِ إلهِ نَبُودَنْهِي مِيْفِرِ مُودَنْدْ *
 وَهَمِچُنِيْنِ دَرِ آيَه مَبَارَكَه ﴿أَطِيعُوا إلهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى
 الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ مَقْصُودِ اَزِ اِيْنِ أُولُو الْأَمْرِ دَرِ مَقَامِ أَوَّلِ وَرْتَبَهٗ أَوَّلِي
 أُمَّة صِلَوَاتِ إلهِ عَلَيْهِمْ بُوْدَه وَهَسْتَنْدِ اِيْشَانْدِ مِظَاهِرِ قُدْرَتِ
 وَمَصَادِرِ أَمْرِ وَخَازِنِ عِلْمِ وَمِطَالَعِ حَكْمِ إلهِي * وَدَرِ رَتَبَهٗ ثَانِي وَ مَقَامِ
 ثَانِي مَلُوكِ وَسِلَاطِينِ بُوْدَه اَنْدِ يَعْنِي مَلُوكِي كِه بِنُورِ عَدْلِشَانِ آفَاقِ
 عَالَمِ مَنُورِ وَرُوشَنِ اسْتِ * اَمِيْدِ آنَكِه اَزِ حَضْرَتِ سُلْطَانِ نُورِ
 عَدْلِي اِيْشَرِاقِ نَمَايِدْ كِه جَمِيْعِ أَحْزَابِ أُمَمِ رَا احَاطَه كَنْدْ * كَلِّ بَايِدِ
 اَزِ حَقِّ اِزْبَرَايِشِ بَطْلَنْدِ اَنْچِه رَا كِه اَلْيَوْمِ مِزَاوَارِ اسْتِ *

إلهي إلهي وسيدى وسبندى ومقصودى ومحبوبى * أسألك
 بالأسرار التى كانت مكنونة فى علمك وبالأيات التى منها تنضوع
 عرفُ عنايتك وبأمواج بحر عطائك وسماء فضلك وكرمك
 وبالدماء التى سفكت فى سبيلك وبالأكباد التى ذابت فى حبك
 أن تؤيدَ حضرة السلطان بقدرتك وسلطانك ليظورَ منه ما يكون
 باقياً فى كتبك وصحفك وألواحك * أى رب خذْ يدَه بيد اقتدارك
 ونوره بنور معرفتك وزينه بطراز أخلاقك أنك أنت المقتدر على
 ما تشاء وفى قبضتك زمام الأشياء لا إله إلا أنت الغفور الكريم *
 حضرت بولس قدس در رساله بأهل رومية نوشته (لتخضع
 كل نفس للسلطين العالیه فانه لاسلطان الا من الله والسلطين
 الكائنه انما رتبها الله فمن يقاوم السلطان فانه يعاند ترتيب الله)
 الى أن قال (لأنه خادم الله المنتقم الذى ينفذ الغضب على من
 يفعل الشر) ميفر مايد ظهور سلاطين وشوكت واقتدار شان
 من عند الله بوده * در احاديث قبل هم ذکر شده آنچه كه علماء
 دیده و شنیده اند * نسال الله تبارك وتعالى أن يؤيدك يا شيخ على
 التمسك بما نزل من سماء عطاء الله رب العالمين * علماء بايد
 باحضرت سلطان متحد شوند و بآنچه سبب حفظ و حراست
 و نعمت و ثروت عباد است تمسك نمایند * سلطان عادل عند الله

اقربست از کل * يشهد بذلك مَنْ ينطق في السّجن الأعظم *
 الله لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العليم الحكيم * اگر
 آنجناب یکساعت لوجه الله در اموری که از قبل وبعد ظاهر
 شده تفکر فرمایند از ما عنده بما عند الله توجه نمایند و سبب
 اعلاء کلمه الله کردند * آیا از اول ابداع الی حین از مشرق اراده
 الهی نوری و مظهری اشراف نمود که قبائل ارض او را قبول
 نموده و امرش را پذیرفته اند آن که بوده و اسمش چه * از حضرت
 خاتم روح ما سواء فداء و من قبله حضرت روح الی أن ينتهی
 الی البدیع الاول در احوال ظهور کل مبتلی بوده اند بعضی را
 مجنون گفته اند و برخی را کذاب نامیده اند و عمل نموده اند
 آنچه را که قلم حیا میکند از ذکرش * لعمر الله ورد علیهم
 ما ناحت به الاشیاء کأهلها ولكن القوم أكثرهم فی جهل مبین *
 نسأل الله أن یؤیدهم علی الرجوع الیه و الانابة لیدی باب رحمته
 انه علی کل شیء قدير * فی هذا الحین ارفع صریر قلبي الاعلی
 و قال وصّی حضرت الشیخ بما وصّیت به أحد أغصانک لعل
 نفحات البیان تجذبه و تقرّ به الی الله ربّ العالمین *
 کن فی النعمة منفقاً * و فی فقدها شاکراً * و فی الحقوق آمیناً *
 و فی الوجه طلقاً * و للفقراء کنزاً * و للأغنیاء ناصحاً * و للمنادی

محيياً * وفي الوعد وفياً * وفي الأمور منصفاً * وفي الجمع صامتاً
 وفي القضاء عادلاً * وللإنسان خاضعاً * وفي الظلمة سراجاً *
 وللمهموم فرجاً * وللظلمة نـجـراً * وللمكروب ملجأ * وللمظلوم
 ناصراً * وعضداً وظهراً * وفي الأعمال متقياً * وللغريب وطناً *
 وللمريض شفاءً * وللمستجير حصناً * وللضيرير بصراً * ولمن ضلَّ
 صراطاً * ولوجه الصدق جمالاً * ولهيكل الأمانة طرازاً *
 وليت الأخلاق عرشاً * ولجسد العالم روحاً * ولجند العدل رايةً
 ولا فـق الخـير نوراً * وللأرض الطيبة رذاذاً * ولبحر العلم فلكاً *
 ولسماء الكرم شمساً * ولرأس الحكمة إكليلاً * ولجبين الدهر
 يابضاً * ولشجر الخضوع ثمرًا * نسأل الله أن يحفظك من
 حرارة الحقد وصبارة البرد أنه قريب محيـب * كذلك نطق
 لساني لأحد أغصاني وذكرناه لأحبائي الذين نبذوا الأوهام
 وأخذوا ما أمرُوا به في يوم فيه أشرقت شمسُ الايقان من افق
 لإرادة الله رب العالمين * هذا يوم فيه غرّدت طير البيان على
 الأغصان باسم ربها الرحمن * طوبى لمن طار بأجنحة الأشتياق
 إلى الله مالك يوم التلاق * حق آكاه ومعرش أمناء كواه
 كهـ إنـمـظـلـوم لا زال تحت خطر عظيم بوده * ولولا البلايا في سبيل الله
 مالد لي بقائي وما تفننى حياتي * ولا يخفى على أهل البصر

والنّاظرين إلى المنظر الأَكْبَرُ بآني في أَكْثَرِ أَيّامِي كُنتُ كَعْبِدٍ
 جالسٍ تحت سيفٍ عُلّقَ بِخَيْطٍ واحدٍ ولا يدرى متى ينزلُ أينزلُ
 في الحينِ أو بعدَ حينٍ * وفي كلّ ذلكَ نشكرُ اللهَ ربَّ العالمينَ *
 ولسانِ سرِّ درِ لِيالي وأيّامِ باينِ مناجاتِ ناطقِ *

سبحانَكَ يا الهى لولا البَلَايا في سبيلِكَ من أين يظهرُ مقامُ عاشقِيكَ
 ولولا الرّزايا في حبِّكَ بأى شَيْءٍ يُثَبِّتُ شَأْنُ مُشتاقِيكَ * وعزّتُكَ
 أنيسُ محبِّيكَ دموعُ عيونِهِمْ ومونسُ مرِيدِكَ زفَرَاتُ قلوبِهِمْ
 وغذاءُ قاصِدِكَ قِطَعَاتُ أَكبادِهِمْ * وما أَلَذَّ سَمِّ الرَّدَى في
 سبيلِكَ * وما أَعزَّ سِهَامُ الأعداءِ لأَعْلَاءِ كَلْبَتِكَ * يا الهى وسيدى
 أَشْرَبِنى في امرِكَ ما أَرَدْتَهُ وَأَنْزَلْ عَلَيَّ في حبِّكَ ما قَدَرْتَهُ * وعزّتُكَ
 لا أريدُ إلّا ما تريدُ ولا أَحِبُّ إلّا ما أَنْتَ تحبُّ * توَكَّلْتُ عَلَيْكَ
 في كلّ الأحوالِ أَنْتَ الغنى المتعالِ * أَسْأَلُكَ يا الهى أَنْ
 تَظْهَرَ لِنَصْرَةِ هَذَا الظُّهُورِ مَنْ كَانَ قابِلاً لاسمِكَ وسلطانِكَ
 لِيَذْكُرَكَ بينَ خَلْقِكَ ويرفعَ أعلامَ نَصْرِكَ في مَمْلَكَتِكَ ويزيّنَهُمْ
 بأَخلاقِكَ وأوامرِكَ لا الهَ إلّا أَنْتَ المهيمنُ القَيُّومُ * عندَ ذلكَ
 ارتفعَ نداءُ الفِطْرَةِ مرّةً بعدَ مرّةٍ نادَتْ وَقالتُ يا مَلَأُ الأرضِ
 تَاللهِ أَنّى لِفِطْرَةِ اللهِ يَنْسِكُمُ أَيّاكُمْ أَنْ تَشْكُرُونى * قد أَظْهَرَنى
 اللهُ بنورِ أحاطَ على من في السَّمَوَاتِ والأَرْضينِ * أَنْصَفُوا

يا قوم في ظهوري وبروزي واشراق ولا تكونوا من الظالمين *
 يا شيخ ان المظلوم يسأل الله تبارك وتعالى أن يجعلك فاتح باب
 الانصاف ويظهر بك أمره بين العباد انه هو المقتدر العزيز الوهاب *
 يا شيخ أزحق بطلب آذان وأبصار وأفئدة عالمها مقدس
 فرماید واز هوای نفس حفظ نمایند چه که غرض مرضیست بزرگ
 انسانرا از عرفان حضرت موجود محروم مینماید و از تجلیات
 انوار نیز ایقان ممنوع میسازد * از فضل و رحمت الهی سائل
 وآمل که این مانع اکبر را از میان بردارد * انه هو القوى الغالب
 القدير * في هذا الحين ارتفع النداء عن عين البقعة النوراء الله لا اله
 الا هو الامر الحكيم * ألق على الشيخ بقية لوح البرهان
 ليجذبه الى أفق ظهور ربه الرحمن لعله يقوم على نصرة الامر
 بآيات محكمات وبراهين عاليات وينطق بين العباد بما نطق به
 لسان البرهان * الملك لله رب العالمين * اقرأ كتاب الايقان وما
 أنزله الرحمن لملك باريس وأمثاله لتطلع بما قضى من قبل وتوقن
 بأننا ما أردنا الفساد في الأرض بعد اصلاحها * انما نذكر العباد
 خالصا لوجه الله من شاء فليقبل ومن شاء فليعرض ان ربنا الرحمن
 هو الغني الحميد * يا معشر الأحزاب هذا يوم لا ينفعكم شيء من
 الأشياء ولا اسم من الاسماء الا بهذا الاسم الذي جعله الله مظهر

أمره ومطلع أسمائه الحسني لمن في ملكوت الانشاء نعميا لمن
 وجد عرف الرحمن وكان من الراسخين * ولا يغنيكم اليوم
 علومكم وفنؤنكم ولا زخارفكم وعزكم دعوا الكل وراءكم مقبلين
 الى الكلمة العليا التي بها فصلت الزبر والصحف وهذا الكتاب
 المبين * يا قوم ضعوا ما أفتنوه من قلم الظنون والأوهام * تالله قد
 أشرقت شمس العلم من أفق اليقين * يأيها الغافل ان كنت في
 ريب مما نحن عليه انا نشهد بما شهد الله قبل خلق السموات
 والأرض أنه لا اله الا هو العزيز الوهاب * ونشهد أنه كان
 واحداً في ذاته وواحداً في صفاته لم يكن له شبه في الابداع ولا
 شريك في الاختراع * قد أرسل الرسل وأنزل الكتب ليشروا
 الخلق الى سواء الصراط * هل السلطان اطلع وغض الطرف
 عن فعلك أم أخذه الرعب بما عوت شر ذمة من الذئاب الذين
 نبذوا صراط الله وراءهم وأخذوا سبيك من دون بينة ولا كتاب
 انا سمعنا بأن ممالك الايران تزيت بطراز العدل فلما تفرسنا
 وجدناها مطالع الظلم ومشارك الاعتساف * انا نرى العدل تحت
 مغالب الظلم نسأل الله أن يخلصه بقوة من عنده وسلطان من لديه
 أنه هو المهيمن على من في الأرضين والسموات * ليس لأحد أن
 يعترض على نفس فيما ورد على أمر الله ينبغي لكل من توجه

الى الأفق الأعلى ان يتمسك بجبل الاصطبار ويتوكل على الله
المهيمن المختار * يا أحياء الله اشربوا من عين الحكمة وطيروا
في هواء الحكمة وتكلموا بالحكمة والبيان * كذلك يأمركم
ربكم العزيز العلام * يا غافل لا تطمنن بعزك واقتدارك مثلك
كمثل بقية أثر الشمس على رؤس الجبال سوف يدركها الزوال
من لدى الله الغني المتعال * قد أخذ عزك وعز أمثالك وهذا
ماحكم به من عنده أم الألواح * أين من حارب الله وأين من
جادل بآياته وأين من أعرض عن سلطانه وأين الذين قتلوا
أصفياه وسفكوا دماء أوليائه تفكر لعل تجد نقجات أعمالك
يا أيها الجاهل المرتاب * بكم ناح الرسول وصاحت البتول
وخربت الديار وأخذت الظلمة كل الأقطار * يامشر العلماء
بكم انحط شأن الملة ونكس علم الاسلام وثل عرشه العظيم *
كلما أراد مميّز أن يتمسك بما يرتفع به شأن الاسلام ارتفعت
ضوضاؤكم بذلك منع عما أراد وبقي الملك في خسران كبير * يا قلبي
الأعلى أذكر الرقشاء التي بظلمها ناحت الأشياء وارتعدت
فرائص الأولياء * كذلك يأمرك مالك الأسماء في هذا المقام
المحمود * قد صاحت من ظلمك البتول وتظن أنك من آل
الرسول كذلك سولت لك نفسك يا أيها المعرض عن الله رب

ما كان وما يكون * أنصفى يا أيها الرقشاء بأي جرم لدغت
 أبناء الرسول ونهبت أموالهم أكفرت بالذي خلقك بأمره
 كن فيكون * قد فعلت بأبناء الرسول ما لا فعلت عاد وثمود
 بصالح وهود ولا اليهود بروح الله مالك الوجود * أتتكر آيات
 ربك التي أذنزلت من سماء الأمر خضعت لها كتب العالم
 كلها تفكر لتطلع بفعلك يا أيها الغافل المردود * سوف تأخذك
 نفحات العذاب كما أخذت قوما قبلك إنتظر يا أيها المشرك بالله
 مالك الغيب والشهود * هذا يوم أخبر به الله بلسان رسوله تفكر
 لتعرف ما أنزله الرحمن في الفرقان وفي هذا اللوح المسطور *
 هذا يوم فيه أتى مشرق الوحي بآيات يينات التي عجز عن احصائها
 الحصون * هذا يوم فيه وجد كل ذي شئ عرف نسمة الرحمن
 في الامكان وسرع كل ذي بصر الى فرات رحمة ربه مالك الملوك *
 يا أيها الغافل تالله قد رجع حديث الذبح * والذبيح توجه الى
 مقر الفداء ومارجع بما اكتسبت يدك يا أيها المبعض العنود *
 أظننت بالشهادة ينحط شأن الأمر لا والذي جعله الله مهبط
 الوحي إن أنت من الذين هم يفقهون * ويل لك يا أيها المشرك
 بالله وللذين اتخذوك إماماً لأنفسهم من دون بينة ولا كتاب
 مشهود * كم من ظالم قام على اطفاء نور الله قبلك وكم من فاجر

قتل ونهب إلى أن ناحت من ظلمه الأفتدة والنفوس * قد
 غابت شمس العدل بما استوى هيكُل الظلم على أريكة البغضاء
 ولكن القوم هم لا يشعرون * يا جاهل قد قتلت أبناء الرسول
 ونهبت أموالهم * قل هل الأموال كُفرت بالله أم ماله كُها
 على زعمك أنصف يا أيها الجاهل المحجوب * قد أخذت
 الاعتساف ونبتت الانصاف بذلك ناحت الأشياء وأنت من
 الغافلين * قد قتلت الكبير ونهبت الصغير * هل تظن أنك
 تأكل ما جمعت بالظلم لا ونفسى كذلك يخبرك الخبير * تالله لا
 يغنيك ما عندك وما جمعت بالاعتساف يشهد بذلك ربك العليم *
 قد قتت على إطفاء نور الأمر سوف تنخد نارك أمراً من عنده
 إنه هو المقتدر القدير * لا تُعجزه شؤونات العالم ولا سطوة
 الأمم يفعل ما يشاء بسلطانه ويحكم ما يريد * تفكر في الناقة مع
 أنها من الحيوان رفعها الرحمن إلى مقام نطق السن العالم بذكرها
 وثناها أنه هو المهيمن على من في السموات والأرض لا إله إلا
 هو العزيز العظيم * كذلك زيننا آفاق سماء اللوح بشموس
 الكلمات * نعماً لمن فاز بها واستضاء بأنوارها وويل للمعرضين
 وويل للمنكرين وويل للغافلين * الحمد لله رب العالمين *
 يا شيخ قد أسمعناك تغردات عندليب الفردوس وأريناك

الآثَارَ الَّتِي أَنْزَلَهَا اللَّهُ بِأَمْرِهِ الْمُبْرَمِ فِي السَّجَنِ الْأَعْظَمِ لِتَقَرَّبِهَا
 عَيْنُكَ وَتَطْمَئِنَّ بِهَا نَفْسُكَ إِنَّهُ هُوَ الْفَيَاضُ الْكَرِيمُ * قُمْ بِقُوَّةِ
 الْبِرْهَانِ عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِ اللَّهِ رَبِّكَ الرَّحْمَنِ * لَوْ تَخَافُ مِنْ إِيْمَانِكَ
 خِذِ اللَّوْحَ ثُمَّ احْفَظْهُ فِي جَيْبِ تَوَكُّلِكَ وَإِذَا دَخَلْتَ مَوْقِفَ
 الْحِشْرِ وَيَسْأَلُكَ اللَّهُ بِأَيِّ حُجَّةٍ آمَنْتَ بِهَذَا الظُّهُورِ أَخْرِجِ اللَّوْحَ
 وَقُلْ بِهَذَا الْكِتَابِ الْمُبَارَكِ الْعَزِيزِ الْبَدِيعِ * إِذَا تَرْتَفِعَ إِلَيْكَ أَيْدِي
 الْكُلِّ وَيَأْخُذُونَ اللَّوْحَ وَيَضْعُونَهُ عَلَى عِيُونِهِمْ وَيَجِدُونَ مِنْهُ عَرَفَ
 بَيَانِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَوْ يَعِدُّ بِكَ اللَّهُ بِمَا آمَنْتَ بِآيَاتِهِ فِي هَذَا
 الظُّهُورِ فَبِأَيِّ حُجَّةٍ يَعَذِّبُ الَّذِينَ مَا آمَنُوا بِمُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَمَنْ
 قَبْلَهُ بِعِيسَى بْنِ مَرْيَمَ وَمَنْ قَبْلَهُ بِالْكَافِ وَمَنْ قَبْلَهُ بِالْخَلِيلِ إِلَى أَنْ
 تَنْتَهِيَ الظُّهُورَاتُ إِلَى الْبَدِيعِ الْأَوَّلِ الَّذِي خَلَقَ بِإِرَادَةِ رَبِّكَ الْقَادِرِ
 الْحَيِّطِ * كَذَلِكَ أَنْزَلْنَا الْآيَاتِ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ وَذَكَرْنَا هَذَا لَكَ فِي هَذَا
 الْيَوْمِ لِتَعْرِفَ وَتَكُونَ مِنَ الْمَوْقِنِينَ * يَا أَيُّهَا النَّاطِقُ بِالْعِلْمِ إِنَّ
 الْأَمْرَ أَظْهَرُ مِنْ أَنْ يَخْفَى وَأَيُّنَ مِنْ أَنْ يُسْتَرَّ إِنَّهُ كَالشَّمْسِ فِي
 وَسْطِ الزَّوَالِ لَا يَنْكُرُهَا إِلَّا كُلُّ مَبْغُضٍ مَرِيبٍ *

دراين حين سزاوار آنكه بحضورت مقصود توجه نمايم وباين
 كلمات عاليات متمسك شويم *

الهي الهي سراج أمرت را بدهن حكمت برافروختی از

أرياح مختلفه حفظش نما * سراج از تو * زجاج از تو * أسباب آسمان
 وزمین در قبضه قدرت تو * امرارا عدل عنایت فرما و علمارا
 انصاف * تویی آن مقتدری که بحرکت قلم امر مبرمت رانصرت
 فرمودی و اولیای راه نمودی * تویی مالک قدرت و ملیک اقتدار
 لا إله إلا أنت العزيز المختار * وقل الهی الهی لك الحمد بما سقیتني
 من يد عطاء اسمك القيوم رحيقك المختوم * أسألك بأنوار فجر
 ظهورك وبنفوذ کلماتك العلیا و اقتدار قلمك الأعلى الذی بحرکتہ
 انجذبت حقائق الأشياء ان توفق حضرة السلطان على نصرة
 أمرك والاقبال الى أفق ظهورك والتوجه الى أنوار وجهك *
 أي رب أيده على ما يقربه اليك ثم انصره يجنود السموات
 والأرض * أسألك يا إله الأسماء وفاطر السماء بنور أمرك ونار
 سدره عنایتك أن تؤيد حضرة على اظهار أمرك بين خلقك *
 ثم افتح على وجهه أبواب فضلك ورحمتك وعطائك أنك أنت
 المقتدر على ما تشاء بقولك کن فيكون *

یا شیخ زمام امور بقوت الهی و قدرت ربانی اخذ شده
 بود اخذ عزیز مقتدر * أحدي قادر بر فساد و فتنه نبوده * حال
 چون قدر عنایت و الطاف رانداستند یجزای اعمال خود مبتلی
 شده و میشوند * و ما مورین نظر بحرکت سرّی جبل ممدود

از جمیع جهات حزب مخالف را تحریک و تأیید نموده اند * در مدینه کبیره جمعی را بر مخالفت این مظلوم برانگیختند و امر بمقامی رسیده که نفوس مأموره در آن ارض تمسک نموده اند با آنچه سبب ذلت دولت و ملت است * یکی از سادات بزرگوار که نزد اکثری از منصفین معروف و عملش مقبول و تجارتش مشهور و از أجله تجار نزد کل مشهور بسمت بیروت توجه نمود نظر بدوستی آنجناب باین مظلوم از سیالیه برقیه مترجم ایران خبر دادند که سید مذکور با آدم خود وجهی از نقد و غیره سرقت کرده اند و بمکاتوجه نموده اند * و مقصود از این حرکت ذلت این مظلوم بوده و لکن هیات که اهل این دیار باین گفتهای نالائقه از صراط مستقیم صدق و راستی منحرف شوند * باری از هر جهت هجوم نموده اند و طرف مقابل را تأیید نمایند * و این مظلوم از حق میطلبد کل را موفق دارد بر آنچه سزاوار آیام است * و در لیلی و آیام باینکلمات محکمت ناظر و ناطق *

الهی الهی أسألك بشمس فضلك وبحر علمك وسما عدلك
أن تؤيد المنكرين على الاقرار والمعرضين على الاقبال والمفترين
على العدل والانصاف * أي رب أيدهم على الرجوع اليك والالابة
لدى باب فضلك أنك أنت المقتدر على ما تشاء وفي قبضتك زمام

من فی السموات والأرضین * الحمد لله رب العالمین * عن قریب
 آنچه در آفتنده و قلوب مستور مشاهده گردد * یوم یومست
 که حضرت لقمان از برای ابنش ذکر فرموده و رب العزّه از آن
 خبر داده و حبیبش را آگاه نموده بقوله تعالی ﴿يَا بَنِيَّ إِنِّي
 أَنَا الْكَافِرُ﴾ تَنكِ مِثْقَالِ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ
 أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِيهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿﴾ امروز خائنه
 اعمین و خافیة صدور کلّ امام کرسی ظهور ظاهر و هویدا * لا
 يعزب عن علمه من شيء یسمع و یری و هو السميع البصیر * بسیار
 عجیبت که اعمین و خائن را از هم فرقی نه * ای کاش حضرت پادشاه
 ممالک ایران آدام الله سلطانه از قناسل دولت علیه ایران که
 در اینجهات بوده اند استفسار فرمایند تا بر افعال و اعمال اینمظلوم
 آگاه شوند * باری جمعی را از اختر و غیره برانگیختند و در
 انتشار مفتریات مشغول * این بسی واضح و معلوم نفسی را که
 مردود عباد و مطرود بلاد مشاهده نمایند باسیف ضغینه و سهام
 بغضاء إحاطه کنند * ایس هذا أوّلُ أمرٍ ظهر بالظلم ولا أوّلُ
 قارورة کسرت ولا أوّلُ ستر هتک فی سبیل الله رب العالمین *
 و اینمظلوم ما کتّا صامتاً در سجن اعظم بخود مشغول و از غیر
 الله منقطع * ظلم بمقامی رسیده که اقلام عالم از تحریر آن عاجز

وقاصر است * در این مقام لازم آمدی که ظاهر شد ذکر شود
شاید عباد بحبل عدل و راستی تمسک نمایند *

جناب حاجی شیخ محمد علی علیه بهاء الله الابدی از تجار معروف
بوده اکثری از اهل مدینه کبیره او را میشناسند در آیام
اخیره که سفارت ایران در استانه در سرّ سرّ بتحریک مشغول *
آن مقبل صادق را پریشان دیده اند تا آنکه شبی از شبها خود را
در بحر انداخت و از قضا جمعی از عباد حاضر و او را أخذ نمودند *
و این عمل را هر حزبی تمیزی نمود و ذکر کرد تا آنکه مرّة
آخری شبی از شبها در جامعی رفته و خادم آن محلّ ذکر نمود این
شخص شب را احیاء داشت و تصایح بمناجات و دعا و عجز و ابتهال
مشغول و بعد ذکرش قطع شد و این عبد توجه نمود مشاهده
شد روح را تسلیم نموده و شیشه خالی نزدش دیده شد مشعر بر اینکه
سمّ خورده * باری بکمال تحیر قوم را اطلاع داد و دو وصیت نامه
از او ظاهر شد اما اول مشعر بر اقرار و اعتراف بر وحدانیت حقّ
و تقدیس ذاته تعالی عن الأشیاء و الأمثال * و تنزیه کینونته عن
الأوصاف و الأذکار و الأقوال * و الأقرار بظهور الأنبیاء
و الایاء * و الاعتراف بما کان مرقوماً فی کتب الله مولی الوری *
و در ورقه دیگر مناجاتی عرض کرده و در آخر ورقه ذکر نمود

این عبد و اولیا متحیر مانده اند چه که در یک مقام قلم اعلیٰ کل را
از فساد و نزاع و جدال منع فرموده * و در مقامی هم از قلم اعلیٰ
این کلمه علیا نازل * اگر نفسی سوء قصدی از احدی در حضور
مشاهده نماید باید تعرض نکند و بحق گذارد * این حکم محکم
از یک جهت ظاهر و ثابت و از جهت دیگر مشاهده شده متین بکلماتی
نطق مینمایند که قوه بشری از جهل و اصفاء آن عاجز و قاصر است
لذا این عبد این ذنب اعظم را اختیار نمود و از بحر کرم الهی
و سماء رحمت ربانی سائل و آملم که جریرات این عبد را از قلم فضل
و عطا محو فرماید * سیئات بسیار و خطایا یشمار و لکن بحبل
جودش متمسک و بذیل کرش متشبث * حق شاهد و مقرر بان
درگاه آگاه که این عبد قادر بر اصفاء مقالات مغلین نبوده لذا این
عمل را از تکاب نمود * لو یمدّ بنی آنه هر محمودی فعله و لو یغفر لی
آنه مضاع فی امره * حال جناب شیخ در نفوذ کله تفکر نماید شاید
از شمال و هم یمین یقین توجه کند * این مظلوم در امر الهی با احدی
مداهنه ننموده و کلمه حق را امام وجوه خلق با علی التداذ کر کرده *
من شاء فلیقبل و من شاء فلیعرض * و لکن اگر این امور ظاهره
واضحه مشهوده انکار شود چه امری نزد متبصرین بطر از قبول
و اقرار مزین گردد * انا نسأل الله تبارک و تعالیٰ ان یغفر لمدکور

و یدل سیئاته بالحسنات انه هو المقتدر الذیزالوهاب * اموری
 در این ظهور ظاهر که از برای مظاهر علم و فضل و مشارق انصاف
 و عدل جز تصدیق بحالی نه * امروز بر شما لازم و واجب که بقوت
 ملکوتی قیام نمائی و شبهات احزاب عالم را بقدرت علم محو فرمائی
 تا کل مقدس شده قصد بحر اعظم نمایند و بما اراده الله تمسک
 جویند * باری هر معرضی بکلمه تمسک نموده و برحق اعتراض
 کرده * سبحان الله ذکر الوهیت و ربوبیت که از اولیاء و اصفیاء
 ظاهر شده آن را اسباب اعراض و انکار قرار داده اند * حضرت
 صادق فرموده (العبودیة جوهره کنهها الربوبیة) و حضرت
 امیر در جواب اعرابی که از نفس سؤال نموده فرموده (و ثانیها
 اللاهوتیة المکوتیة و هی قوة لاهوتیة و جوهره بسیطة حیة
 بالذات) إلى أن قال علیه السلام (فهی ذات الله العلیا و شجرة
 طوبی و سدرة المنتهی و جنة المأوی) حضرت صادق فرموده
 (اذا قام قائمنا اشرقت الارض بنور ربها) و همچنین از ابی عبدالله
 علیه السلام حدیث طویلی ذکر شده * و از جمله نصوص حدیث
 مذکور این کلمه علیا است (فعند ذلک یهبط الجبار عز وجل من
 الغمام و الملائکة) و فی القرآن العظیم * هل ینظرون الا ان یأتیهم
 الله فی ظلل من الغمام * و در حدیث مفضل میفرماید (یسند

القائم ظهره إلى الحرم وعدّ يده المباركة فترى بيضاء من غير
سوء ويقول هذه يد الله وعين الله وعن الله وبأمر الله (هر نحو
این احادیث را معنی نموده اند آثار قلم اعلی را هم معنی نمایند حضرت
امیر فرموده (أنا الذي لا يقع عليه اسم ولا صفة) و همچنین فرموده
(ظاهري إمامة وباطني غيب لا يدرك) قال أبو جعفر الطوسي
(قلت لأبي عبد الله أنتم الصراط في كتاب الله وأنتم الزكاة وأنتم
الحج قال يا فلان نحن الصراط في كتاب الله عز وجل ونحن الزكاة
ونحن الصيام ونحن الحج ونحن الشهر الحرام ونحن البلد الحرام
ونحن كعبة الله ونحن قبلة الله ونحن وجه الله) روى جابر عن أبي
جعفر عليه السلام قال (يا جابر عليك بالبيان والمعاني * فقال عليه
السلام أما البيان وهو أن تعرف الله سبحانه ليس كمثله شيء فتعبده
ولا تشرك به شيئاً * وأما المعاني فنحن معانيه ونحن جنبه ويده
ولسانه وأمره وحكمه وعلمه وحقه إذا شئنا شاء الله ويريد ما يريد)
أيضاً حضرت امیر علیه السلام فرمود (كيف أعبدُ رباً لم أره)
و در مقام دیگر میفرماید (ما رأيتُ شيئاً إلا وقد رأيتُ الله
قبله أو بعده أو معه) *

یا شیخ در آنچه ذکر شده تفکر فرما شاید بقوت اسم قیوم
از رَحیق مختوم یا شامی و یابی آنچه را که کل از اجرا کشی

عاجزند * کر همت را محکم نما و قصد ملکوت اعلیٰ کن شاید
 در حین تنزیل تفحات وحی و الهام را بیابی و بآن فائز شوی *
 برستی میکویم از برای امر الهی شبه و مثلی نبوده و نیست *
 حجیات او هام را خرق نما * اَنَّهُ يَدَّكَ وَيُؤَيِّدُكَ فَضْلًا مِنْ عِنْدِهِ
 وَهُوَ الْقَوِيُّ الْغَالِبُ الْقَدِيرُ * تا وقت باقی و سدره مبارکه ما بین
 بریه باعلی النداء ناطق خود را منع نما * تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَفُوضْ
 أُمُورَكَ إِلَيْهِ * ثُمَّ احْضَرِي السَّجْنَ الْأَعْظَمَ لِتَسْمَعِ مَا لَا سَمِعْتَ
 الْأَذَانَ شِبْهَةً وَتَرَى مَا لَا رَأَتْ الْعَيُونَ وَالْأَبْصَارُ * آیا بعد از
 این بیان از برای احدی حجّی باقیست لا و نفس الله القائمة على
 الأمر * برستی میکویم امروز کلمه مبارکه و لیکن رسول الله
 و خاتم النبیین یوم يقوم الناس لرب العالمین منتهی شد * أشکر
 الله بهذا الفضل العظيم *

یا شیخ تفحات وحی بدو نش مشتبّه نشده و نمیشود * حال
 سدره منتهی با اثمار لا تخصی امام و جهت حاضر خود را باو هام
 مثل حزب قبل میالای * از نفس بیان فطره الله ظاهر و مشهود
 اوست کواه کل * در اثبات ظهورش باحدی محتاج نبوده
 و نیست * حال قریب صد جلد آیات باهرات و کلمات محکمات از
 سماء مشیت منزل آیات نازل و حاضر * لك أن تقصد المقصد

الأَقْصَى والغَايَةُ القَصْوَى والذَّرْوَةُ العُلْيَا لتسمع وترى ما ظهر من
 لدى الله ربِّ العالمين * قدری در آیات لقاء که از مالک ملکوت
 أسماء در فرقان نازل شده تفکر نما شاید راه مستقیم را یابی و سبب
 و علت هدایت خلق شوی * مثل شما امروز باید بر خدمت امر
 قیام نماید * ذلت این مظلوم و عزت شما هردو بفنا راجع جهد کن
 شاید فائز شوی بعملی که عرفش از عالم قطع نشود * در ذکر لقاء
 نازل شده آنچه که از برای منکرین محال رد و عدم قبول نمانده
 و نیست قوله تبارک و تعالی ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ
 عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأُمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴾ و میفرماید ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ
 فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ الی قوله تعالی
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَكُونُونَ لِرَبِّكَ
 وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ و همچنین میفرماید ﴿قَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي
 الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴾ و همچنین
 میفرماید ﴿أَلَا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا أَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 مُحِيطٌ ﴾ و همچنین میفرماید ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا
 بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ أُولَئِكَ

مأواهم النار بما كانوا يكسبون ﴿١﴾ وهم جنين ميفرمايد ﴿٢﴾ وإذا تتلى
 عليهم آياتنا يذنبات قال الذين لا يرجون لقاءنا انت بقرآن غير
 هذا أو بدله قل ما يكون لي أن أبدله من تلقاء نفسي إن أتبع
 إلا ما يوحى إلي إني أخاف إن عصيت ربي عذاب يوم عظيم ﴿٣﴾
 وهم جنين ميفرمايد ﴿٤﴾ ثم آتينا موسى الكتاب تماماً على الذي
 أحسن وتفصيلاً لكل شيء وهدى ورحمة لعلمهم بلقاء ربهم
 يؤمنون ﴿٥﴾ وهم جنين ميفرمايد ﴿٦﴾ أولئك الذين كفروا بآيات
 ربهم ولقاءه فخبطت أعمالهم فلا تقيم لهم يوم القيامة وزناً ﴿٧﴾
 ذلك جزاؤم جهنم بما كفروا واتخذوا آياتي ورسلي هزواً ﴿٨﴾
 وهم جنين ميفرمايد ﴿٩﴾ هل أتاك حديث موسى إذ رأى ناراً فقال
 لأهله امكثوا إني آنستُ ناراً لعلّي آتيكم منها بقبسٍ أو أجده على
 النار هدى ﴿١٠﴾ فلما أتاهم نودي يا موسى إني أنارتك فاخلع نعليك
 إنك بالواد المقدس طوى ﴿١١﴾ وأنا اخترتك فاستمع لما يوحى إني
 أنا الله لا إله إلا أنا فاعبدني ﴿١٢﴾ وهم جنين ميفرمايد ﴿١٣﴾ أو لم
 يتفكروا في أنفسهم ما خلق الله السموات والأرض وما بينهما
 إلا بالحق وأجلٍ مسقى وإن كثيراً من الناس بلقاء ربهم
 لكافرون ﴿١٤﴾ وهم جنين ميفرمايد ﴿١٥﴾ ألا يظن أولئك أنهم مبعوثون
 ليوم عظيم يوم يقوم الناس لرب العالمين ﴿١٦﴾ وهم جنين ميفرمايد

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ ﴾
 ومیفرماید ﴿ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا وَجَاءَ رَبُّكَ
 وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴾ وهمچنین میفرماید ﴿ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ
 بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مَتَمِّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾ وهمچنین میفرماید
 ﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطَّوْرِ
 نَارًا ﴾ قال لأهله امكثوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ
 أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴾ فلما أتاها نودى من شاطئ
 الوادى الأيمن فى البقعة المباركة من الشجرة أَن يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا
 اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ انتهى

در جمیع کتب الهی وعدهٔ لقاء صریح بوده وهست *
 ومقصود از این لقاء لقاء مشرق آیات ومطلع ینات ومظهور أسماء
 حسنی ومصدر صفات علیای حق جلّ جلاله است * حق بذاته
 وبفلسه غیب منیع لا یدرک بوده * پس مقصود از لقاء لقاء
 نفسی است که قائم مقام اوست مابین عباد واز برای او شبیه ومثلی
 نبوده ونیست چه اگر از برای او شبیه ومثلی مشاهده شود کیف
 یثبت تقدیس ذات و تنزیه کینوته عن الأشباه والأمثال *
 باری در مقامات لقاء وتجلي در کتاب ایقان نازل شده آنچه که
 منصفین را کفایت نماید * نسأله تعالی أن یؤید کلّ علی

الصّدق الخالص و یقرّبهم الیه أنّه هو المقتدر القدير * لا إله إلاّ هو
السّامع النّاطق العزیز الحمید *

یا ایّها المعروفُ بالعلمُ مرّ العبادَ بالمعروفِ ولا تکن من
المتوقّفين * بیصر حدید نظر نما آفتاب حقیقت بامر مالک
ملکوت بیان و سلطان جبروت عرفان از افق سماء سجن عکاء
مشرق و لائح اعراض اورا محبوب نمود و صفوف والوف
منعش نکرد * از برای آنجناب هیچ عذری باقی نمانده یا باید
إقرار نمائی و یا نعوذ بالله بر انکار کل قیام کنی *

یا شیخ در حزب شیعه تفکر نما چه مقدار عمارتها که بایادی
ظنون و اوهام تعمیر نمودند و چه شهرها بنانها دند بالآخره آن
اوهام برصاص تبدیل شد و بر سید عالم وارد و یک نفس از رؤسای
آن حزب در یوم ظهور إقبال نمود * نزد ذکر اسم مبارک کلّ
بِعَجَلِ اللّهِ فَرَجَهُ ناطق و لکن در یوم ظهور آن شمس حقیقت
کلّ بِعَجَلِ اللّهِ فی نقمته متکلم و ناطق چنانچه دیده شد * سازج
وجود و مالک غیب و شهرد را آویختند و عمل نمودند آنچه را که
لوح کریست و قلم نوحه نمود و زفرات مخلصین مرتفع و عبرات
مقرّبین نازل *

یا شیخ فکر نما و با نصاب تکلم کن حزب شیخ احسانی

باعانت الہی عارف شدند بآنچہ کہ دون آن حزب از آن محروم
 و محبوب مشاہدہ کشتند * بازی دزہر عصری و ہر قرنی آیام
 ظہور مشارق وحی و مطالع الہام و مہابط علم الہی اختلاف
 ظاہر و سبب و علت آن نفوس کاذبہ ملحدہ بودہ اند * شرح این مقام
 جائزہ * آنجناب خود اعراف و اعلمند باوہام متوہمین و ظنون
 مرئیین * الیوم این مظلوم از آنجناب و سایر علماء کہ از کأس علم
 الہی نوشیدہ اند و از کلمات انوار نیر عدل منورند مسئلت میناید
 نفسی رامعین فرمایند من دون اطلاع احدی و اورا باینجہات
 بفرستند و چندی در جزیرہ قبرص توقف نماید و بامیرزا یحیی
 معاشر شود شاید بر اصل امر و مصدر او امر و احکام الہی آگاہ
 گردد * اگر قدری تفکر نمائی شہادت میدہی بر حکمت و قدرت
 و سلطنت حق جل جلالہ * معدودی کہ از امر آگاہ نہ و بامان بودہ اند
 گفتہ اند آنچہ را کہ اشیاء کاتبہا و نفوس مطمئنہ راضیہ مرضیہ
 کواہی دادہ اند بر کذب آن نفوس غافلہ * حال اگر آنجناب
 ہمت فرمایند حقیقت امر بر عالمیان کشف شود و ناس را از این
 ظلمات مظلّم صیلم نجات بخشد * لولا البہاء مَنْ يَقْدِرُ أَنْ يَنْطِقَ
 أَمَامَ وَجْهِ الْأَنَامِ وَلَوْلَا مَنْ يَقْدِرُ أَنْ يَتَكَلَّمَ بِمَا أُمِرَ بِهِ مِنْ لَدَى
 اللَّهِ رَبِّ الْجَنُودِ * حال نفس غافل بجمل روضہ خوانی تَمَسَّكَ

جسته * لعمرُ الله انه في كذب مبین * چه که این حزب را اعتقاد
آنکه در ظهور حضرت قائم آغه سلام الله علیهم از قبور برخاسته اند
هذا حق لا ریب فیه * از حق می طلبیم متوهمین را از کونرا یقان که
از معین قلم اعلی جاریست قسمت عطا فرماید تا کل فائز شوند
با آنچه که سزاوار آیام اوست *

یاشیخ در بحبوحه بلایا اینمظلوم بتحریر اینکلمات مشغول *
از جمیع جهات نار ظلم و اعتساف مشهود * از یکجهت خبر رسیده
اولیای ادرارض طا اخذ نموده اند مع آنکه آفتاب و ماه و بر و بحر
کواه که این حزب بطراز وفازینند و جز بار تقاع دولت و نظم
مملکت و راحت ملت بامری تمسک نجسته و نخواهند جست *
یاشیخ مکرر گفتیم حضرت پادشاه رادر سنین معدودات
نصرت نموده ایم * سالهاست در ایران امر مغایری ظاهر نشده
زمام مفسدین احزاب در قبضه اقتدار مقبوض احدی از حد تجاوز
نمود * لعمر الله این حزب اهل فساد نبوده و نیستند * قلوبشان
بنور تقوی منور و بطراز محبة الله مزین * همشان اصلاح عالم
بوده و هست * و اراده آنکه اختلاف از میان بر خیزد و نار ضغینه
و بغضا خاموشی پذیرد تا جمیع ارض قطعه واحده مشاهده گردد *
و از جهت دیگر دائره سفارت ایران در مدینه کبیره تمام قدرت

وقوت بتضییع اینمظلومان مشغول * انهم أرادوا امرأوا لله أراد
 امرأ آخر * حال تفکر فرمائید در آنچه بر امنای حق در هر دیار
 وارد شده کاهی نسبت سرقت و دزدی داده اند و هنگامی بمقتربانی
 تکلم نموده اند که در عالم شبه و مثل نداشته * حال آنجناب
 بانصاف تکلم فرمایند آیا نسبت سرقتی که از جانب سفارت کبری
 بر عیت خود داده ثم و اثرش در ممالک خارجه چیست * از این
 فقره اینمظلوم خجل شده از جهت آنکه سبب و علت تضییع این
 عبد بوده بلکه علت خجلت اطلاع سفرای اجنبیه بر مراتب
 تدبیر و ادراک جمعی از معتبرین ایران در سفارت کبری بوده *
 * متهم داری کسانی را که حق * کردامین مخزن هفتم طبق *
 باری از مقامیکه باید مقامات عالیه طلب نمایند و اخذ رأی کنند
 در اطفاء نورش ساعی و جاهدند * و لکن در ظهور این فقره از قرار
 مذکور جناب سفیر کبیر معین الملك میرزا محسن خان آیده الله
 در استانه تشریف نداشته اند و این امور نظر بآنست که حضرت
 پادشاه ایران آیده الرحمن را از محرمان حرم عرفان مکدر میدانند
 حق شاهد و کواه که اینمظلوم لازال با سباییکه سبب عزت
 دوات و ملت است متمسک بوده و کفی بالله شهیداً * در وصف
 اهل بها از قلم اعلی اینکلمات نازل * انهم رجال اویرون علی مدائن

الذَّهَبَ لَا يَلْتَفَتُونَ إِلَيْهَا وَأُولَئِكَ عَلَىٰ مَلَكُوتِ الْجَمَالِ لَا يَتَوَجَّهُونَ
إِلَيْهِ كَذَلِكَ نَزَّلَ مِنَ الْقَلَمِ الْأَعْلَىٰ لِأَهْلِ الْبَهَاءِ مِنْ لَدُنِّ نَاصِحٍ عَلِيمٍ *
و در آخر لوح حضرت امیر اطور پاریس اینکلمه علیا نازل * هل
تفرح بما عندك من الزخارف بعد اذ تعلم انها ستفنى أو تسر
بما تحکم علی شبر من الأرض بعد اذ کأها لم تكن عند أهل البهاء
الأكسواد عين نملّة ميتة دعها لأهلها ثم أقبل الى مقصود
العالمين * جز حق جلّ جلاله احدى بر آنچه براينمظلوم وارد شده
آگاهانه * در هر يوم ذکرى در دائره سفارت کبرى در استانه
اصفا ميشود * سبحان الله جميع تدابير منحصر شده با سباییکه
سبب و علت تضییع این عبد است غافل از آنکه ذلت در سبیل
الهی نفس عزتست * در ورقه اخبار اینکلمات مذکور قوله
(در تقلبکاری بعضی از منفیان عکا و تعدياتیکه از آنان بر بعضی
وارد شده) الى آخر قوله نزد مظاهر عدل و مطالع انصاف
قصده معلوم و مقصودش واضح * بارى بأنواع اذیت و ظلم
و اعتساف قیام نمود * لعمر الله اینمظلوم این متفاربوطن اعلی
تبدیل ننماید * نزد اهل بصرا آنچه در سبیل الهی وارد شود عزیزست
مبین و مقامیست کبیر از قبل گفتیم * سبحانک یا الهی لولا البلیا
فی سبیلک من این يظهر مقام عاشقیک * ولولا الرزایا فی حبک

بَأَيِّ شَيْءٍ يَثْبُتُ شَأْنُ مُشْتَاكِكَ * ذَلَّتْ بِعِقَامِي رَسِيدَهُ كَهَرِ يَوْمٍ
 بَانْتِشَارِ مَفْتَرِيَّاتِ مَشْغُولَانْدِ وَلَسَكُنْ اِيْنِ مَظْلُومِ بِصَبْرِ جَمِيلِ تَمَسَّكَ
 جَسْتَهُ * اِيكَاشِ حَضْرَتِ پادشاهِ مَمَالِكِ اِيْرانِ اَنْچَه در اَسْتانَه
 وارْد شده صَوْرَتِ اَنْ رَا طَلَبِ فَرْمَايَنْدِ تَابِرِ حَقِيْقَتِ اَمْرِ آكاهِ شَوْنْدِ
 يَاسَلْطَانِ اَفْسَلِكِ بِرَبِّكَ الرَّحْمَنِ * در اِيْنِ فِقْرَه بِنَظَرِ عَدْلِ مَلاحِظَه
 فَرْمَا * هَلْ مِنْ ذِي عَدْلٍ يَحْكُمُ الْيَوْمَ بِمَا اَنْزَلَهُ اللهُ فِي الْكِتَابِ *
 وَهَلْ مِنْ ذِي اِنْصَافٍ يَنْصِفُ فِيمَا وَرَدَ عَلَيْنَا مِنْ دُونِ بَيِّنَةٍ وَبِرَّهَانِ
 يَاشَيْخُ در اَطْوَارِ نَفُوسِ تَفَكَّرْ نَمَا * سَا كَنِينِ مَدَائِنِ عِلْمِ
 وَحَكْمَتِ مَتَحَيَّرِ كِه اَبَا چَه وَاَقَعِ شده * حَزْبِ شَيْعَه كِه خُودِ رَا اَعْلَمِ
 وَاَزْهَدِ وَاَتَقِ از جَمِيعِ اَحْزَابِ عَالَمِ مِيشْمَرْدَنْدِ در يَوْمِ ظُهْورِ اَعْرَاضِ
 نَمُودَنْدِ وَظَالِمِي از اَنْ حَزْبِ ظَاهِرِ شُدِ كِه شَبَه نِدَاشْتَه وَنِدَارْدِ *
 فِي الْجُمْلَه تَفَكَّرْ لَازِمِ * از اَوَّلِ ظُهْورِ اَنْ حَزْبِ اِلَى حِيْنِ چَه مَقْدَارِ
 از عِلْمَاءِ كِه آمَدَنْدِ وَيَكْنَفُسِ از اِيْشانِ بِرِ كَيْفِيَّتِ ظُهْورِ آكاهِ نَه *
 اَيَا اِيْنِ غَفْلَتِ رَاسِبِ چَه بُوْدَه * لَو نَذْ كَرِه لِتَنْفَطِرِ اَرْكَانُ هِمِ *
 تَفَكَّرْ لَازِمِ بَلِ تَفَكَّرْ هَزَارْ هَزَارْ سَنَه لَازِمِ شَايِدْ بِرِ شَحِيحِ از بَحْرِ عِلْمِ
 فَائِزْ شَوْنْدِ وَبِيَا بَنْدِ اَنْچَه رَا كِه الْيَوْمِ از اَنْ غَافِلَنْدِ * قَدْ كُنْتُ
 مَاشِيًا فِي اَرْضِ الطَّاءِ مَشْرِقِ آيَاتِ رَبِّكَ سَمِعْتُ حَيْنَ الْمُنَابِرِ
 وَمُنَاجَاةَها مَعَ اللهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى نَادَتْ وَقَالَتْ يَا اِلَهَ الْعَالَمِ وَمَسِيَدَ

الأُم ترى حالنا وما ورد علينا من ظلم عبادك * قد خلقتنا وأظهرتنا
 لذكرك وثناك إذا تسمع ما يقول الغافلون علينا في أيامك * وعزتك
 ذابت أكبادنا واضطربت أركاننا * آه آه ياليت ما خلقتنا وما
 أظهرتنا * قلوب مقرّبين إزاي كلمات محترق وزفرات مخلصين
 إزآن متصاعد * مكرّر علامي اعلام را لوجه الله نصيحت نموديم
 وبافق أعلى دعوت فرموديم كه شايد در أيام ظهور از امواج بحر
 بيان مقصود عالميان قسمت برند و بالمره محروم نمانند * درأ كثرى
 از الواح اين نصيحت كبرى از سماء رحمت سابقه نازل * قلنا
 يا معشر الأمراء والعلماء اسمعوا النداء من افق عكا انه يرشدكم
 ويقرّبكم ويهديكم الى مقام جملة الله مطلع الوحى ومشرق الانوار
 يا أهل العالم قد أتى الاسم الأعظم من لدن مالك القِدَم وبشر
 العباد بهذا الظهور الذى كان مكنونا فى العلم ومخزوننا فى كنز
 العصمة ورفقوا من القلم الأعلى فى صحف الله ربّ الأرباب *
 يا أهل الشين أنسيتم عنايتى ورحمتى التى سبقت الأشياء من لدى
 الله مالك الرقاب * ودر كتاب أقدس نازل * قل يا معشر العلماء
 لا تزونا كتاب الله بما عندكم من القواعد والعلوم انه لقسطاس
 الحق بين الخلق قد يوزن ما عند الامم بهذا القسطاس
 الاعظم وانه بنفسه لو أنتم تلمون * تبكى عليكم عين عنايتى

لانكم ما عرفتم الذي دعوتوه في العشي والاشراق وفي كل أصيل
 وبكور * توجهوا يا قوم بوجوه بيضاء وقلوب نورا الى البقعة
 المباركة الحمراء التي فيها تنادي سدرة المنتهى انه لا اله الا انا
 المهيمن القيوم * يامعشر العلماء في ايران هل يقدر أحد منكم ان
 يستن معي في ميدان المكاشفة والعرفان أو يحول في مضمار
 الحكمة والتبيان * لا ورتي الرحمن كل من عليها فان * وهذا وجه
 ربكم العزيز المحبوب * يا قوم انا قد رنا العلوم لعرفان المعلوم وانتم
 احتجبت بها عن مشرقها الذي به ظهر كل أمر مكنون * قل
 هذه سماء فيها كنز أم الكتاب لو انتم تعلمون * هذا هو الذي
 به صاحت الصخرة ونادت السدرة على الطور المرتفع على الارض
 المباركة * الملاك لله الملاك العزيز الودود * انا ما دخلنا المدارس وما
 طالعنا المباحث اسمعوا ما يدعوكم به هذا الأُمِّي الى الله الابدی
 انه خير لكم عما كنز في الأرض لو انتم تفقهون * ان الذي
 يؤول ما نزل من سماء الوحي ويخرجه عن الظاهر انه ممن خرف
 كلمة الله العليا وكان من الأخسرین في كتاب مبین * عند ذلك
 سمعنا ضجيج الفطرة قلنا مالي يافطرة أسمع في الليالي صريرك
 وفي الأيام ضجيجك وفي الاسفار حنينك * قالت ياسيد العالم
 الظاهر بالاسم الأعظم * قد عقر الغافلون ناقتك البيضاء *

وغرّقوا سفینتک الحمراء * وأرادوا أن یطفئوا نورک * ویستروا
وجه أمرک * بذلك ارتفع حنینی وحنینُ الأشياء کلّها * والنّاس
أکثرهم من العافلین * امروز فطرت باذیال کرم تبشّث غوده
وطائف حول کشته *

یاشیخ احضر لترى مالارات عیون الابداع وتسمع مالا سمعت
آذان الاختراع لعلک تخلّص نفسک من طین الأوهام وتوجه
الی المقام الأعلى الذی فیہ ینادی المظلومُ الملك لله العزیز الحمید *
امید آنکه بهمت آنجناب أجنحة عباد از طین نفس وهواء مطهر
شود وقابل طیران در هواء محبت الهی گردد * پرهایی بطین آلوده
قادر بر طیران نبوده و نیست * یشهد بذلك مظاهر العدل والانصاف
ولکنّ القوم فی ریب مبین *

یاشیخ از هر جهتی از جهات عباد اعتراضاتی نموده اند که
قلم از تحریر آن استغفار مینماید مع ذلك نظر بر رحمت کبری جواب
علی قدر مراتب ناس داده شد که شاید از نار نفی وانکار بنور
اثبات واقرار منور کردند * انصاف کیاب وعدل مفقود * از جمله
این آیات محکّمات در جواب بعضی از ملکوت علم الهی ظاهر
ونازل * یأیئها المتوجه الی انوار الوجه * قد أحاطت الأوهام سکّان
الأرض ومنعتهم عن التوجه الی افق الیقین واشراقه وظهوراته

وأنواره * بالظنون منعوا عن القيوم * يتكلمون باهوائهم ولا
 يشعرون * منهم من قال هل الآيات نزلت قل إى ورب
 السموات * هل أتت الساعة بل قضت ومظهر البينات * قد
 جاءت الحاقة وأتى الحق بالحجة والبرهان * قد برزت الساهرة
 والبرية فى وجل واضطراب * قد أتت الزلازل وناحت القبائل
 من خشية الله المقتدر الجبار * قل الصاخة صاحت واليوم لله
 الواحد المختار * هل الطامة تمت قل إى ورب الأرباب * هل
 القيامة قامت بل القيوم بملكوت الآيات * هل ترى الناس
 صرعى بلى وربى العلى الأعلى * هل انقعدت الأعجاز بل نسفت
 الجبال ومالك الصفات * قال أين الجنة والآثار * قل الأولى لقائى
 والاخرى نفسك يا أيها المشرك المرتاب * قال أنا ما نرى الميزان *
 قل إى وربى الرحمن لا يراه إلا أولو الأبصار * هل سقطت
 النجوم قل إى اذ كان القيوم فى أرض السر فاعتبروا يا أولى
 الأنظار * قد ظهرت العلامات كلها اذ أخرجنا يد القدرة من
 جيب العظمة والاقتدار * قد نادى المناد اذ أتى الميماد وانصعق
 الطوريتون فى تيه الوقوف من سطوة ربك مالك الایجاد * يقول
 الناقور هل نفخ فى الصور * قل بلى وسطان الظهور اذ استقر
 على عرش اسمه الرحمن * قد أضاء الديجور من فجر رحمة ربك

مطلع الأنوار * قد سرت نسمة الرحمن واهتزت الأرواح في
 قبور الأبدان * كذلك قضى الأمر من لدى الله العزيز المنان *
 قال الذين غفلوا متى انفطرت السماء * قل اذ كنتم في أجداث
 الغفلة والضلال * من الغافلين من يمسح عينية وينظر اليمين
 والشمال * قل قد عميت ليس لك اليوم من ملاذ * منهم من
 قال هل حشرت النفوس * قل اى وربى اذ كنت في مهاد
 الأهام * ومنهم من قال هل نزل الكتاب بالفطرة * قل انها
 في الحيرة * اتقوا يا أولى الأبواب * ومنهم من قال أحشرت
 أعمى * قل بلى وراكب السحاب * قد ترينت الجنة بأوراد
 المعاني * وسعر السعير من نار الفجار * قل قد أشرق النور من
 أفق الظهور وأضاءت الآفاق اذ أتى مالك يوم الميثاق * قد
 خسر الذين ارتابوا ورجح من أقبل بنور اليقين الى مطلع الايقان *
 طوبى لك يا أيها الناظر بما نزل لك هذا اللوح الذى منه تطير
 الأرواح * احفظه ثم اقرأ لمعرى أنه باب رحمة ربك * طوبى
 لمن يقرؤه في العشي والاشراق * انا نسمع ذكرك في هذا الأمر
 الذى منه اندك جبل العلم وزلت الأقدام * البهاء عليك وعلى كل
 مقبل أقبل الى العزيز الوهاب * قد انتهى وما تم اصبر ان ربك
 هو الصبار * هذه آيات أنزلناها من قبل في أوّل ورودنا في سجن

عكّا وأرسلناها إليك لتعرف ما نطقْتُ به ألسنتهم الكذبة اذْ
 أتى الأمر بقدرة وسُلطان * قد تزعزع بنيان الظنون وانفطرت
 سماء الأوهام والقوم في مرية وشقاق * قد أنكروا حجة الله
 وبرهانه بعد اذ أتى من أفق الاقتدار بملكوت الآيات * تركوا
 ما أمروا به وارتكبوا ما نهوا عنه في الكتاب * وضعوا الهمم
 أخذوا أهواءهم إلا أنهم في غفلة وضلال * يقرؤن الآيات
 وينكرونها * يرون البينات ويعرضون عنها * ألا أنهم في ريب
 عجاب * أنا وصينا أولياءنا بتقوى الله الذي كان مطلع الأعمال
 والأخلاق * أنه قائد جنود العدل في مدينة البهاء * طوبى لمن
 دخل في ظل رايته النوراء وتمسك به أنه من أصحاب السقينة الحمراء
 التي نزل ذكرها في قيوم الأسماء * قل يا حزب الله زينوا
 نياكلكم بطراز الأمانة والديانة ثم أنصروا ربكم بجنود الأعمال
 والأخلاق * أنا منعناكم عن الفساد والجدال في كتبنا وصحفنا
 وزبري وألواحنا وما أردنا بذلك إلا علوكم وسموكم * تشهد
 بذلك السماء وأنجمها والشمس واشراقها والأشجار وأوراقها والبحارُ
 وأمواجه والأرض وكنوزها * نسأل الله أن يمد أوليائه ويؤيدهم
 على ما ينبغي لهم في هذا المقام المبارك العزيز البديع * إلى ان قلنا
 في لوح آخر * يا أيها الناظر إلى الوجه وصير العباد بتقوى الله

تالله هو القائد الأول في عساكر ربك * وجنوده الأخلق
 المرضية والأعمال الطيبة * وبها فتحت في الأعصار والقرون
 مدائن الأفتدة والقلوب * ونصبت رايات النصر والظفر على
 أعلى الأعلام * أنا نذكر لك الأمانة ومقامها عند الله رب
 العرش العظيم * أنا قصدنا يوماً من الأيام جزيرتنا الخضراء ولما
 وردنا رأينا أنهارها جارية وأشجارها ملتفة وكانت الشمس تلعب
 في خلال الأشجار * إذاً توجهنا إلى اليمين رأينا ما لا يتحرك القلم
 على ذكره وذكر ما شهدت عين مولى الوري في ذلك المقام
 الألف الألف المبارك الأعلى * ثم أقبلنا إلى اليسار شاهداً
 طلعة من طلعات الفردوس الأعلى قائمة على عمود من النور ولدت
 بأعلى النداء ما ملأ الأرض والسماء * انظر واجالى ونورى وظهوري
 واشراق تالله الحق أنا الأمانة وظهورها وحسنها واجر لمن
 تمسك بها وعرف شأنها ومقامها وتثبت بذيلها * أنا الزينة
 الكبرى لأهل البهاء وطراز المزمّن في ملكوت الانشاء * وأنا
 السبب الأعظم لثروة العالم وأفق الاطمئنان لأهل الامكان *
 كذلك أنزلنا لك ما يقرب العباد إلى مالك الایجاد *
 اينمظلوم لازل أهل عالم را بما يرفعهم ويقربهم دعوت غوده
 ولزافق أعلى اشراق غوده آنچه که از برای احدى مجال توقف

واعراض واعراض نمانده ولكن غافلين رانقمی نبخشیده
ولایزیدم الا خسارا *

یاشیخ باید علما باحضرت سلطان آیدہ اللہ متحد شوند
ودر لیلای و ایام بما یرتفع به شأن الدّولة والملة تمسک نمایند *
این حزب بتمام همت بتهذیب نفوس واصلاح امور متشبث
ومشغولند * یشهد بذلك ما نزل من القلم الاعلی فی هذا اللوح
المبین * چه بسا از امور که سهل وآسان بنظر می آید ولیکن اکثری
از آن غافل وباموریکه سبب تضییع ایامست مشغول * در استانه
یومی از ایام کمال پاشا نزد مظلوم حاضر و از امور نافعه ذکر
بمیان آمد * ذکر نمودند که السن متعدده آموخته اند * در جواب
ذکر شد عمری را تلف نموده اید * باید مثل آنجناب وسائر وکلای
دولت مجلسی بیارایند و در آن مجلس یک لسان از السن مختلفه
و همچنین یک خط از خطوط موجوده را اختیار نمایند و باخط ولسانی
بدیع ترتیب دهند و در مدارس عالم اطفال را بآن تعلیم فرمایند
در این صورت دارای دولسان میشوند یکی لسان وطن و دیگری
لسانی که عموم اهل عالم بآن تکلم نمایند * اگر بآنچه ذکر شد
تمسک جویند جمیع ارض قطعه واحده مشاهده شود و از تعلیم
وتعلم السن مختلفه فارغ و آزاد شوند * در حضور قبول فرمودند

و بسیار هم اظهار فرح و مسرت کردند * و بعد بایشان ذکر شد که
 این فقره را بوکلاء و وزرای دولت برسانند تا حکمش در ممالك
 جاری گردد * و بعد مکرر تشریف آوردند و از این فقره ذکر
 نمودند * و حال آنکه آنچه ذکر شد سبب اتحاد اهل عالم و اتفاق
 بوده * امید آنکه دولت ایران بآن تمسک فرماید و اجرا دارد *
 حال خط بدیعی و اسان جدیدی اختراع شده اگر طالب باشند
 ارسال شود * مقصود آنکه کل تمسک نمایند باموریکه از زحمت
 و مشقت بکاهد و آیام در آنچه سزاوار است صرف شود و با تها رسد
 ان الله هو المؤید العليم والمدبر الخیر * ان شاء الله ایران مزین
 گردد و فائز شود بآنچه که الی حین از آن محروم بوده * قل
 یا سلطان همت فرما تا جمیع اهل عالم بتجلیات انوار نیر عدل
 آنحضرت منور گردند * اینمظلوم جز بامانت و صدق و صفا
 و امور نافعه بامری ناظر نبوده و نیست و اینست اُورا از خائنین مشمرید *
 سُبْحَانَكَ يَا اَلْهَى وَ سَيِّدِی وَ سَنَدِی * اَیَّدْ حَضْرَةَ السُّلْطَانِ عَلِی
 اِجْرَاءِ اُوامِرْكَ وَاَحْکَامِكَ وَاظْهَارِ عَدْلِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ * اِنَّكَ
 اَنْتَ الْفَضَالُ الْفِیاضُ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِیْرُ * قَدْ اَتَى اَمْرُ اللهِ بِالْفَضْلِ
 طَوْبِیْ لِلْعَامِلِیْنَ وَ طَوْبِیْ لِلْعَارِفِیْنَ * وَ طَوْبِیْ لِمَنْ تَمَسَّكَ بِالْحَقِّ مُنْقَطِعاً
 عَمَّنْ فِی السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِیْنَ *

ياشيخ قصد شاطئ بحر أعظم فرما * ثم ادخل في السفينة
الحمراء التي قدرها الله لأهل البهاء في قيوم الأسماء وانها تمر على
البر والبحر من دخل فيها نجى ومن أعرض هلك * اذا دخلت
وفزت ول وجهك شطر كعبة الله المهيمن القيوم وقل * اللهم
اننى أسألك من بهائك بابها وكل بهائك بقى * اذا تفتح على
وجهك أبواب الملكوت * وترى مالا رأت العيون وتسمع مالا
سمعت الاذان * ان المظلوم بعظك كما وعظك وما أراد لك الا
الدخول في بحر أحذية الله رب العالمين * هذا يوم فيه تنادى
كل الأشياء وتبشر الناس بهذا الظهور الذى به ظهر ما كان
مكنونا مخزوننا في علم الله العزيز الحميد *

ياشيخ تغردات حمامات بيان رابر أفنان سدره عرفان اصفاغودى *
حال تغنيات طيور حكمت راكه درجنت عليها مرتفع است
بشنو * انه يمر فك ما كنت غافلا عنه * اسمع ما نطق به
لسان القوة والقدرة في كتب الله مقصود العارفين * في هذا
الحين ارتفع النداء من سدره المنتهى في قطب الفردوس الأعلى
وأمرنى بأن أذكر لجنابك ما نزل في الزبر والألواح وما نطق به
مبشرى الذى فدى بنفسه لهذا النبأ العظيم والصراط المستقيم *
قال وقوله الحق * وقد كتبت جوهرة في ذكره وهو انه

لا یشار بأشارتی ولا بما ذکر فی البیان * الی قوله عز وجل فی ذکر
 هذا الظهور الأعظم والنبا العظیم * انه أجل وأعلى من أن یكون
 معروفاً بدونه أو مستشیراً بأشارته خلقه واننی أنا أول عبد قد
 آمنت به وبآیاته وأخذت من ابکار حدائق جنّة عرفانه حدائق
 کلماته * بلی وعزته هو الحق لا اله الا هو کل بأمره قاعون *
 انتهى حمامة حقیقی براغصان سدره الهی باینکلمات تغنی فرموده *
 طوبی از برای نفسیکه باصفای آن فائز شد و از بحور بیان الهی که
 در هر کلمه مستور اخذ نمود و آشامید * و همچنین در مقام دیگر
 ندای بیان از اعلی الاغصان مرتفع * قوله تبارک وتعالی * وفي
 سنة التسع اتم کل خير تدرکون * و در مقام دیگر میفرماید
 * وفي سنة التسع اتم بقاء الله ترزقون * انتهى این نعمات که
 از طیور مدائن عرفان ظاهر کشته مطابق است بما أنزله الرحمن
 فی الفرقان * طوبی المتبصرین وطوبی للفائزین *

یاشیخ لعمر الله فرات رحمت جاری و بحر بیان موج و شمس
 ظهور مشرق و منیر * بقلب فارغ و صدر منشرح و لسان صدق
 مبین این کلمات عالیات که از مبشر یعنی تقطه اولی ظاهر شده
 قرائت نما * قوله عزّ بیانه مخاطباً لحضرة العظیم * هذا ما قد
 وعدناک قبل حین الذی أجبتناک اصبر حتّی یقضی عن البیان تسعة

فاذًا قل فتبارك الله أحسن المبدعين * قل هو نبأ لم يُحط بعلمه أحدٌ
إلا الله * ولكن أتم يومئذ لا تعلمون * انتهى ودر سنه تسع
این ظهور اعظم از مشرق اراده الهی مشرق و لائح * لا ينكره
الآكل غافل مريب * نسأل الله أن يؤيد عباده على الرجوع
اليه والاستغفار عما عملوا به في الحياة الباطلة أنه هو التواب
الغفور الرحيم * ودر مقام ديكر ميفرمايد * انني انا أول عبد
قد آمنت به وبآيائه * انتهى و همچنين در بيان فارسی ميفرمايد
* انه هو الذي ينطق في كل شأن انني انا الله * الى آخر بيانه
جل وعز * ومقصود از ذكر ربوبيت والوحيه از قبل ذكر
شد * قد خرقنا الأحجاب وأظهرنا ما يقرب الناس الى الله
ملاك الرقاب * طوبى لمن فاز بالعدل والانصاف في هذا الفضل
الذي أحاط من في السموات والأرضين أمراً من لدى الله
رب العالمين *

ياشيخ نعمات انجيل را بأذن انصاف بشنو * قوله عز بيانه
كه از بعد اخبار ميفرمايد (وأما ذلك اليوم وتلك الساعة فلا يعلم
بهما أحد ولا الملائكة الذين في السماء ولا الابن إلا الأب)
ومقصود از آب در اين مقام حق جل جلاله است وأوست مربى
حقيق ومعلم معنوى * يوئيل ميفرمايد (لأن يوم الرب عظيم

و مغفوف جداً من يطيقه) اوّل در بیان جلیل مرقوم در انجیل میفرماید (أحدی بحین ظهور آگاه نه لم یحط به الاّ الله العلیم الخبیر) و در ثانی عظمت ظهور را ذکر مینماید * و همچنین در فرقان میفرماید ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ﴾ اینست آن نبأ یکه عظمتش در اکثری از کتب قبل و بعد مذکور * اینست آن نبأ یکه ارتعادت به فرائض العالم الاّ من شاء الله الحافظ الناصر المعین * چنانچه بأبصار ظاهره مشاهده شد که جمیع عباد و من فی البلاد منقلب و متحیر گشتند الاّ من شاء الله * یا شیخ امر عظیم است و نبأ عظیم * بصبر و سکون در آیات باهرات و کلمات عالیات و ما ظهور فی هذه الاّ یام تفکرنا شاید اسرار مکنونه در کتب را بیابی و بر هدایت عباد همت نمائی * ندای ارمیارا بسمع حقیق بشنو میفرماید (آه لأنّ ذلك الیوم عظیم و لیس مثله) اگر آنجناب بانصاف نظر نمایند بر عظمت یوم آگاه شوند * إسمع نداء هذا الناصح العلیم * و لا تجعل نفسك محرومة عن الرّحمة الّتی سبقت الوجود من الغیب و الشّهود * نعمة حضرت داود را بشنو میفرماید (مَنْ یقودنی الی المدینة المحصّنة) مدینه محصنه عکا است که سجن اعظم نامیده شده و دارای حصن و قلعه محکم است *

یا شیخ اقرأ ما نطق به اشعیا فی کتابه قوله (علی جبل عال
 اصمدي یا مبشرة صهیون ارفعی صوتک بقوة یا مبشرة اورشليم
 ارفعی لا تخافی قولي لمدن یهوذا هو ذا الهک هو ذا السید الرب
 بقوة یأتی وذراعه تحکم له) امروز جمیع علامات نمودار مدینه
 بزرگی از آسمان نازل شده و صهیون از ظهور حق مهتر و مسرور
 چه که نداء الله را از کل جهات اصفا نموده * امروز اورشليم
 بشارت جدید فائز چه که مقام جمیز سرو آزاد ایستاده * اورشليم
 محل زیارت جمیع احزاب عالم است و بقدر نامیده شده و آن
 و صهیون و فلسطین جمیع در این اراضی واقع اینست که میفرماید
 (طوبی لمن هاجر الی عکاء) عاموص میفرماید (ان الرب
 یزمنجر من صهیون و یأتی صوته من اورشليم فتتوح مراعی الرعاة
 و ییس رأس الکرم) و کرمل در کتاب الهی بکوم الله
 و کرم الله نامیده شده * کوم تبه را میگویند و این مقامیست
 که در این ایام از فضل دارای ظهور خباء مجد بر آن مرتفع
 گشته * طوبی للواردین و طوبی للمقبلین * و همچنین میفرماید
 (یأتی إلینا ولا یصمت)

یا شیخ در این بیان مقصود عالمیان که بعاموص فرموده
 تفکر نما قوله (فاستعد للقاء الهک یا اسرائیل فانه هو ذا الذي صنع

الجبّالَ وخلقَ الرّیحَ وأخبرَ الانسانَ ما هو فكره الَّذی يجعل
 الفجرَ ظلاماً ويمشی علی مشارفِ الأرضِ یَهُوَهُ الهُ الجنودِ إسمه)
 میفرماید فجر را تاریک مینماید مقصود آنکه اگر در حین ظهور
 مکلم طور تقسی خود را صبح صادق داند بقوّت و قدرت الهی
 تاریک میشود * صبح کاذب است و خود را صادق میداند * و بیل له
 وویل لمن اتّبعه من دون یثنه من الله ربّ العالمین * اشعیا میفرماید
 (یرسمو الرّبُّ وحده فی ذلک الیوم) و در عظمت ظهور میفرماید
 (ادخل الی الصّخرة واخلئی فی التراب من أمام هیة الرّبِّ
 ومن بهاء عظمته) و در مقام دیگر میفرماید (تفرح البریةُ
 والأرضُ الیابسةُ ویتهجّ القفرُ ویزهرُ کالترجس یزهرُ أزهاراً
 ویتهجّ ابتهاجاً ویُرثَمُ یدفع الیه مجدُّ لبنان بهاء کرم وشارون
 هم یرون مجدّ الرّبِّ بهاء الهنا) انتهى این فقرات احتیاج بتفسیر
 ندارد بمثابه آفتاب مشرق و ظاهر و بمثابه نور ساطع و لامع * هر
 منصفی از عرف این بیان بحدیقه عرفان راه یابد و فائز شود بآنچه
 اکثر اهل عالم از آن محجوب و ممنوعند * قل اتّقوا الله یاقوم
 ولا تتبعوا شبّهات النّاعقین الذّین نقضوا عهد الله و میثاقه
 وأنکروا رحمته الّتی سبقت من فی السّموات والأرضین *
 و همچنین میفرماید (قولوا لخائفی القلوب تشدّدوا لا تخافوا هو

ذا الحكم) انتہی این آیہ مبارکہ دلیل است بر عظمت ظهور
وعظمت امر چہ کہ نفخہٴ صور عالم را مضطرب میناید زلزله
و خوف کل را احاطہ میکند * طوبی از برای نفسیکہ بنور
توکل و انقطاع منور کشت * شدائد آن یوم اُورا منع نکند
و ترساند * كذلك نطق لسان البیان امرأ من لدی الرحمن انه هو
المقتدر القوى الغالب القدير * حال از برای صاحبان آذان و ابصار
واجب کہ در این کلمات عالیات کہ درہر یک بحور معانی و بیان
مستور تفکر نمایند لعل بیان مالک اُدیان عباد خود را بکمال
روح و ریحان بمقصد اقصی و ذرۃ علیا کہ مطلع افق این نداست
فاز فرماید *

یا شیخ اگر تفحّات بیان را اقلّ از سمّ ابرہ بیابی عالم
و عالمیان را بکنداری و بانوار وجہ حضرت مقصود توجّہ غائی *
باری در کلمات حضرت روح معانی لا تُحصی مستور ذکر امور
کثیرہ فرمودہ و لکن نظر بعدم وجود سامعین و ناظرین
اکثری راستر غودہ چنانچہ میفرماید (ولکن لا تستطيعون
أن تحتملوا الآن) آن مطلع وحی میفرماید * در آن یوم اخبار
بعد را حضرت موعود ذکر میفرماید چنانچہ در کتاب اقدس
و ألواح حضرات ملوک و لوح رئیس و لوح فؤاد از قلم اعلیٰ اکثر

اموری که در ارض واقع از قبل جاری و نازل گشته * در کتاب
 اقدس نازل * یا اَرْضَ الطَّاءِ لَا تَحْزَنِي مِنْ شَيْءٍ قَدْ جَعَلَكَ اللهُ
 مَطْلَعَ فَرْحِ الْعَالَمِينَ * لَوْ يَشَاءُ يَبَارِكُ سِرِّرَكَ بِالَّذِي يُحْكَمُ بِالْعَدْلِ
 وَيُجْمَعُ أَغْنَامُ اللهِ الَّتِي تَفَرَّقَتْ مِنَ الذَّئَابِ * اِنَّهُ يَوَاجِهْ اَهْلَ
 الْبَهَاءِ بِالْفَرْحِ وَالْاِنْبِصَاطِ * اَلَا اِنَّهُ مِنْ جَوْهَرِ الْخَلْقِ لَدَى الْحَقِّ
 عَلَيْهِ بَهَاءُ اللهِ وَبَهَاءُ مَنْ فِي مَلَكُوتِ الْأَمْرِ فِي كُلِّ حِينٍ * اِنْ
 آيَاتِ از قبل نازل و لكن در این حین این آیه نازل *

الهي الهی يدعوك البهاء ويسألك بأنوار وجهك وأمواج
 بحر أمرك وتجليات شمس بيانك أن تؤيدَ السُّلْطَانَ عَلَى الْعَدْلِ
 وَالْإِنصَافِ * وَلَوْ تَرِيدَ بَارِكُ بِهِ سِرِّرَ الْأَمْرِ وَالْحُكْمِ أَنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ السَّمِيعُ الْحَبِيبُ * أَفْرَحِي يَا
 أَرْضَ الطَّاءِ بِمَا جَعَلَكَ اللهُ أَفْقَ النُّورِ بِمَا وَلَدَ فِيكَ مَطْلَعُ
 الظُّهُورِ وَسَمِيَتْ بِهَذَا الْأَسْمِ الَّذِي بِهِ لَاحَ نِيرُ الْفَضْلِ وَأَشْرَقَتْ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ * سَوْفَ تَتَقَلَّبُ فِيكَ الْأُمُورُ وَيُحْكَمُ عَلَيْكَ
 جُمْهُورُ النَّاسِ إِنْ رَبُّكَ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَمِيطُ * أَطْمَئِنِّي بِفَضْلِ رَبِّكَ
 اِنَّهُ لَا يَنْقَطِعُ عَنْكَ لِحَظَاتُ الْأَطْفَافِ * سَوْفَ يَأْخُذُكَ الْإِطْمِئْنَانُ
 بَعْدَ الْإِضْطِرَابِ كَذَلِكَ قُضِيَ الْأَمْرُ فِي كِتَابِ بَدِيعٍ * وَهَمَّجْنِي
 فِي لَوْحِ قَوَادِ وَلَوْحِ پَارِيسِ وَالْوَاحِ أُخْرَى نَازِلٌ شَدِيدٌ أَنْجُوهُ كَمَا هُوَ

صاحب انصافی شهادت میدهد بر قدرت و عظمت و علم حق جلّ جلاله * اگر بعدل ملاحظه نمایند بر سر این آیه مبارکه ﴿لَا رُطْبَ وَلَا يَابِسَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مَّبِينٍ﴾ آگاه میشوند و ادراک مینمایند * ولكنّ اليومَ منعَ النَّاسِ اعراضَهُم عن ادراك ما نزل بالحق من لدن منزل قديم * سبحان الله آیات باهرات از جمیع جهات احاطه نموده مع ذلك اکثری از عباد از مشاهده و آگاهی آن محرومند * از حق میطلبیم توفیق عطا فرماید تا جمیع بر لآلی مستوره در اصداف بحر اعظم آگاه شوند و بلك الحمد يا اله العالم ناطق کردند * يا معشر المنصفين در أمواج بحر بیان و علم الهی نظر نمائید و تفکر کنید تا بلسان ظاهر و باطن شهادت دهید بأنّ عنده علم کلّ شیء فی الكتاب لا یعزب عن علمه من شیء انه اظهر ما کان مکنونا اذ استوی علی عرش الیّان فی المساب * آنچه نازل شده کلمه بکلمه در ارض ظاهر گشته و میشود * از برای اجدی مجال اعراض و اعتراض نه و لکن چون انصاف مخدول و مستور اکثری با وهامات خود تکلم مینمایند * الهی الهی لا تمنع عبادک عن التوجه الی نور الایقان الذی اشرق من افق سماء مشیتک ولا تجعلهم یا الهی محرومین عن بحور آیاتک * ای ربّ هم عبادک فی بلادک و ارقاؤک فی دیارک *

ان لم ترهم من یرحمهم * خذ یا الهی ایدی الذین غرقوا فی بحر
 الا وهام وخلصهم بقدرتک وسلطانک ثم اتقذهم بذراعی اقتدارک
 انک انت المقتدر علی ما تشاء وفي یمینک زمام من فی السموات
 والارضین * وهمچنین نقطه اولی میفرماید (بچشم او او را ببینید
 واکر بچشم غیر ملاحظه کنید هرگز بشناسائی و آگاهی فائز
 نشوید) انتهى و این فقره مخصوص است باین ظهور اعظم طوبی
 للنصفین * وهمچنین میفرماید (نقطه یک ساله ظهور او اقوی است
 از کل بیان) این بشارتهای بیان و کتب قبل مکرر در کتب
 عدیده باسامی مختلفه ذکر شده * لعل الناس ینصفون فیما اشرق
 ولاح من افق ارادة الله رب العرش العظيم *

یاشیخ قل للملا بیان * در اینکلمه مبارکه تفکر غائید
 میفرماید (جمیع بیان ورقی است از اوراق جنت او) انصفوا
 یا قوم ولا تكونوا من الاخسرین فی کتاب الله رب العالمین *
 امروز سدره مبارکه با اثمار جنیه جدیده بدیمه امام وجهت
 موجود * انظر الیها منقطعاً عن دونها كذلك نطق لسان القوة
 والقدرة فی هذا المقام الذي جعله الله مزیناً بقدم اسمه الاعظم
 ونبأه العظيم * وهمچنین میفرماید (من اول ذلك الامر الی
 قبل ان یکمل تسعة کینونات الخلق لم تظهر وان کل ما قدر ایت

من النطفة الى ما كسونه لهما ثم اصبر حتى تشهد خلق الآخر
قل فتبارك الله أحسن الخالقين (وهمچنين از اقتدار ظهور ذكر
فرموده وقال (رحل لمن يظهره الله أن يرد من لم يكن فوق
الأرض أعلى منه اذ ذلك خلق في قبضته وكل له قانتون * فإن لكم
بعد حين أمر ستعلمون) وميفرمايد (فاعرف باليقين الأقطع
والأمر المثبت الأحسن بأنه جلّ جلاله وعزّ اعزازه وقدره
أقدسه وكبر كبريائه ومجد شؤناته يعرف كل شيء نفسه بنفسه
فمن يقدر أن يعرفه بغيره) الى قوله عزّ وجلّ (اياك اياك أيام
ظهوره أن تحتجب بالواحد البياينة فإن ذلك الواحد خلق عنده
واياك اياك أن تحتجب بكلمات ما نزل في البيان) الى قوله تعالى
(ولا تنظر اليه الا بعينه فإن من ينظر اليه بعينه يدركه والا
يحتجب * ان أردت الله ولقاءه فارده وانظر اليه) وهمچنين ميفرمايد
(اكر ياك آيه از آيات من يظهره الله را تلاوت كني أعزّ تر
خواهد بود از آنكه كل بيان را ثبت كني زیرا كه آن روز
آن يك آيه ترانجات ميدهد ولي كل بيان نميدهد) انتهى * قل
يا معشر البيان أنصفوا أنصفوا ثم أنصفوا أنصفوا ولا تكونوا
من الذين ذكروا مظهر أمر الله في الليالي والأيام ولما أتى
بالفضل وأشرق أفق الظهور أفتوا عليه بما نوح به سكان الملكوت

والجبروت والذين طافوا حول ارادة الله العليم الحكيم * در اين
كلمه عليا تفكر نمايد ميفرمايد (اتي مؤمن به وبدينه وبكتابه
وبادلائه وبمناهجه وبما يظهر من عنده في كل ذلك مفتخراً
بنسبتي اليه ومتعززا بايماني به) وهمچنين ميفرمايد (ان يا كل
شيء في البيان فلتعرفن حد أنفسكم فان مثل نقطة البيان يؤمن
بمن يظهره الله قبل كل شيء وانني انا بذلك افتخرن على من في
ملكوت السموات والأرض) انتهى لعمر الله جميع ذرات كائنات
بنوحه وندبه مشغولند از ظلم معرضين بيان * آيا صاحبان ابصار
وآذان كجبار فتند * نسأل الله تبارك وتعالى أن يحضرهم وينصحهم
بما ينفعهم ويمنعهم عما يضرهم انه هو القوي الغالب القدير *
وهمچنين ميفرمايد (لا تحتجين عن الله بعد ظهوره فان كل
ما رفع البيان كخاتم في يدي واتي انا خاتم في يدي من يظهره الله
جل ذكره يقلب كيف يشاء لما يشاء بما يشاء انه هو المهيمن
المتعال) وهمچنين ميفرمايد (فانه لو يجعل ما على الأرض نبياً
ليكونن أنبياء عند الله) وهمچنين ميفرمايد (واذا يوم ظهور
من يظهره الله كل من على الأرض عنده سواء فن يجعله نبياً
كان نبياً من أول الذي لا أول له الي آخر الذي لا آخر له لأن
ذلك مما قد جعله الله ومن يجعله ولياً فذلك ما كان ولياً في كل

العوالم فان ذلك مما قد جعله الله لأن مشيئة الله لن يظهر الا
 بحشيته وارادة الله لم يظهر الا بارادته وانه هو القاهر المقدر
 المنيع) انتهى باری در هر مقامی ذکر فرموده اند آنچه را که
 سبب اقبال وارتفاع وارتقاء وهدایت خلق است ولكن
 معدودي غير منصفين حجاب شدند وسدي حائل کشته اند
 وعباد را از توجه بانوار وجه منع کرده اند * نسأل الله أن يطردهم
 بسلطانه وياخذهم بأخذه انه هو المقدر العزيز الحكيم *
 و همچنین میفرماید (فان مثله جل ذكره كمثل الشمس لو
 يقابلنه الى ما لا نهاية مرايا كلهن ليستعكسن من تجلى الشمس
 في حدّهم وان لم يقابلها من أحد فيطامع الشمس ويفرب والحجاب
 للمرايا واتي ما قصرت عن نصحي ذلك الخلق وتديري لاقبالهم
 الى الله ربهم وایمانهم بالله بارئهم وان يؤمنن به يوم ظهوره كل
 ما على الأرض فاذا يسرّ كينونتي حيث كل قد بلغوا الى ذروة
 وجودهم ووصلوا الى طاعة محبوبهم وأدرکوا ما يمكن في الامکان
 من تجلی مقصودهم والاّ يحزن فؤادی واتي قد ريت كل شيء
 لذلك فكيف يحتجب أحد على هذا قد دعوت الله ولا دعونه
 انه قريب محیب) و همچنین میفرماید (بقدر اسم مؤمن هم در
 حق آن شجره لا شرقیه ولا غریه راضی نمیشوند چه اگر

راضی شوند حزن براو وارد نیآوردند) انتهى یا اذن عالم آیات
شنیدی بجه عجز این بیانات از مشرق اراده مطلع اسماء ظاهر
کشته * میفرماید کلّ را تربیت نمودم از برای عرفان این
ظهور * ولکن اهل بیان بقدر اسم مؤمن هم در حق آن سدره
مبارکه لا شرقیه راضی نمیشوند * آه آه عماورد علی نفسی لعمر الله
قد ورد علی من الذی ریته فی الیالی والایام ما نأح به روح
القدس وأهل خباء عظمة الله مالک هذا اليوم البدیع * و همچنین
ردا لبعضی از معرضین میفرماید (چه کسی عالم بظهور نیست
غیر الله هر وقت شود باید کلّ تصدیق بنقطه حقیقت نمایند
وشکر الهی بجای آورند) انتهى معرضین بمثابة امت یحیی
تکلم نمودند چه که آن نفوس هم بر حضرت روح اعتراض
کردند که شریعت یحیی تمام نشد تواز برای چه آمدی * حال
هم معرضین مع آنکه ابدأ باما نبودند واطلاع از اصل امر
نداشته وندارند که از که بوده وچه بوده گفته اند آنچه را که
أشیاء کاتها بنوحه وندبه مشغول * لعمری انّ الآخرس لا یقدر
أن یقوم أمام ملکوت الییان * اتقوا الله یاقوم ثم اقرأوا
ما نزل بالحق فی الباب الثامن من الواحد السادس من الییان ولا
تکونوا من المعرضین * و همچنین امر فرموده (که در هر نوزده

روز یکدفعه در این باب نظر کنند لعل در ظهور من یظهره
 الله محتجب نشوند بشوئی دون شأن آیات که اعظم حجج
 و براین بوده و هست) انتهى حضرت یحیی بن زکریا فرموده
 آنچه را که مبشر فرموده (قَاتِلُوا تَوْبُوا لَانَهُ قَدْ اقْتَرَبَ مَلَكُوتُ
 السَّمَوَاتِ اَتَى اَعْمَدَكُمْ بَاءٌ لِلتَّوْبَةِ وَلَكِنَّ الَّذِي يَأْتِي بَعْدِي هُوَ
 اَقْوَى مِنِّي الَّذِي لَسْتُ اَهْلًا اَنْ اَحْمَلَ حِذَاءَهُ) اینست که مبشر
 میفرماید در مقام خضوع و خشوع (که جمیع بیان ورق است
 از اوراق جنت او) و همچنین میفرماید (من اَوَّلَ عَابِدِنَا وَافْتِخَارِ
 مِيكُم بِنَسَبَتِي اِلَيْهِ) یا قوم مع ذلك اهل بیان عمل نمودند آنچه را
 که ذی الجوشن و ابن انس و اصبحی از آن پناه بخند آورده
 و میبرند این مظلوم در شب و روز بار تقاع امری الهی امام وجوه
 ادیان مشغول و آن نفوس با سبایی که سبب ذلت و علت اذیت
 بوده متمسك و همچنین میفرماید (اورا شناخته بآیات او و احتیاط
 در عرفان او نکرده که بقدر همان در نار محتجب خواهید بود)
 انتهى ای معرضین بیان در این کلمه علیا که از مطلع بیان نقطه
 عرفان جاری شده تفکر نمائید و در این حین آن کلمه را بشنوید *
 میفرماید (در آن روز آن آفتاب حقیقت اهل بیان را خطاب
 مینماید و این سوره فرقان را تلاوت میفرماید * قل یا ایها

الكافرون * لا أعبدُ ما تعبدون * ولا أنتم عابدون ما أعبد * ولا
 أنا عابدُ ما عبدتم * ولا أنتم عابدون ما أعبد * لكم دينكم ولى دين *
 سبحان الله مع این بیانات واضحه و آثار لامعه مشرقه کل باو هام
 خود مشغولند و از حضرت مقصود غافل و محجوب * یا معر ضین
 از نوم غفلت بیدار شوید و این کلمه مبشر را بشنوید * میفرماید
 (شجره اثبات باعراض از اواز نفی محسوب * و شجره نفی
 باقبالش باواز اثبات محسوب) و همچنین میفرماید (اگر نفسی
 ادعا نماید و اتیان بحجت نماید تعرض منائید و حزن وارد میاورید)
 انتهی باری این مظلوم در لیلی و آیام بقل یا ایها الکافرون
 ناطق که شاید سبب تنبه شود و خلق را بطراز انصاف مزین
 دارد * حال در این کلمات که عرف یأس از آن متضوع تفکر
 نمائید فی مناجاته مع الأحران الی الله رب العالمین قوله
 (سبحانک اللهم فاشهد بانی بذلك الكتاب قد أخذتُ
 عهدَ ولایة من تظهره عن کل شیء قبل عهد ولایتی و کفی بک
 و بمن آمن بآیاتک علی شهداء و انک أنت حسبی * علیک توکلتُ
 و انک کنت علی کل شیء حسیباً) و در مقام دیگر میفرماید (أن
 یاشموس المرایا أنتم الی شمس الحقیقة تنظرون * فان قیامکم بها
 لو أنتم تبصرون * کلکم کحیتان بالماء فی البحر تتحرکون

و تحتجبون عن الماء وتسألون عما أنتم به قائمون) و همچنین میفرماید
 (لأشكونَّ اليك أنْ يامر آة جودی عن كلِّ الرايا كلِّ بالوانهم
 الى لينظرون) انتهى این خطاب از مصدر امر حضرت و هاب
 بجناب آسید جواد مشهور بـ **بكر** بلائی نازل حقّ شاهد و عالم
 کواه که آن سید با این مظلوم بوده و در ردّ معرضین هم شرحی
 مبسوط نوشته و دلولوح هم که در آن از ظهور حقّ کواهی داده
 و از دوش اشارات اعراض ظاهر و هویدا نزد جناب حیدر قبل علی
 فرستادیم و خطّ او نزد کلّ معلوم و واضحست * و مقصود
 از این عمل آنکه شاید منکرین بفراوات اقرار فائز شوند * و معرضین
 بنور اقبال منور گردند * حقّ شاهد که این مظلوم مقصودی
 جز القای کلمه الهی نداشته * طوبی للمنصفین و ویل للمعرضین *
 معرضین تدبیر هانموده اند و بحیلها تمسک جسته اند * از جمله
 صورت این سید را گرفته اند و همچنین صور بعضی را بعدهر
 کدام را در ورقی چسبانده اند و فوق اینها صورت میرزا یحیی را *
 باری بهر اسبابی از برای انکار حقّ تمسک جسته اند * قل
 * حق عیان چون مهر رخشان آمده

حیف کاندر شهر کوران آمده *

و سید مذکور منکرین را نصیحت نموده و باقی اعلی دعوت

کرده * ولکن در احجار ملساء تأثیری نمود و در باره اش
 گفته اند آنچه را که او از آن بحق جلّ جلاله پناه برده * و حال
 عرائضی که بساحت اقدس ارسال داشته موجود است * طوبی
 للمنصفین * حال در شکایت نقطه اولی از مرایا تفکر نمائید
 شاید سبب انتباه گردد و عباد از شمال او هام و ظنون یسین ایمان
 و ایقان توجه نمایند و آگاه گردند بآنچه که از او محبوبند مع
 آنکه از عالم نیستی بهستی مخصوص عرفان این امر اعظم آمده اند
 و همچنین میفرماید (واجعل اللهم تلك الشجرة كلها له
 ليظهرن منها ثمرات ما قد خلق الله فيها لمن قد اراد الله ان يظهر
 به ما اراد فاني انا وعزتك ما اردت ان يكون على تلك الشجرة
 من غصن ولا ورق ولا ثمر لن يسجد له يوم ظهوره ولا يسبحك
 به بما ينبغي اعلو ظهوره وسمو سمو بطونه وان شهدت يا الهی
 على من غصن او ورق او ثمر لم يسجد له يوم ظهوره فاقطعه اللهم
 عن تلك الشجرة فانه لم يكن مني ولا يرجع الي) انتهى
 یا اهل بیان لعمر الله این مظلوم خیالی نداشته الا اظهار امریکه
 بآن مأمور بوده * اگر بسمع فطرت توجه نمائید از جمیع ارکان
 و اعضاء و عروق حتی از موهای مظلوم اصغامینمائید آنچه را که
 سبب توجه و انجذاب ملأ اعلی و ناسوت انشا است * یا هادی

حمیه جاهلیه قبل عباد بیچاره را از صراط مستقیم منع نمود *
 در حزب شیعه تفکر نماهزار و دوست سنه یاقائم گفتند و بالاخره
 جمیع بر شهادتش فتوی دادند و شهیدش نمودند مع آنکه بحق
 جلّ جلاله و حضرت خاتم و اوصیاء قائل و مقرر و معترف بودند *
 حال قدری فکر لازم که شاید معلوم شود سببی که ما بین حق
 و خلق حائل شد چه بوده و علت اعتراض و انکار چه عملی شده *
 یاهادی ناله منابر را اصفا نمودیم که علمای عصر ظهور بقول جمیع
 بر آن ارتقا جستند و حق را سبب نموده و بر آن جوهر وجود
 و اصحابش وارد آوردند آنچه که چشم عالم ندید و گوش عالم نشنید *
 حال تو بایم وصایت و مرآتیت مردم را دعوت نموده و میثاقی مع
 آنکه اطلاع از امر نداشته و نداری چه که بامانبودی جمیع این
 حزب میدانند که سید محمد یکی از خدّام بوده * در ایامیکه
 حسب الخواش دولت علیه عثمانی بآن شطر توجه نمودیم همراه
 بوده و بعد از او ظاهر شد آنچه که لعمرو الله قلم اعلیٰ کریست و لوح
 نوحه نمود لذا پدرش نمودیم و میرزا یحیی پیوست و عمل نمود آنچه را
 که هیچ ظالمی ننمود * ترکناه و قلنا اخرج یا غافل * بعد از ظهور
 این کلمه بمولوی خانه رفته با آنها بوده الی آن جاء امر الخروج *
 یاهادی سبب او هام جدیده مشو مرّه آخری بترتیب حزبی مثل

حزب شیعه راضی مباش * تفکر غماچه مقدار خون ریخته شد
 از جمله خود تو که مدعی علم بودی * و همچنین علمای شیعه طراً
 در سنه اولی و آخری حق را لعن نمودید و فتوی بر سفلک
 دم اظهرش دادید * اتق الله یا هادی راضی مشو عباد مجد باو هام
 قبل مبتلی شوند * اتق الله ولا تکن من الظالمین * این آیام اصفا
 شد در جمع بیان و محو آن همت نموده * این مظلوم از تو، یطلبید
 این اراده را توجه الله ترك نمائی * ادراك و عقل تو از سید عالم برتر
 و بالاتر نبوده و نیست * حق شاهد و کوا هست که این مظلوم
 بی اثر اتلاوت نموده و مطالبش را ندیده * این قدر معلوم و واضح
 و مبرهن است، که کتاب بیان را اس کتب خود قرار فرموده
 از خدا بترس در اموری که شأن تو نیست داخل مشو * هزار
 و دو یست سنه شیعه بیچاره را امثال تو بیتر او هام و ضنون مبتلی
 نمودند بالاخره در یوم جزا ظاهر شد آنچه که ظالمهای قبل بحق
 پناه بردند * حال صریخ حضرت نقطه را از بیانش ادراك نما
 عرض میکند (الهی اگر از این سدره که آن وجود مبارک باشد
 ثمری یا ورقی یا غصنی ظاهر شود که بتو ایمان نیاورد او را این حین
 قطع نما) و همچنین میفرماید (اگر نفسی کلمه بگوید من غیر
 برهان ردش نمائید) و حال با صد جلد کتاب ردش کرده

و مسروری * مجدّد میگویم و التماس میکنم بیصر حدید در آنچه نازل
 شده ملاحظه نما * تفحات بیان این ظاهر غیر بیانات قبل است *
 این مظلوم لا زال مبتلی بوده و مقرّ امنیکه در کتب حضرت
 اعلی و یاغیر نظر نمایند نداشته * بعد از ورود در عراق
 بامر حضرت پادشاه ایران آیده الله دوماه او ازید فاصله میرزا
 یحیی وارد شد * ذکر نمودیم مارا حسب الامر باینجا فرستاده اند
 تو خوبست در ایران باشی و میرزا موسای اخوی را میفرستیم
 بطرف دیگر چه که اسم شما در دیوان نیامده میتواند بخدمتی
 قیام نمایند * بعد این مظلوم دوسنه منقطعاً عن العالم هجرت
 کرد از بغداد * بعد از رجوع مشاهده شد توقف کرده و سفرش
 در عهده تأخیر مانده * این مظلوم بسیار محزون شد * حق شاهد
 و گواه که در جمیع احوال بنشر امر مشغول بوده ایم * سلاسل
 و اغلال منع ننمود * کند و حبس از اظهار باز نداشت * و در آن
 ارض بر منع از فساد و اعمال غیر مرضیه غیر طیبّه قیام نمودیم
 و لیلاً و نهاراً بجمیع اطراف الواح ارسال شد و مقصودی جز
 تهذیب نفوس و اعلای کلمه مبارکه نبوده * مخصوص چند نفر
 معین نمودیم بر جمع آثار نقطه * و بعد از جمع میرزا یحیی و میرزا
 وهاب خراسانی که بمیرزا جواد معروف بود این دو را در محلی جمع

نمودیم و دو دوره کتب حضرت نقطه را حسب الامر نوشته و تمام
 نموده اند * لعمر الله این مظلوم از کثرت مراد و باناس کتب را
 ندیده و از آثار نقطه بیصر ظاهر مشاهده ننموده و این آثار نزد
 این دو بوده که هجرت واقع شد * و قرار شد میرزا یحیی این
 نوشتجات را برداشته بشطر ایران توجه نماید و در آن اراضی
 انتشار دهد * و این مظلوم حسب الاستدعای وزرای دولت
 علیه بآن شطر توجه نمود * بعد از ورود در موصل مشاهده شد میرزا
 یحیی پیش از حرکت مظلوم رفته و منتظر است * باری کتب
 و آثار در بغداد ماند و او خود بشطر علیه توجه نمود و جزء این
 عباد شد * حال حق شاهد است بر این مظلوم چه گذشت چه که
 بعد از زحمتهای زیاد آثار را گذاشت و خود بمهاجرین پیوست *
 مدتها این مظلوم با حزان نامتناهیه مبتلی تا آنکه بتدبیر یکه غیر
 حق کسی آگاه نیست آثار را بمقام دیگر و ارض دیگر فرستادیم
 چه که در عراق عرب باید اوراق را در هر شهر ملاحظه نمود و الا
 از هم میریخت و ضایع میشد * ولکن الله حفظها و أرسلها الی
 مقام قدره الله من قبل انه هو الحافظ المین * هر جا این مظلوم
 رفت میرزا یحیی از عقب آمد * خود توکواهی و میدانی که آنچه
 ذکر شد صدقست * ولکن در سیر سید اصفهانی او را اغوا نمود

و عمل نمودند آنچه را که سبب فزع اکبر شد * ایکاش از مأمورین دولت سؤال مینمودید عمل میرزا یحیی را در آن ارض * از همه گذشته * اقسامك بالله الفرد الواحد المقتدر القدير که در نوشتجاتی که باسم او نزد نقطهٔ اولی رفته ملاحظه غایتا آثار حق را بمثابة آفتاب ممتاز مشاهده نمائی * و همچنین از کلمات نقطهٔ بیان روح ما سواه فداه ظاهر شده آنچه که هیچ ستری آن را منع ننماید * و سبحات جلال و حجیات اهل ضلال آن را از ظهور باز ندارد * قد خرق الـأحجاب من اصبع ارادة ربك القوى الغالب القدير * بلی مفترین و مغلین را چاره نبوده و نیست * چندی قبل مذکور شد کتاب ایقان و بعضی از ألواح را نسبت بنیر داده * لعمر الله هذا ظلم عظیم * غیر از ادراك آن عاجز است تا چه رسد بتزویل آن * حسن ما زندرانی حامل هفتاد لوح بوده و چون فوت شد آن الواح را بصاحبانش ندادند و یکی از اختهای این مظلوم که من غیر جهت اعراض نموده سپردند * الله يعلم ما ورد علی الواحه و آن اخت ابدابا مانده * قسم بآفتاب حقیقت بعد از ظهور این امور میرزا یحیی را ندیده و از امر مطلع نبوده چه که آن ایام موافق نبوده اند ایشان در محله و این مظلوم در محله دیگر ساکن و لکن محض عنایت و محبت و شفقت چند یوم قبل از حرکت

نزدا و والدہ اش رفتہ کہ شاید از کوثر ایمان بیاشامند و بآنچہ
 الیوم سبب تقرّب الی اللہ است فائز گردند * حق میدانند و شاهد
 و خود او کوہ کہ غیر این بہیچوجہ خیالی نبودہ تا آنکہ الحمد للہ
 از فضل الہی فائز شد و بطراز محبت مزین گشت * و لکن بعد
 از اسیری و ہجرت ما از عراق باستانہ دیگر از او خبری نرسید *
 و بعد از تفریق در ارض طابا جناب اخوی میرزا رضاقلی ملاقات
 نشد و خبری از او مخصوصاً نرسید * در اوّل ایّام کلّ دریک بیت
 ساکن بودیم و بعد آن بیت در خریمہ بقیمت نازلی رفت
 و فرما نفرما و حسام السلطنہ این دو برادر خریدند و قسمت نمودند
 بعد از این حادثہ ما بین ما و اخوی تفریق حاصل * ایشان بدر
 مسجد شاہ و مادر دروازہ شمیران ساکن * و لکن از اخت از بعد
 من غیر جهت آثار عناد ظاہر * اینمظلوم بہیچوجہ سخنی نگفتہ
 الاّ آنکہ بنت اخوی مرحوم میرزا محمد حسن علیہ بہاء اللہ
 و سلامہ و رحمۃ کہ مخطوبہ غصن اعظم بودہ اورا اخت
 اینمظلوم از نوربخانہ خود بردہ و بمقرّ دیگر فرستاد * جمعی از اصحاب
 و دوستان از اطراف شکایت نمودند چہ کہ این امر بسیار عظیم
 بود موافق رأی هیچیک از اولیای حق واقع نشد * عجب در اینکہ
 اخت اورا بمحلّ خود بردہ و ترتیبات دادہ بمقام دیگر فرستادہ مع

ذلك این مظلوم ساکت و صامت بوده و هست مکر آنکه مخصوص
 تسکین احباب يك كلمه اظهار رفت و حق شاهد و گواه است
 که آنچه گفته شد حقیقت بوده و براستی گفته و احدى از اولیای
 این اطراف و آن اراضی کجاست نمیکردند که از اخت چنین امری که
 خلاف حمیت و محبت و دوستی است واقع شود * بعد از ظهور این
 امر سبیل را مقطوع دیدند و عمل نمودند آنچه را که کل میدانید
 و میدانند دیگر معلومست که چه مرتبه حزن از این عمل
 بر مظلوم وارد شد و بعد بمیرزا یحیی پیوست و حال مختلف شنیده
 میشود معلوم نیست چه میکوید و چه میکند * نسأل الله تبارک
 و تعالی أن یرجعها الیه و یؤتئها علی الانابة لدی باب فضلہ انه هو
 العزیز التواب و هو المقتدر الغفار * و همچنین در مقام دیگر میفرماید
 (اگر در این حین ظاهر شود من اول عابدین و اول ساجدینم)
 انتهی یا قوم انصاف دهید مقصود حضرت اعلی آنکه قرب ظهور
 نامی را از شریعه باقیه الهیه منع نماید چنانچه اصحاب یحیی را از
 اقرار بروح منع نمود * مکرر فرموده و میفرماید (بیان و آنچه
 در او نازل شده شمارا از آن ساذج وجود و مالک غیب و شهود
 منع نماید) مع این حکم محکم اگر کسی بیان تمسک نماید از ظل
 سدره مبارکه علیا خارجست انصفوا یا قوم ولا تکتونوا من الغافلین

و همچنین میفرماید (بأسماء از مالک ان محتجب مما نید حتی اسم
النبي فان ذلك الاسم يخلق بقوله) و همچنین در باب سابع از واحد
ثانی میفرماید (أى أهل بيان نکرده آنچه اهل فرقان کردند
که ثمرات لیل خود را باطل کنید) الی ان قال عز ذکره * میفرماید
(اگر بظهور او و فائز شدی و اطاعت نمودی ثمره یی انرا ظاهر
کردی و الا لائق ذکر نیستی نزد خدا و ند * ترحم بر خود
کرده اگر نصرت نمیکنی مظهر ربویت را محزون نکرده) الی
قوله جل شأنه (اگر بقاء الله فائز نمیگرددی آیه الله ارام محزون
نکرده باشی * از نفع مدینین بیان میکند هرگاه شما از ضرر
باوب بگذرید اکر چه میدانم نخواهید کرد) انتهى

یا عادی گویا بسبب این بیانات حقّه است اراده نموده
بیان را محو کنی * بشنوندای مظلوم را و از این ظلم که ارکان بیان
از آن مضطرب است بگذرد * من در چهریق نبوده ام و در
ماه کون نبوده ام حال ما بین مریدهای شما حرفها ظاهر شده بعینه
آنچه حزب شیعہ میگفتند که این قرآن تمام نیست * حضرات
هم میگویند این بیان آن بیان نیست خط جناب آقا سید حسین
موجود خط میرزا احمد موجود * نفسی که یک لطمه درد نیا نخورده
و همیشه پنج نفس از امام الله نزدش بوده او را مظلوم میگوئی

وحق که از اوّل عمر تا بحال دست اعدا بوده و بدترین عذابهای
 عالم معذب گشته باو نسبت داده آنچه را که یهود در حق مسیح
 ن گفته * اِسْمَعْ نداء المظلوم ولا تکن من الاخسرین * و همچنین
 میفرماید (چه بسا ناری را که خدا نور میکند بمن یظهره الله وجهه
 بسانوری را که نار میفرماید باو و میبینم ظهور او را مثل این شمس
 در وسط السماء و غروب کل را بمثل نجوم لیل در نهار) انتهى
 يا عالم هل لك اذن لتسمع نداء الحق و تُنصف في هذا الظهور
 الذى اذ ظهر نطق الطور قد اتى مُكَلَّمى بآيات واضحات
 وبراہین لاثبات رغماً لكل غافل بعید وکل مفتر كذاب الذين
 أرادوا أن يُطْفئوا نور الله بفترياتهم و عجزوا آثار الله بظلم ألا
 انهم من الظالمين في كتاب الله رب العالمين * و همچنین میفرماید
 (بیان از اوّل تا آخر مکن جمیع صفات اوست و خزانه نار
 و نور او) انتهى * سبحان الله عرف این بیان انسان را اخذ مینماید
 چه که بکمال حزن میفرماید آنچه را که مشاهده مینماید * و همچنین
 بجناب حَرَف، حى يعنى ملا باقر عليه بهاء الله و عنایت میفرماید
 (لعلك في ثمانية سنة يوم ظهوره تُدرك لقاءه) انتهى * اعرف يا هادی
 وكن من السامعين * انصاف ده أكثر اصحاب الهی و ادلای
 حق شهید شدند تو هنوز موجودی * آیا حفظ تو از چه بوده

لعمر الله از انکار * و شهادت نفوس مقدسه از اقرار * هر صاحب
 عدل و انصافی باین فقره گواهی میدهد چه که سبب و علت این دو
 بمثابة آفتاب ظاهر و مشهود * و همچنین خطاب بدیان مظلوم شهید
 میفرماید (ستعرفن قدرک بقول من یشهره الله) و همچنین اورا
 حرف ثالث مؤمن بمن یشهره الله فرموده بقوله (وانک أنت
 یا حرف الثالث المؤمن بمن یشهره الله) و همچنین میفرماید (ولكن
 الله اذا شاء لیعرفنک بقول من یشهره الله) حضرت دیان که
 بقول نقطه روح ماسواه فداه غزن امانت حق جلّ جلاله
 و ممکن لآلی علم اوست اورا بظلمی شهید نمودند که ملأ علی
 کریست و نوحه نمود و اوست نفسیکه علم مکنون غزون را
 با و تعلیم فرموده و دراو ودیمه گذاشته بقوله (أن یا اسم الدیان
 هذا علم مکنون غزون قد اودعناک و آتیناک عزاً من عند الله اذ
 عین فؤادک لطیف تعرف قدره و تمز بهاءه و قد من الله علی
 نقطة البیان بعلم مکنون غزون ما نزل الله قبل ذلك الظهور و هو
 اعز من کل علم عند الله سبحانه و قد جعله حجة من عنده بمثل
 ما قد جعل الآیات حجة من عنده) انتهى آن مظلوم که دارای
 خزینه علم الهی بود مع جناب میرزا علی اکبر از منتسبین نقطه
 علیه بهاء الله و رحمته و جناب آقا ابوالقاسم کاشی و جمعی دیگر

بفتوای میرزا یحیی کل را شهید نمودند * یا هادی کتابش نزد تو
 حاضر است آنکه اسمش را مستقیماً گذارده بخوان اگر چه دیده
 ولكن مکرراً مشاهده نما * لَمَّا تَخَذَ لِنَفْسِكَ فِي خَبَاءِ الصَّدَقِ
 مقاماً رفیعاً * و همچنین آقا سید ابراهیم که درباره اش از قلم نقطه
 اولی این کلمات جاری قوله تعالی (ان یا خلیلی فی الصّحف وان
 یا ذکری فی الکتب من بعد الصّحف وان یا اسمی فی البیان)
 انہی او و دیان را ابو الشّور و ابو الدّواہی نامیده * حال انصاف
 ده که بر این مظلومها چه وارد شده مع آنکه یکی در خند متش
 مشغول و دیگری بر او وارد * باری لعمرُ الله باعمالی عامل بوده که
 قلم حیا میکند از ذکرش * قدری در عصمت نقطه اولی تفکر کن
 ملاحظه نما چه ظاهر گشته * و قتیکه این مظلوم از هجرت دو ساله
 که در صحاری و جبال سالک بود و بسبب بعضی از نفوس که مدتہا
 در بیابانها دویدند رجوع بدار السلام نمود * میرزا محمد علی نامی
 رشتی بحضور آمد و امام جمعی بکلمه نطق نمود درباره عصمت
 آنحضرت که فی الحقیقه حزن جمیع اقطار را اخذ نمود * سبحان
 الله چگونه راضی شدند که باین خیانت اعظم تمسک جستند *
 باری از حق میطلبیم که عامل را توفیق بخشد بر توبه و انابه * انہ هو
 المؤید الحکیم * و جناب دیان علیہ بہاء الله و رحمۃه بحضور فائز

مطابق آنچه از قلم نقطه اولی ظاهر شد * نَسألُ اللهَ أنْ یؤتِیَ
 الغافلینَ علی التَّوجُّهَ الیهِ والممرضینَ علی الاقبالِ الی شطره
 والمنکرینَ علی التصدیقِ علی هذا الامرِ الَّذِی اذْ ظَهرَ نطقَتِ
 الاشیاءُ کُلُّها قد اتیَ من کان مکنونًا فی کِنزِ العلمِ ومرفومًا من
 القلمِ الأعلی فی الکتبِ والصحفِ والزَّبرِ والالواحِ *
 در این مقام لازم شد احادیثی که در شأن این مدینه
 مبارکه مشرفه یعنی عکّا وارد شده ذکر شود *
 لعلَّکَ تَتَّخِذَ یا هادی الی الصِّدْقِ طریقًا
 والی الله سبیلًا *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

* ما ورد فی فضل عکّا والبحر وعین البقر الّتی بعکّا *
 حدَّثَنَا عبدُ المِیزِ بنُ عبدِ السَّلامِ عن النّبیِّ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ
 وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ إِنَّ عِکَّاءَ مَدِینَةِ الشَّامِ قَدْ اخْتَصَّهَا اللهُ بِرَحْمَتِهِ * وَقَالَ
 ابنُ مَسْعُودٍ رَضِیَ اللهُ عَنْهُ إِنَّ النّبیَّ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَلَا إِنَّ
 أَفْضَلَ السَّوَاهِلِ عَسْقَلَانَ وَإِنَّ عِکَّاءَ أَفْضَلَ مِنْ عَسْقَلَانَ وَفَضْلُ
 عِکَّاءَ عَلَی عَسْقَلَانَ وَعَلَى جَمِیعِ السَّوَاهِلِ كَفَضْلِ مُحَمَّدٍ عَلَی جَمِیعِ
 الْأَنْبِیَاءِ أَلَا أَخْبَرُکُمْ بِمَدِینَةٍ بَیْنَ جَبَلِینِ فِی الشَّامِ فِی وَسْطِ الْمَرْجِ یَقَالُ

لها عكاء ألا وإن من دخلها راغباً فيها وفي زيارتها غفر الله له
ما تقدم من ذنبه وما تأخر ومن خرج منها غير زائر ألا لم يبارك الله له
في خروجه * ألا وإن فيها عيناً يقال لها عين البقر من شرب منها
شربة ملأ الله قلبه نوراً وأمنه من العذاب إلا كبر يوم القيامة *
وعن أنس بن مالك رضى الله عنه قال قال رسول الله صلى
الله عليه وسلم إن في السواحل مدينة معلقة تحت ساق العرش يقال
لها عكاء من بات فيها مربوطاً احتساباً لله تعالى كتب الله له
ثواب الصابرين والقائمين والراكمين والساجدين إلى يوم القيامة *
وقال صلى الله عليه وسلم ألا أخبركم بمدينة على شاطئ البحر
يضاء حسن يياضها عند الله تعالى يقال لها عكاء وإن من قرصه
برغوث من براغيثها كان عند الله أفضل من طعنة نافذة في سبيل
الله * ألا وإن من اذن فيها كان له مدّة صوته في الجنة * ومن
قعد فيها سبعة أيام مقابل العدو حشره الله مع الخضر عليه السلام
وأمنه الله من الفزع إلا كبر يوم القيامة * وقال صلى الله تعالى
عليه وسلم ألا وإن في الجنة ملوكاً وساداتٍ وفقراء عكاء ملوك
الجنة وساداتها * وإن شراً في عكاء أفضل من ألف سنة في غيرها *
وعن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال طوبى لمن زار
عكاء وطوبى لمن زار زائر عكاء * طوبى لمن شرب من عين البقر

واغتسل من مائها فان الحور العين يشربن الكافور الذي في الجنة من عين البقر وعين سلوان وبئر زمزم * طوبى لمن شرب من هؤلاء الميون واغتسل من مائهن فقد حرم الله عليه وعلى جسده نار جهنم يوم القيامة * وعن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال في عكاء نوافل وفواضل يخص الله بها من يشاء * من قال في عكاء سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم كتب الله له ألف حسنة ومحا عنه الف سيئة ورفع له ألف درجة في الجنة وغفر له ذنوبه * ومن قال في عكاء استغفر الله غفر الله له ذنوبه كلها ومن ذكر الله في عكاء بالغدو والآصال والعشي والابكار كان عند الله أفضل من نقل السيوف والرماح والسلاح في سبيل الله تعالى * وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم من نظر بالبحر عند الزوال وكبر الله عند الغروب غفر الله له ذنوبه ولو كانت مثل رمل عالج ومن عد أربعين موعة وهو يكبر الله تعالى غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر *

وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم من نظر إلى البحر ليلة كاملة كان أفضل من شهرين كاملين بين الركن والمقام * ومن تربى في السواحل خير ممن تربى في غيرها * والنائم في السواحل كالقائم في غيرها انتهى * صدق رسول الله صلى الله عليه وسلم

الحمد لله حسب الاذن حضرت من اراده الله ارواحنا له الفداء
 بسعی فانی (م : ن : ك) از روی نسخه خط مرحوم زین المقریین
 در (مطبعة سعادة) در (مصر) طبع گردید * و محض اطمینان
 احبای رحمن صورت فتوغرافی آخر نسخه مذکوره را برداشته
 و در این صفحه گذاشته * علیه التکلان وهو المستعان *

وذلك في ۹ جماد الثاني سنة ۱۳۳۸ هـ الموافق

ليوم ۲۹ فبراير سنة ۱۹۲۰ م

فاز
 من كتاب
 كاشف الكون
 حرف الزمان والنفس
 بواب البهاء من شهر الحرام
 من عمدة الحاج
 من الواط الشاف
 من موهبة نقطة
 البيان
 من
 ربيع ماسون ونا ۱۲۰ شهر ذیجبه الحرام ۱۳۰۹ هـ من الهجرة النبویة

**TABLET OF BAHÁ'U'LLÁH
TO
SHIYKH MUḤAMMAD TAQÍ NAJAFÍ**

**ASSOCIATION FOR BAHÁ'Í STUDIES IN PERSIAN
157 B.E. 2001 AD
ISBN 896193-41-2**